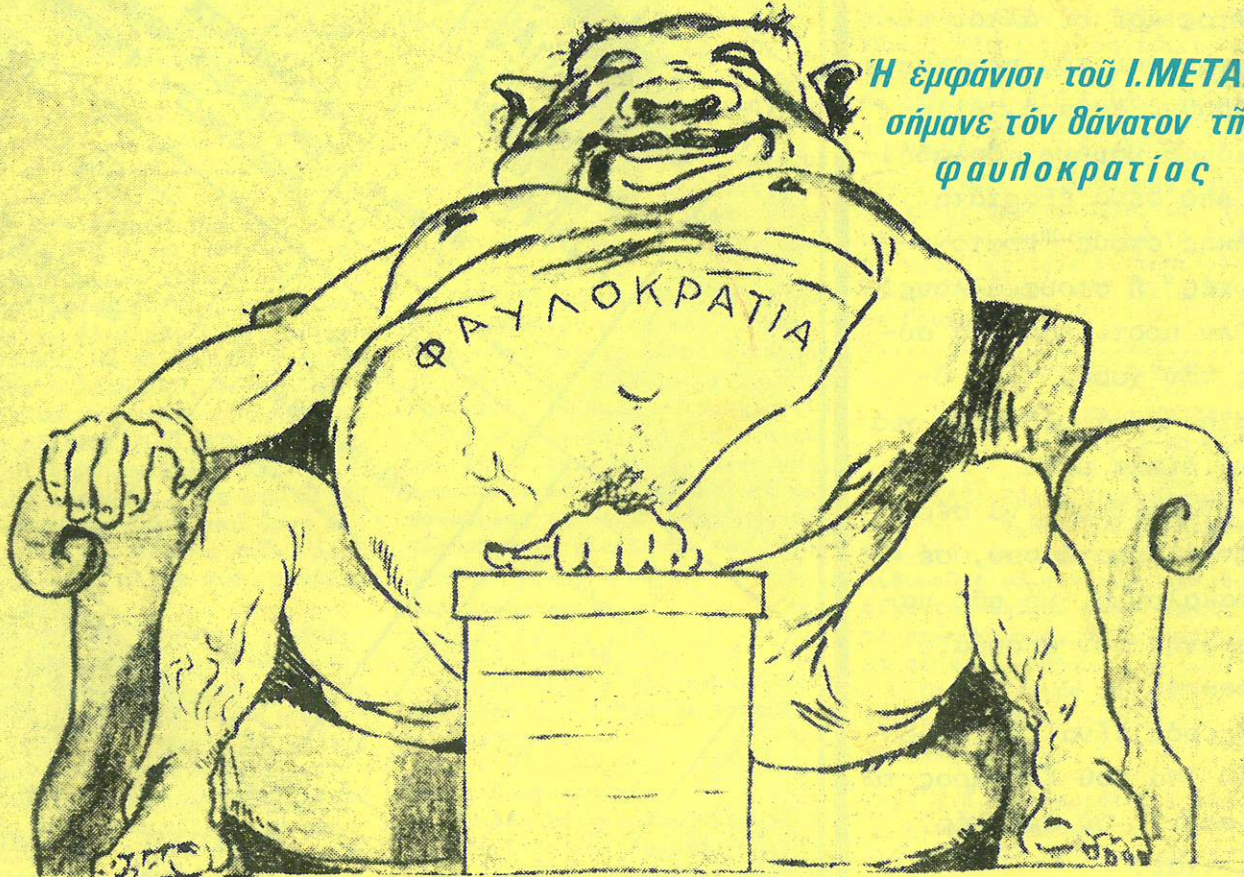

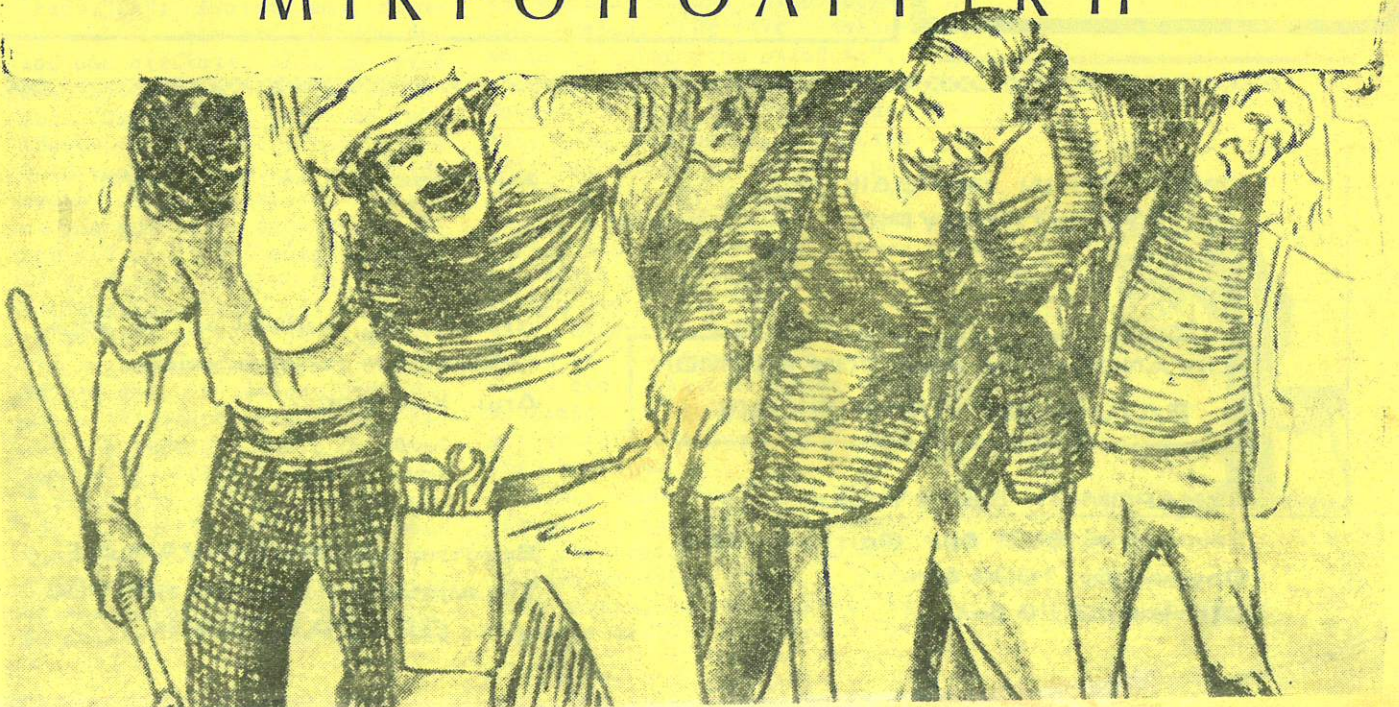
4η Αύγουστου, 1936

Έμπρός για μιά Έλλάδα Νέα
Έμπρός μ' Έλληνική καρδιά
Έμπρός, περήφανα, γεναΐα
Ναί, τής Έλλάδος τά παιδιά...

*Η εμφάνισι του Ι.ΜΕΤΑΞΑ
σήμανε τόν θάνατον τής
φραυλοκρατίας*

ΜΙΚΡΟΠΟΛΙΤΙΚΗ

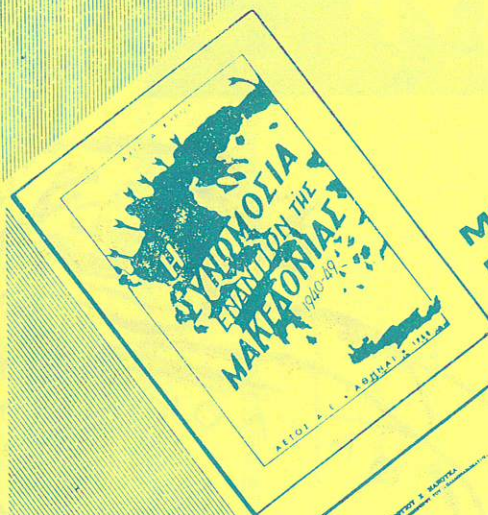
Φίλε αναγνώστη,
 είπαν ότι ο "τσάμικος"
 είναι ο πιο αντιπροσω-
 πευτικός χορός μας. Κι'
 αυτό γιατί..κουράζεται ο
 πρώτος και οι άλλοι κά-
 θονται και τον παρακο-
 λουθούν! Καθάρ, έλλη-
 νικό φαινόμενο, δηλαδή!

Από σένα εξαρτάται νά
 άνήκης στους "πρωτοχο-
 ρευτές" ή στους άλλους!

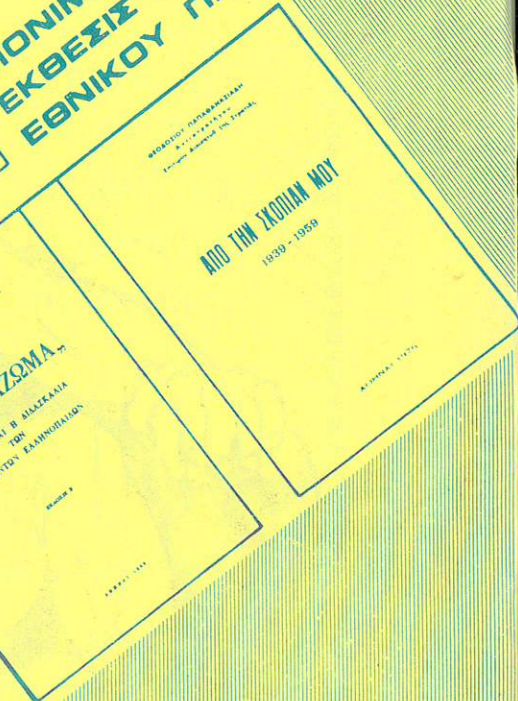
"Αν προτιμήσης νά σύ-
 ρης τόν χορό, τότε ύ-
 πάρχη πάντα μιά θέσι για
 σένα δίπλα μας!

"Αν έπιθυμής νά σέρ-
 νης τά βήματά σου, σέ
 παρακαλούμε, μή μάς πα-
 ριστάνης τόν σπουδαίο
 χορευτή!

Καιρός είναι νά αποδο-
 θούν "τά του Καίσαρος τῶ
 Καίσαρι". Οί έκλογές..
 έρχονται!

**ΜΟΝΙΜΟΣ
 ΕΚΘΕΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΥ
 ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ**

**ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΛΛΗΝΟΦΡΟΝΩΝ
 ΜΙΧ. Ι. ΓΙΑΚΟΥΜΟΣ
 ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 6 - ΑΘΗΝΑΙ Τ.Τ. 143
 ΤΗΛ. 360 76 77 - 363 65 93**

**ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
 "ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΥΡΙΟΝ"**

**ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΑΝΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ
 ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΑΤΡΙΩΤΩΝ**

**ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: δια 12 τεύχη
 Έσωτερικού 500 δρ. Φοιτητών 300
 Όργανισμών 1000 δρχ.
 Έξωτερικού 20 δολ.**

Συντάσσεται υπό Έπιτροπής

Έπεύθυνος, συμφώνως τῶ νόμω,
 έκδόσεως - τυπογραφείου,
 Δημ. Καψάλας

Έκδότης: **ΔΗΜ. ΚΑΨΑΛΑΣ**
 Στρ. Μηραντούνα 3 - τηλ. 523 750
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Κύριε Καθάλα,
είμαι άναγνώστης του ύπέροχου σέ ύλη Έθνικιστικού περι-
οδικού σας "ΕΑ".

Κατ' άρχήν θά ήθελα νά συγχαρω έσας και όλους τούς συνεργάτας σας, που έργάζεστε με θάρρος και μέ δύναμη για τήν έκδοση του "ΕΑ". Καί παρ' όλα τά εμπόδια που φυσικά αντιμετώπιζετε μή σταματήσετε τήν έκδοση του "ΕΑ" γιατί σήμερα για όλη τήν νεολαία, δέν είναι μόνο ένα άπλό ένημερωτικό περιοδικό που οί περισσότερες εδήςσεις μάς είναι άγνωστες, αλλά μάς δύνει δύναμη και θάρρος νά παλεύουμε για μία Έλλάδα - ΕΛΛΗΝΙΚΗ, δýχως σφυροδρέπανα και πράσινους ήλιους, δýχως ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥΣ ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ, αλλά μέ σημαίες ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ.

Είμαι μαθητής. Σας στέλω 300 άρκ. για ένα χρόνο και ίσως άργότερα νά σας στείλω και άλλα χρήματα, για άλλες δύο συνδρομές.

Επίσης θά ήθελα νά κοιτάξετε τί συμβαίνει γιατί έδώ στα Τρίκαλα όταν πρέπει νά πάρουμε τό τεύχος του Άπριλίου κέρνουμε το Άύ Μαρτίου. Κοιτάξτε μήπως όλα αυτά γίνονται θεληματικά.

Γιατί τό ίδιο συμβαίνει και μέ ένα άλλο περιοδικό που έρχεται από τήν Άθήνα.

Σ.Π.

Τρίκαλα - Θεσσαλίας

'Απάν."ΕΑ": Άγαπητέ μας συναγωνιστά, οί 300 άρ. που μάς στείλατε, αξίζουν για μάς περισσότερο από κιλά χρυσάφι!. Όχι άσφαλώς γιατί θά μάς λύσουν τά οικονομικά προβλήματα αλλά γιατί δικαιώνουν ΗΘΙΚΑ τόν άγώνα μας. Οί επιστολές των νέων μάς συγκινούν ιδιαίτερα, άφοϋ πιά μόνον άπ' αυτούς μπορεί νά προέλθη ή ΑΛΛΑΓΗ! Σας παρακαλούμε, παράλληλα μέ τήν μελέτη του περιοδικού, συγκεντρώστε τήν προσοχή σας άπό ένός στά μαθήματα σας, άπό έτέρημα στη γωρηματά των δημιουργιών της Έλληνικής σκέψης. Γιατί ό Έθνικισμός δέν θέλει τούς νέους μας "μπογιατζήδες" για... ζωγράφισμα των τοίχων! Τούς θέλει υπεύθυνους άνθρώπους, καλλιεργημένους και γνώστες της Έλληνικής Ιστορίας και φιλοσοφίας. Μόνο έτσι, θά άπαλλαγ ή Έλλάδα από τούς

πράσινους ήλιους και τά σφυροδρέπανα. Ό Μαϊάνδρος, σημά του Έλληνικού Έθνικισμού, συμβόλιζε στην Άρχαία Έλλάδα τήν "σκεπτομένη δράσι"!

Μήν ξεχνάτε ποτέ πώς ένα Έθνικό Κράτος έχει ανάγκη από ύκανά στελέχη. Όταν, λοιπόν, σας προτρέπουμε νά μήν παραμελήσετε τά μαθήματά σας, δέν τό κάνουμε άπό "δασκαλίστικη" διάθεση αλλά γιατί είναι ό μόνος τρόπος νά κλεισιωθ ή κρατικός μηχανισμός από Έθνικιστές.

Για τήν άργοπορία των τευχών δέν ευθύνεται ούτε τό πρακτορείο ούτε κανείς άλλος εκτός άπό έμάς! Συνηθίζεται βέβαια νά ρύχωνται τά βάρη στα πρακτορεία σάν δικαιολογία. Η αλήθεια είναι ότι έντυπα σάν τό δικό μας, συναντούν μεγάλες δυσκολίες οικονομικές και τεχνικές. Άπό τήν πλευρά μας, ελπίζουμε πώς σύντομα θά είμαστε συνεπείς.

Κύριε Διευθυντά,
δημοσιεύσατε σάς παρακαλώ τήν επιστολή που άπευθýνω προς τόν κ. Πρωθυπουργό.

Κύριε Πρωθυπουργέ
άν δέν κάνω λάθος σάς κάλεσαν οί Στρατιωτικοί νά έλθετε στην Έλλάδα για σοβαρή έθνική άποστολή. Θά ένθυμεύστε άπό τήν ιστορία τί είπαν οί πρόγονοί μας άγανακτισμένοι άπό τήν μακροχρόνια σκλαβιά: "Ός πότε καλληκάρια θά ζούμε στην σκλαβιά;".. και μέ τήν ιδέα αυτή επάταξαν τó Τουρκο. Έμεεις, καίτοι έλεύθεροι, τούς άνεχόμεστε, μία μέ τόν Άτιύλα, μία μέ τό Σισμίκ, μία μέ τό Αιγαίο και πρόσφατα τό Τουρκικό φορτηγό πλοίο που είσβάλλει σάν φάντασμα στα Έλληνικά ύδατα και άναυδέστατα ρύχνα άγκυρα στο λιμάνι της Μυτιλήνης. Επίσης τό άλλο θλιβερό γεγονός που οί τουρκαλάδες είσέβαλον στο Έλληνικό έδαφος και συνέλαβον τρεις άμέριμνους χωρικούς τούς όποιους μετέφεραν στην Τουρκία.

Κύριε Πρωθυπουργέ για νά κερδίσετε τίς εκλογές ξεγελάσατε τούς ψηφοφόρους μέ τόν χορταστικό λόγο που έξεφωνήσατε στην Θεσσαλονίκη, πώς οί Τουρκοί θά αίχμαλωτισθοϋν στην Κύπρο. Ό-

μως μετά τίς εκλογές είπατε ότ δέν μπορείτε νά στείλετε, ένύσχυση στην Κύπρο σπειδή, είναι μακριά. Πώς έννοούσατε ότι θά αίχμαλωτισθοϋν οί Τουρκοί στην Κύπρο; Μήπως διά μαγεύσας; Άλήθεια τί είκίνατε όταν έγιναν ο βανδαλισμοί στην Σμύρνη κ.λ.π. έπί πρωθυπουργία σας, παρ' όλ που ήταν ένα συμμάγές σωμα Άξιωματικού, Στρατός και Λαός;

Κύριε Πρωθυπουργέ, τά πράγματα είναι καθαρά και τό έρώτημα είναι πότε οί τουρκαλάδες θά μάς φτύνουν και έμεεις θά λεμε "φιχαλίζεις";

.....

ZHTW H EΛΛAΣ

Κ. Χριστόπουλος
Όντάριο-Καναδά

Σημ."ΕΑ": Κύριε Χριστόπουλε, έπιβίβαλαμε... λογοκρισία στην επιστολή σας, γιατί είπιθυμούμε νά συνεχίσουμε τό περιοδικό τήν έκδοσή του! Έσείς ζήτε στό Καναδά, αλλά έμεεις ζοίμε στην Έλλάδα!.

Έχουμε καιρό νά πληροφορηθούμε νέα σας.

Κον: Ι.Π.- Εύχαριστούμε και σέ και τούς δύο φίλους σας για τήν "ελάχιστη συμπαράσταση"

Τό "ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΥΡΙΟΝ"
γράφει
μόνο τήν ΑΛΗΘΕΙΑ

Φίλτατε Κύριε Διευθυντά,
μέ μεγάλη χαρά παίρνω τό περι-
δικόν σας "ΕΑ" καί άχόρταγα με-
λειτώ τό γεμάτο ΕΛΛΑΔΑ καί ΕΘΝΙ-
ΚΙΣΜΟ περιεχόμενό του.

Πιστεύω καί έγώ στήν Μεγάλη
'Ιδέα, δηλαδή ότι τά σύνορα τής
'Ελλάδος πρέπει νά βρίσκωνται
χιλιόμετρα όλόκληρα πρὸς Βορράν
πρὸς Νότον πρὸς Ἀνατολάς, ἀλλά
καί πρὸς Δυσμάς. Πιστεύω ἐπίσης
στίς ἀξίες τοῦ γησιόου ΕΘΝΙΚΙ-
ΣΜΟΥ καί τās ἐπαγγελίας τοῦ με-
γάλου ΕΘΝΑΡΧΟΥ Ι. ΜΕΤΑΞΑ. Τό ἀ-
τύχημα δι' αὐτόν εἶναι ότι δέν
γεννήθηκε σέ μιά χώρα σάν τήν
'Αγγλία, Ἀμερική, Γαλλία ἢ Γερ-
μανία, γιά νά μεγαλοурήση πραγ-
ματικά καί νά δοξασθῆ ἀπό τοὺς
λαοὺς αὐτοῦ πού δέν λασπολο-
γοῦν εἰς βάρος τῶν Ἐθνικῶν τους
Κεφαλαίων (ἂν ἔχουν τοιαῦτα ὅ-
πως ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες)! Τό εὐ-
τύχημα γιά μᾶς εἶναι ότι γεννή-
θηκε στήν Ἑλλάδα.

Ὅσο καί ἂν προσπαθήσουν οἱ
δειλοὶ καί ἀρνησιπάτριδες νά τόν
σβήσουν τό ὄνομά του, δέν θά τό
κατορθώσουν γιατί ὁ Μεταξᾶς εἶ-
ναι ΙΔΕΑ, εἶναι ΘΡΥΛΟΣ, εἶναι ἕ-
να κομμάτι ἀπό τήν ἴδια τήν Ἑλ-
λάδα.

Καί ὁμως κύριε Διευθυντά στό
τεῦχος ἀρ. 11 καί σχετικά μέ τά
'Εκκλησιαστικά θέματα, τά ὅποια
πραγματικά τά τελευταῖα χρόνια
πᾶνε ἀπό τό κακό στό χειρότερο,
ἀναφέρεσθε καί στόν Ἅγιο Φλω-
ρύνης κ.κ. Αὐγουστῖνο Καντιώτη.
Καί γράφεται μέν ότι τό περι-
δικό "ΕΑ" δέν θεολογεῖ, ἀλλά ἐκ-
φράζει τήν γνώμην ότι ἐάν ὁ Σε-
βασμιώτατος ἦταν πρὸς "εὐέλκτος"
τότε σίγουρα θά ἀνεδεικνύετο σέ
μορφή τοῦ Χριστιανισμοῦ. Κύριε
Διευθυντά, περιοδικά σάν τό "Ε
Α", δέν βγαίνουν πολλά στήν Ἑλ-
λάδα ὥστε νά ἔχουμε τήν πολυτέ-
λεια νά διαφωνοῦμε σέ ζωτικά θέ-
ματα, ἀλλά θά μοῦ ἐπιτρέψετε νά
ἐκφράσω καί ἐγώ τήν γνώμη μου
ἐπί τῶν γραφομένων.

Ὁ Καντιώτης δέν χρειάζεται
νά γίνη εὐέλκτος γιά νά κατα-
λάβῃ ἡγετικήν θέσιν μέσα στόν
Χριστιανισμόν, γιατί τήν ἔχει ἤ-
δη ἀποκτήσει. Ὅχι βέβαια σέ χρι-
στιανισμό τύπου λαμπαδούρας, Ραλ-
λη κλπ. πού κατακερμάτισαν τήν
γλώσσαν τῶν Ἱερῶν Εὐαγγελίων
μέ τήν "μαλλιαρή", ἔβγαλαν νό-
μους γιά Ἱεχωβάδες, γιά ἐκτρώ-
σεις καί ὅλα αὐτά πρὸς χάριν τῆς
σιωνιστικῆς ΕΟΚ.

Ὁ Καντιώτης καί ἂν θά μοῦ ἐ-
πιτραπῆ καί ὁ Ἐλευθεροπόλεως

Ἀμβρόσιος δέν εἶναι πλέον κλει-
σμένο στά μικρά σύνορα τῆς Ἑλ-
λάδος ἀλλά ἔχουν γίνεи ἡ Ἐλπί-
δα ὅλων τῶν Χριστιανῶν, τῶν πραγ-
ματικά Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν Ἑλ-
λῆνων καί μή ἀφ' ἑνός καί ὁ τρό-
μος τῶν ἀλλοθρήσκων καί σκοτα-
διστῶν γιά τήν ὑποδούλων τῆς
'Ορθοδοξίας ἀλλά καί τοῦ Ἑλλη-
νισμοῦ γενικώτερα. Μπορεῖτε νά
φантаσθῆτε κύριε Διευθυντά πόσο
θά κράταγε τό σάπιο Ἐκκλησια-
στικό καί Πολιτικό κατεστημένο
τῆς Πατρίδος μας ἐάν ὑπῆρχαν 30
-40 Καντιῶτες καί Ἀμβρόσιου Ἀρ-
χιερεῖς; Εἶμαι βέβαιος ότι οἱ
Γύφτοι πού βαπτίζονται ὁμαδικῶς
μποροῦν μέ τήν νουθεσία τῶν ἁ-
γίων αὐτῶν, Νέων ΚΟΣΜΑΔΩΝ ΑΙΤΩ-
ΛΩΝ, νά γίνουν καλλίτεροι Ἕλ-
ληνες ἀπ' αὐτοῦς πού κυβερνοῦν
σήμερα τήν χώρα.

Γιά σκεφθῆτε τόν Καντιώτη Πα-
τριάρχη, Ἀρχιεπίσκοπο νά δοῦμε
ἐάν θά τόλμαγαν νά βγάλουν νό-
μους περὶ ἀμβλώσεων, Ἱεχωβάδων
κλπ.

Ἄλλωστε ὁ Καντιώτης εἶναι
Ἕλλην Ὁρθόδοξος Ἐπίσκοπος καί
ἔχει ὡς γνώμονα καί πηδάλιο γιά
τήν πορεία του μέσα στήν Ὁρθό-
δοξον Ἐκκλησίαν, τό Ἱερόν Εὐ-
αγγέλιον, τοὺς Ἱερούς Κανόνας
τῆς Ὁρθόδοξου Πίστεως, τό Πη-
δάλιον τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλη-
σίας καί τās παραδόσεις. Ὅλα
αὐτά εἶναι κρυστάλλινα καί κα-
θαρά καί συμβιβασμούς δέν ἐπι-
δέχονται γιά νά γίνουν στήν σα-
προκοινωνία, οὔτε ἐπιδέχονται
εὐελιξίς. Δέν πρέπει νά ξεχνᾶ-
με ότι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία,
εἶναι σάν καί μᾶς τοὺς Ἐθνικι-
στάς, θέλει μαζί της τοὺς γνή-
σιους, τοὺς πραγματικούς Χριστι-
ανούς καί ὄχι τοὺς χλιαρούς. Τύ
θά λέγαμε ἐμεῖς ἡ ΕΣΕΙΣ ἐάν σᾶς
ἐζητήτο νά γίνετε πρὸς εὐέλκτος
στάς Ἐθνικιστάς μας βλέψεις, θε-
ωρίες καί Πιστεύω; Πρὸς σύγχρο-
νοι ἐπίσκοποι στήν ΕΛΛΑΔΙΚΗ ΕΚ-
ΚΛΗΣΙΑ ἀπό τοὺς Σεβασμιωτάτους
κ.κ. Καντιώτη καί Ἀμβρόσιο δέν
νομίζω νά ἔχουμε ἄλλους. Ἀλλά,
οἱ πραγματικοὶ σκοταδιστές, Σι-
ωνιστές, Μασῶνοι καί διαβολομα-
ζέματα τοὺς θέλουσ ὀπισθοδρομι-
κοὺς.

Ἄς γίνουμε λοιπόν ἐμεῖς οἱ
γνήσιοι Ἐθνικιστές, οἱ Κήρυκες
τῶν ΑΕΙΩΝ ΑΥΤΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ καί γη-
σῶν ΕΛΛΗΝΩΝ.

Τελειώνοντας δηλῶ ὑπεύθυνα
ὅτι τοὺς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου ἀνα-
φερομένους ΑΕΙΟΥΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΑΣ,
ΟΥΤΕ ΚΑΤ' ΟΨΙΝ ΓΝΩΡΙΖΩ.

Πάτραι 21.8.79

Ἐνας ἀπλὸς ἔντιμος οἰ-
κογενειάρχης ἔφθασε στήν πό-
λη μας γιά νά διαθέσῃ τό ἐμ-
πόρεμά του, ἐκθέτοντάς το
στό ἀνοιχτό του αὐτοκίνητο.
Κασέτες, περιοδικά καί κυ-
ρίως βιβλία. Βιβλία ἠθικοῦ
καί ἔθνικοῦ περιεχομένου, ἀ-
πό ἀγνοῦς ἀνθρώπους γραμ-
μένα γιά τόν ἀνθρώπο πού πι-
στεύει στό τρίπτυχο Πατρίδα
Θρησκεία, Οἰκογένεια.

Τύ τό παράνομο; Τύ τό κο-
λάσιμο;

Φαίνεται ὁμως ἐνοχλήθησαν
οἱ μισέλληνες ἐξ Ἀθηνῶν πού
ἔχουν καί "πράχτορες" στήν
ἡσυχῆ πολιτεία μας. Ἐβαλαν
ἀπό τοὺς ἐδῶ ἕνα πιονάκι
τους νά πλησιάσῃ καί περι-
εργασθῆ τό ἐμπόρευμα τοῦ ἀ-
νοικτοῦ αὐτοκινήτου. Ἦλθε
λοιπόν, τό πιονάκι, εἶδε καί
ἀπῆλθε τρέχοντας νά ἀναφέρῃ
τό γεγονός, πού ἄλλοῦ, στά
περιβόητα ΝΕΑ, πού στή συ-
νέχεια ἔδωσαν στοὺς ἀναγνώ-
στες τους τήν εἰδησι. Ἀνη-
σύχησαν τά ΝΕΑ μή διασαλευ-
θῆ ἡ ὁμοκρατικὴ δημοκρατία τῆς
δημοκρατίας μας! Καημένε κό-
σμε! Ἀπό βιβλία ἔθνικοῦ
περιεχομένου κινδυνεύει τό
"θαυμάσιο" δημοκρατικό πο-
λίτευμα τῆς Χώρας μας;

Ἄν δηλαδή εἶχε ἀσεμα πο-
νογραφήματα, θά κατηύθησαν
τά δημοκρατικά μας μάτια νά
κυττάζουν πρὸς σωστά; Ἦ ἂν
τό ἐμπόρευμα τοῦ σεμινοῦ οἰ-
κογενειάρχῃ ἀποτελεῖτο ἀπό
πνευματικά ἀνάπηρες κομμου-
νιστικὲς φυλλάδες θά ἦταν
δημοκρατικό καί ἐπιτρεπτό νά
πωλοῦνται;

Ἄξιολύπητα κοροῦδα! Ὅτι
καί νά κάνετε δέν πρόκειται
νά μᾶς φθάσετε σέ ἀξυπρέ-
πεια καί ἰδανικά. Ὅτι καί
νά μεταχειρισθῆτε δέν θ' ἄλ-
λάξωμε ποτέ πεποιθήσεις.

Εἶμαστε καί θά παραμείνω-
με οἱ φρουροὶ αὐτοῦ τοῦ τό-
που. Εἴτε στήν κόλῃ σᾶς πο-
λεμάμε, εἴτε στά βουνά!

Θυμηθῆτε τόν Γράμμο-Βίτσι,
γιά θυμηθῆτε το!..

Μωραῖτισσα
Πάτραι

Ἐάν ἡ Ἑλλάς χρειάζεται κά-
τι τώρα περισσότερο ἀπό κάθε
ἄλλη φορά εἶναι Ὁρθόδοξος Ἐ-

θνικόφρονες Κυβερνήτες και με-
ρικές δεκάδες Καντιώτες και
'Αμβροσίους.

Μεθ' ὑπολήψεως
Δημ. Χαλέας-Σικάγο
Η.Π.Α.

'Απάν."ΕΑ": Κατ' ἀρχήν χαιρόμα-
στε εὐλικρινά που διατυ-
πώνετε τὴν διαφωνία σας (γι' αὐ-
τό και δημοσιεύσαμε χωρὶς περι-
ποκίες τὴν ἐπιστολή σας παρά τό
ὅτι ἦταν μακροσκελέστατη). Πι-
στεύουμε ὅτι ἡ ἀλήθεια ἀνευρί-
σκεται μέ τόν Διάλογο, ὁ ὁποῖος
μέ τὴν σειρά του προϋποθέτει ἀν-
τίθετες ἀπόψεις. Ἐπιζητοῦμε τὴν
καλόπιστη κριτική, που μόνον ὡ-
φέλεια μπορεῖ νά μής προσενή-
σῃ οὐδείς ἀλάνθαστος εἶναι, ἐ-
κτός τοῦ. Πάπα!.

Ὡς πρός τὴν διαφωνία μας, αὐ-
τή δέν ὑφίσταται στήν οὐσία, ἀλ-
λά προεκήθη ἀπό δική μας ἀμέ-
λεια που δέν ἐξηγήσαμε τί ἐννο-
οῦμε μέ τὴν λέξη εὐελιξία. Ἐ-
πειδή τό θέμα ἀποκτᾶ γενικώτερο
ἐνδιαφέρον μέ πολιτικές προεκτά-
σεις, θά ἀσχοληθοῦμε διεξοδικά
μέ εὐδίκη μελέτη μας στό ἐπόμε-
νο τεῦχος.

Πάντως, δέν ἐννοοῦσαμε "συμ-
βιβασμούς" στό δόγμα, ἀλλά εὐέ-
λικτη τακτική. Αὐτή τὴν τακτική
κατά κόρο χρησιμοποίησε ἡ Ἐκ-
κλησία ὅταν υλοθέτησε τά τυπικά
ἐιδωλολατρῶν, ἀπό τούς θυσια-
στήριους βωμοῦς, τά λιβάνια, τά
κεριά, τούς ναοῦς, τό στέμμα τῶν
μητροπολιτῶν, τά κάλλαντα, τά κυ-
παρίσσια και τόσα ἄλλα, ἕως τὴν
μεταφορά τῆς ἡμέρας τῆς γεννη-
σεως τοῦ Χριστοῦ, τὴν 25η Δεκαμ-
βρίου, ἡμέρα κατά τὴν ὁποία οἱ
Ρωμαῖοι ἐόρταζαν τὸν θεό "Ἥλιο".
Στὴν εὐέλικτη τακτική τῆς Ἐκ-
κλησίας ὀφείλεται τό γεγονός ὅ-
τι οἱ Ρωμαῖοι ἐόρταζαν πλέον ἀν-
τί τοῦ θεοῦ Ἥλιου, τόν "Ἥλιο
τῆς Χριστιανισμοῦ". Καί πολύ σω-
στά ἔπραξε ἡ Ἐκκλησία που υλο-
θέτησε τὴν βασιλοπυτία και ὅλα
τά συνοδεύοντα τόν Ἅγιο Βασί-
λειο ἔθιμα, τά ὁποῖα οἱ Ρωμαῖοι
δέν ἤθελαν νά ἀποχωρισθοῦν παρά
τὴν ἐπιβολή νηστείας - ἀρχικά -
για κενές τῆς μέρες.

Ποῖός γνωρίζει σήμερα τό νό-
ημα που εἶχε τό "φλουρί"; Μόντα
ὅσοι ἀσχολοῦνται εὐδίκῃ μ' αὐτά
τά θέματα. Καί αὐτό εἶναι ἐπι-
τυχία τῆς Ἐκκλησίας! Δέν συμ-
βιβάστηκε, ἀλλά ἀκολούθησε τὴν
προτροπή τοῦ Παύλου, ὅταν ἔγρα-
ψε στοὺς Κορινθίους: Προκειμέ-
νου νά κερδίσω ΜΙΑ ΨΥΧΗ, θά γί-
νω δοῦλος μέ τούς δούλους, εὐ-
δωλολάτρης μέ τούς εὐδωλολάτρης

(ἐθνικούς), Ἰουδαῖος μέ τούς Ἰ-
ουδαίους!

Θά ἀναπτύξουμε ὁμως τό θέμα
στό προσεχές τεῦχος. Μιά διευ-
κρίνησι ἀκόμη. Τό "ΕΑ" πράγματι
δέν θεολογεῖ γιατί δέν εἶναι αὐ-
τός ὁ σκοπός του. Αὐτό δέν ση-
μαίνει ὁμως ὅτι οἱ συνεργάτες
του δέν ἐμβάθυναν στά θρησκευτι-
κά και ἐκκλησιαστικά ζητήματα..
Τό περιοδικό αὐτό ἐκδόθηκε μόνο
ὅταν σιγουρευθῆκαμε πώς εἴμαστε
σέ θέσι νά καταπιαστοῦμε μέ ὁ-
ποιοδήποτε θέμα που ἀπτεται τῆς
πολιτικῆς. Καί ὁμως τὴν πολιτι-
κή δέν ἐννοοῦμε ρουσσέικῃ και
μικροπολιτικῃ. Ἀλλά πρακτική
ἐφαρμογή ὄλων τῶν ἐπιστημῶν. Καί
δέν μπορούσαμε νά ἀγνοήσουμε βέ-
βαια τὴν θεολογία. Σέ ζητήματα,
που ξεπερνοῦν τῆς ἱκανότητος μας
ὑπάρχουν πάντοτε ἄριστοι ἐπι-
στήμονες που θά μᾶς βοηθήσουν.

"Ἐτσι, λοιπόν, κάθε γραμμὴ
που γράφεται, δέν γράφεται για
νά γεμίσουν οἱ σελίδες και νά
λέμε πώς βγάλαμε και μεῖς ἕνα
περιοδικό! Ἀλλά εἶναι ἀπόλυτα
προσεγμένη. Κι αὖν κάπου εἴμαστε
ἀσαφείς (ἐλπίζουμε νά κατανοῆτε
τῆς συνηθέως ἐκδόσεως τοῦ "ΕΑ")
εἰσθε ὑποχρεωμένος κ. Χαλέα (ὁ-
πως και ὄλοι οἱ πραγματικοὶ μας
φύλοι) ἐν ὀνόματι τοῦ Ἐθνικι-
σμοῦ νά μᾶς τό ἐπισημαίνετε. Γι'
αὐτό και σᾶς εὐχαριστοῦμε που
μᾶς γράψατε τὴν ἐπιστολή.

Κύριε Διευθυντά,
στὴν ἐφημερίδα "ΣΤΟΧΟΣ" ἀρ. φ.
60, γράφονται αὐτά:
"...Σκυλοδῶ, τό παχύδερμο τῆς
Δημοκρατίας, ἀρχιχαφιές Δημο-
τράκης Τσάτσος, ὁ ἀφιλότιμος
Δημητράκης, κλπ. ..." και ἀρ.
φ. 59 1) για τόν κ. Ἀχ. Καρα-
μανλῆ: "...πῆγε ἢ δέν πῆγε στό
Καὺμπριτζ...". 2) "...ἰδιαίτερος
τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Παιδείας, καταδυ-
κασμένος για ἐγκλήματα ἠθῶν σέ
βάρος μαθητοῦ, ὁ σημερινός συν-
εργάτης του...".

Πρόκειται για συγκεκριμένες
καταγγελίες και ὄχι ἀοριστίες.
Γιατί λοιπόν, οἱ κ.κ. Ἀχιλλέας
και Δημητράκης, δέν καταγγέλ-
λουν τὴν ἐφημερίδα, νά τὴν φέ-
ρουν στά δικαστήρια τῆς χώρας
μας, νά ἀποδείξουν ὅτι τούς συ-
κοφαντεῖ, ἂν ὄντως εἶναι ἀθῶοι;
Γιατί ὁ ὑπουργός Παιδείας δέν
ἐλέγχει τά καταγγελλόμενα για
τόν ἰδιαίτερό του; Νομίζω πώς
κάποια εὐθύνη ἔχει για τό θέμα
αὐτό. Τί συμβαίνει λοιπόν; Ὁ

τύπος ἀσκεῖ, ὑποθέτω, κάποιον ἔ-
λεγχο νόμιμο. Ὅταν δέν διαμαρ-
τύρεται ὁ καταγγελλόμενος, δέ-
νει αὐτομάτως τὴν ἐντύπωση, ὅτι
εἶναι ἔνοχος και φταίχτης. Ἐ-
πομένως ἀκατάλληλος τελείως για
τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως. Ὁ φο-
ρολογούμενος λαός τούς πληρώνει
για νά διεκπεραιώσουν μέ ἐντι-
μότητα τῆς ὑποθέσεως τοῦ Κρά-
τους.

- Νά περιμένω ἢ ὄχι ἀπάντησι ἀ-
πό κάποιον;

Μεθ' ὑπολήψεως
'Αθ. Ἀνδρέου
Θεσσαλονίκης

'Απάν."ΕΑ": Ὅχι! Νά μήν περι-
μένετε ἀπάντησι, γιατί
δέν θά σᾶς δοθῇ. Δέν ἐπιθυμοῦν
περισσότερη δημοσιότητα στό θέ-
μα, ἐλπίζοντας συγχρόνως ὅτι κά-
ποτε θά βαρεθοῦμε νά τούς τά λέ-
με. Ἡ περίπτωση θυμίζει τόν Κα-
ραγκιόζη. Κάποτε, τόν ἔδερνε ὁ
Μπαρμπαγιώργος· τόν ρώτησαν για-
τί δέν ἀντιδρᾷ, κι αὐτός για νά
μήν ὁμολογήσῃ τὴν ἀδυναμία του
ἀπάντησε: "Ἄστον νά κουραστῇ,
νά ἰδρώσῃ, νά κρουολογήσῃ, νά ἀρ-
ρωστήσῃ, νά πεθάνῃ!".

Ἐπειδή γνωρίζουμε ὅτι ὁ ἐκ-
δότης τοῦ "ΣΤΟΧΟΥ" εἶναι ἔντι-
μος ἀνθρώπος, δέν πιστεύουμε ὅ-
τι θά κατηγοροῦσε κάποιον χωρὶς
νάχη στοιχεῖα στά χέρια του.

Πρὸς τό περιοδικόν "ΕΑ".

Παρακαλῶ θερμῶς τόν κ. Διευ-
θυντή ὅπως ἡ παρῶσα μου τύχη
φιλοξενίας ἀπό τῶν στηλῶν τοῦ
Ἐθνικιστικοῦ περιοδικοῦ "ΕΑ".

Ἐπιθυμῶ νά ὑπενθυμίσω στοὺς
συνέλληνες ὅτι ἱστορικά γεγονό-
τα και ἱστορικές για τό ἔθνος
στιγμές ἐπιβάλλουν εἰς ἡμᾶς νά
ἀγρυπνοῦμεν και κάλλιν, ἄλλως ἢ
Πατρίς μας θά διατρέξῃ τόν κίν-
δυνον νά γνωρῶσῃ και τόν 4ον γύ-
ρον τοῦ ΚΚΕ.

Διότι οἱ κομμουνισταί ποτε
δέν ἠρνήθησαν πώς θά χρησιμο-
ποιήσουν τὴν ΒΙΑΝ προκειμένου νά
μπολεβετικοποιήσουν τὴν χώραν.

Διότι ὀργανώνονται και εἶναι
ἐτοιμοὶ δια κινήσεως και
διαδηλώσεως, στρεφόμενοι ὅταν δι-
ατάξῃ ἢ Μόσχα ἐναντίον τοῦ Κρά-
τους.

Ἡ σημερινή Κυβέρνησις δει-
χνει νά ἀδραῖ. Ἐλησμόνησε τό
αἶμα τοῦ ὁποῖου ἐχύθη και ἔνεκα
τοῦ ὁποῖου ζῶμεν τώρα ἐλεύθεροι
μακριά ἀπό τόν Σοβιετικόν Παρά-
δεισον. Ἡρνήθη τὴν ἱστορία ὅ-
ταν ἔσβυσεν μέ μιὰ μονοκονδυλιά

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ! Έχομεν 'Ιστορίαν καί Παράδοσιν τῶν ὁποίων αἱ ρίζαι εἶναι βυθισμέναι εἰς τήν προῖστορίαν καί μυθολογίαν. Καί αἱ δύο αὐταί μᾶς ἄφησαν ὡς κληρονομίαν πολιτισμόν ἀνυπέρβλητον, ἀλλά καί μεγάλας εὐθύνας.

Διότι πρέπει αὐτόν τόν πολιτισμόν, ὄχι μόνον νά τόν διατηρήσωμεν, ἀλλά νά ἐπιδιώξωμεν τήν ἐξέλιξίν του καί νά τόν παραδώσωμεν εἰς τὰς κατόπιν γενεάς. Έχομεν δύναμιν, ὅσῃν θέλομεν· ἀλλά ἔχομεν ἀκόμη καί κῦρος καί γόητρον καί μεγαλεῖον.

ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ! Ὅσαι ἀπό ἐσᾶς νοιώθουν τό αἷμα τῶν νά βράζει, ὅσαι νοιώθουν τήν ἀηδίαν νά τὰς πνύγη, ὅσαι τοποθετοῦν τήν Πατρίδα, τήν θρησκείαν καί τήν Οἰκογένειαν ὑπεράνω τῆς δικῆς τῶν "καλοπέρασης", ὅσαι θέλουν νά ἀντικρῦσουν τήν ΓΑΛΑΝΟΛΕΥΚΟΝ καί ὄχι τὰ σφυροδρέπανα τῶν Σλάβων, ὅσαι θέλουν τόν Ἑλληνισμόν θωρακισμένον, τήν Κύπρον ἐλεύθερον τόν Στρατόν καί τὰ Σώματα Ἀσφαλείας πανύσχυρα, ἄς ἀγωνισθοῦν μαζί μας διὰ μίαν μεγάλην καί ἐλεύθερον ΕΛΛΑΔΑ, ἀξία τοῦ θεμιστοκλέους, τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, τοῦ Βουλγαροκτόνου, τῶν Παλαιολόγων, τοῦ Κολοκοτρῶνη καί τοῦ Ι. Μεταξᾶ!.

Ἀγωνισθῆτε ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ διὰ τήν ἀποφυλάκισιν τῶν ἄξιων τέκνων τῆς Πατρίδος μας τῶν ὁποίων τὰ στήθη κοσμοῦνται ἀπό πληθῶρα παρρασῆμων καί ἀναπνέουν τόν πνιγηρόν ἀέρα τῶν φυλακῶν!

ΕΛΑΤΕ, ὄλες μαζί, μέ μιά ψυχή, μέ μιά καρ-

διά, χωρίς ὑστεροβουλία, χωρίς φόβο, νά φωνάξωμε: Ἡ ΕΛΛΑΔΑ, δέν μοιράζεται καί δέν πεθαίνει!.

ΝΕΑΙ τῆς Ἑλλάδος! Τήν σημερινήν Ἑλλάδα ἐδημιούργησαν αὐτοί οἱ ὅποιοι ἔφθασαν εἰς τήν Ἀγκυραν, εἰς τήν "Τζουμαγιά", τό Μοναστήρι, τό Τεπελένι, τό Ἀργυρόκαστρο, τόν Γράμμο καί τό Βίτσι! Τήν αὐριανήν ΕΛΛΑΔΑ, θά τήν δημιουργήσωμεν ἐμεῖς μαζί μέ τὰ ἠρωϊκά παιδιά μας, τοὺς φυλακισμένους καί τοὺς ἐξοριστούς μας!

ΓΝΩΡΙΖΟΜΕΝ ΤΟΝ ΣΤΟΧΟΝ ΜΑΣ! Εἶναι ἡ πάταξις τῶν "ἰνστρουχτόρων" οἱ ὅποιοι δηλητηριάζουν τήν νεολαίαν μας. Εἶναι ἡ τιμωρία τῶν Σλαβόδουλων καί τῶν συνοδοιπόρων! Νά ἀντιληφθοῦν ὅτι ἡ ἐποχή τῆς κυριαρχίας τοῦ πεζοδρομίου τελείωσε, διότι θά εὕρουν ἔμπροσθέν των "μπράτσα δυνατά, μάτια περήφανα, μυαλά ξάστερα".

Στόχος μας εἶναι νά σπάσῃ τό τεῦχος τῆς σιωπῆς, διὰ νά ἀκουσθῇ ἡ φωνή μας. Νά στιγματίσωμεν τήν ἀνοχή τῆν ὅπουαν δεικνύει τό πολιτικό κατεστημένο. Νά μήν γίνουν τὰ Ὅσια καί Ἱερά τοῦ ἔθνους τροφή τῶν σκυλιῶν.

ΕΛΑΤΕ νά σπάσωμε τὰς ἀλυσίδας τῆς νέας τρομοκρατίας.

ΕΛΑΤΕ νά δεῖξωμεν ὅτι εἴμεθα ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΣΕΣ, νά ἀγωνισθῶμεν διὰ τήν ΜΕΤΑΛΛΗΝ ΙΔΕΑΝ, διὰ μίαν ΝΕΑ ΕΛΛΑΔΑ!

ΒΟΥΛΑ ΚΟΜΝΗΝΟΥ

τά ἐγκλήματα τοῦ ΕΛΑΣ καί τό ἐνομιμοποίησεν.

Καί ζητᾶ ἀπό μᾶς νά ξεχάσουμε! Πῶς νά ξεχάσουμε ὅταν μέ τὰ ἴδια μας τὰ μάτια εἶδαμε κεφάλια κομμένα καί ἀκούσαμε τῆς ἀπελπισμένης κραυγῆς τῶν Ἑλλήνων πού ζητοῦσαν βοήθεια. Στίς 6 Αὐγούστου συμπληρώθησαν 23 ἔτη ἀπό μιά μάχη στόν Σωχό. Μία διλοχία τῶν κομμουνιστῶν μέ τόν Καπετάν Ραπτοῦδη ἐπετέθη κατά τοῦ Σταθμοῦ Χωροφυλακῆς Ἀρεθούσης. Οἱ ὑπερασπισταί τοῦ Σταθμοῦ, 5-6 χωροφύλακες, μέ ἐλάχιστον ὄπλισμόν δέν ἠδυνήθησαν νά ἀνθέξουν. Οἱ δύο ἐκάησαν. Ὁ εἰς ἐπυροβολήθη. Ὁλίγον πρό τοῦ θανάτου του ζήτησε ἀπό τοὺς προστρέξαντας νά ποῦν τήν Μητέρα του "Πέστε τῆς νά μήν μέ περιμένῃ!". Πεθαίνω γιά μιά ἄλλη μάνα, πιά μεγάλη: Τήν Ἑλλάδα μας".

Πῶς νά ξεχασθοῦν παρόμοιαι εἰκόνας; Δέν εἶναι μόνο αὐτή τήν ὅπουαν ἀναφέρω! Διὰ νά ἀντήσῃ τό δένδρο τῆς ἐλευθερίας ἐποτίσθη μέ Ἑλληνικόν αἷμα ἀπό τό Ταύταρον ἕως τόν Ἔβρον. Σέ οἰονδίποτε σημεῖον τῆς Ἑλλάδος, κάποιον μνημεῖο, κάποιος τάφος ὑπάρχει πού νά μᾶς θυμύσῃ τόν θάνατον τῶν Ἡρώων.

Τήν στιγμήν κατά τήν ὅπουαν, διστάζει ὁ Βασιλόφρων, ὁ Μεταξικός, νά μιλήσῃ ἐλεύθερα, οἱ ἐρυθροί γεμίζουν μέ φωτογραφίας τοὺς τοίχους, τοῦ Ἄρη Βελουχιώτη. Καί ἐορτάζουν τήν ἐπέτειον τοῦ θανάτου του, στά ἴδια χῶματα πού κάτω τους βρίσκονται τὰ θύματά του.

Ἡ Ἑλληνική Κυβέρνησις φαίνεται νά ἀδιαφορῇ! Ἀλλά ἂν συμβῆ κανένα κακό στή χώρα, ἐμεῖς οἱ φτωχοὶ βίωπαλαισταί θά μεί-

νομε νά ἀντιμετωπίσουμε τήν ἀπειλή. Ἐμεῖς δέν ἔχομε ἔτοιμα ἀεροπορικά εἰσιτήρια. Δέν ἔτοιμάσαμε τίς βαλίτσες μας. Ἐχομε ἔτοιμα ὅμως τὰ στήθη μας πού θά τὰ προβάλλουμε σάν ἀπίδες!.

Διὰ νά μήν ὀδηγηθῶμεν εἰς αὐτό τό σημεῖον, ἄς μιμηθῇ ἡ Κυβέρνησις τόν Ι. Μεταξᾶ! Ὁ ὁποῖος παρέλαβεν μίαν Ἑλλάδα ἀληλοσπαρασσομένην, ἀλλά τήν μετέτρεψεν εἰς Κράτος ἰσχυρόν, φόβητρον τῶν ἀντιπάλων του! Ἄς ἐνώσῃ τόν Ἑλληνικόν Λαόν ἡ Κυβέρνησις εἰς ἓνα Ἑθνικόν Σύνολον, γιά νά τόν εὕρῃ συμπαραστάτην εἰς τὰς δυσκόλους στιγμάς!.

Μετά πλείστης τιμῆς καί ἀγάπης πρὸς τό περιοδικόν "ΕΑ", εὐχαριστῶ διὰ τήν φιλοξενίαν.

Κυζιρίδης Χρῖστος
Θεσσαλονίκη

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

παγωνιά χωρίς πανωφόρι; "Οχι μόνο δέν γνωρίζουν τίποτε από όλα αυτά, αλλά καταλογίζουν και εύθυνες στον λαό γιατί δέν είναι τόσο άγωνιστικός όσο θά ήθελαν!..

Τύ διάθεσι για άγώνα νά έχη ο άγρότης, όταν για ένα δάνειο έξαρτάται από τον κομμάτση; Πώς νά βγη στους δρόμους νά φωνάξη, όταν θέλη νά βοή δουλειά στο παιδί του;

Συναντήσαμε αυτή την κατάσταση πρόσφατα και στη Λάρισα και στις Ξέρρες. Οι εύγενης νέοι της "Ν.Δ" περιέτρεχαν τά χωριά για νά προσειδοποιήσουν τους άγρότες πώς όποιοι παραστούν στις συγκεντρώσεις, νά μή περιμένουν δάνειο από την Τράπεζα!

Τύ έκαναν οι άστοι πολυλογάδες για νά τους προστατεύσουν; Τύποτε.

Η εύθύνη δέν είναι του λαού! Γιατί δέν είναι αυτό που γράφει την Ιστορία. Η εύθύνη ανήκει στους χαβιαρομεγαλωμένους, που χωρίς νά διαθέτουν πέργαμηνές άγωνιστικότητας, κατακρίνουν τους άλλους! "Μά γιατί δέν ακούγεστε", "Δέν έπρεπε νά σταματήση ή έφημερίδα σας νά κυκλοφορή", "Δέν κάνατε καλά που κλείσατε την "4η Αυγούστου" και έμεινε χωρίς στέγη ή νεολαία", δέν, δέν, δέν.. Στις κρίσεις όλοι είναι πρώτοι; μά στον άγώνα έσχατοι! "Όταν ζητούσαμε την συνδρομή τους, για νά μωρέσουμε νά κρατήσουμε ανοικτά τά γραφεία μας, διαπιστώναμε πώς είχαν στη τσέπη τους...καβούρια!. Και φυσικά δέν βάζαν εκεί τό χέρι τους! Τό ίδιο συμβαίνει και με τό περιοδικό: Δέν βγαίνουν καθάρεις οι φωτογραφίες! Δέν είναι καλή ή εκτύπωση! Δέν κυκλοφορεί κανονικά! Αλλά είναι τά σχόλια των πολιτικών "φύλων"!

Τό ότι έχει τεχνικές άτέλειες τό περιοδικό τό γνωρίζουμε. Αποφεύγουν, όμως, οι "φύλοι" νά βάλουν τό χέρι στην τσέπη για νά διορθωθούν οι άτέλειες αυτές!.. Θεωρούν βέβαια πολύ φυσικό νά τους δίνουμε τό περιοδικό "τιμής έννεκεν". Και παρεξηγούνται έπειδή δέν τό κάνουμε.

Πόσο διαφορετική ή συμπεριφορά των Έθνικιστών! Ο μαθητής από τά Τρίκαλα, στερήθηκε από την ψυχαγωγία του τις 300 δρχ. για νά έγγραφη συνδρομητής. Ο κ. Ι.Π. από την Αθήνα, στέλνει κατά διαστήματα, μαζί με δύο άνωνυμους φίλους του, όσα χρήματα μπορούν νά έξοικονομήσουν σαν "έλάχιστη συμπάρσταση". Ο συνεργάτης μας στην Καλλιφόρνια κ. Μιχαηλίδης, πλήρωσε προχθές περισσότερες από 1500 δρχ. για νά ανταλλάξουμε απόψεις τηλεφωνικά! Οι άπόδημοι Έλληνες προσπαθούν όσο μπορούν νά μās "έλαφρώσουν" δίνοντας από τό ύστέρημά τους! Και πλήθος άλλων έθνικιστών (φοιτητές, εργάτες, υπάλληλοι) στηρίζουν με τις συνδρομές τους τό περιοδικό μωώνοντας την οικονομική μας ζημία. Κι από την άλλη πλευρά ή μπουρζουαζία! Πού πιστεύει ότι μπορεί νά γίνει ένας άγώνας μόνο με τό νά συναντιώμαστε και νά συζητούμε "που τό πάει ο Καραμανλής"!.. "As έχουν είσοδήματα εκατομμυρίων. Και ως γνωρίζουν ότι τά οικονομικά μας δέν είναι άνηθρά!

Έν πάση περιπτώσει, δέν μās ένοχλούν όλα αυτά. "Όταν, πριν από 15 χρόνια, σηκώσαμε ή σημαία του Έθνικισμού γνωρίζαμε τί θά αντιμετώπισουμε. Γι' αυτό φροντίσαμε ώστε ο άγώνας μας νά μήν έξαρτάται από τις διαθέσεις των "κοσμικών φύλων" μας.

Δέν γράφαμε αυτό τό σημείωμα για νά εκφράσουμε παράπονα, αλλά για νά πληροφορήσουμε τους "φύλους" μας ότι δέν έχουμε καιρό για χασισμο δέν συγκεντρώσεις σαλονιών, ούτε επιτρέπουμε νά μās κρινουν αυτοί οι όποιοι δέν συμμετέχουν ένεργά στην προσπάθειά μας.

Αρχίζουμε νά αντιλαμβάνομαστε τό μέγεθος της πίκρας του Ι. Μεταξά, όταν υποχρεώθηκε νά πη εκείνο τό περίφημο "φεύγω από την πολιτική, για νά πάω νά ζήσω με ανθρώπους"!

Και επί τη εύκαιρία, θέλουμε νά πληροφορήσουμε την άξιότιμο Κυρία Νανά Μεταξά, πώς μās έφερε σε δύσκολη θέση στέλνοντάς μας συνδρομή για τό περιοδικό. Είπαμε ότι δέν έχουμε χρήματα, όχι όμως στο σημείο νά μήν μπορούμε συμβολικά νά τιμήσουμε την κόρη του Ι. Μεταξά!.

Περί άσυλου

Ο κ. 'Ηλιοϋ, καταθέτοντας ως μάρτυς σε δίκη "δημοκρατικών", έδωσε τον έξης όρισμό για τό Πανεπιστημιακό άσυλο: "Άσυλο είναι τό δικαίωμα των σπουδαστών νά μήν ένοχλούνται στους πανεπιστημιακούς χώρους από κανένα"! Σε έρώτησι δέ του κ. 'Ηλιοϋ απήντησε: "Όχι!

Οι σπουδαστές' όμως άπαιτούν από τό Έλληνικό Κράτος νά αναγνωρίση τό...άναφαίρετο δικαίωμά τους, νά παρανομούν δηλαδή, χωρίς νά ένοχλούνται, κατά τον κ. 'Ηλιοϋ!. Και σαν έπιχείρημα έχουν την ύπόσχεσι του κ. Ριλ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

λη, πού ως ύπουργός τῆς. ἁ-
Παιδείας, ἀνεγνώρισε τὴν ὕ-
παρξι ἀσύλου.

Ἡ δική μας θέσι εἶναι δε-
αυγής: Εἶναι ἀπαράδεκτη ἡ μέ-
όποιοδῆποτε τρόπο προστασία
τῶν παρανόμων. Καὶ εἶναι πλά-
νη τό νά γίνη πιστευτό πῶς
οἱ Πανεπιστημιακοὶ χῶροι θε-
ωροῦνται κατοικία τῶν φοι-
τητῶν. Θά ἐδημιουργῆτο δέ
χάος, ἂν τό ἴδιο δικαίωμα
ἀποκτοῦσαν οἱ ἐργάτες στά
ἐργοστάσια, οἱ ἀγρότες στοὺς
συνεταιρισμούς, οἱ τραπεζι-
κοὶ στίς Τράπεζες! Ἴσως μό-
νον οἱ ναοὶ θά μπορούσαν νά
προστατεύσουν γιά ἓνα διά-
στημα τοὺς παρανόμους!.

Πρὶν ἀπό δύο χρόνια, σέ
μιὰ ἔρευνα τῆς "ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΤΥ-
ΠΙΑΣ" δηλώσαμε πῶς ἂν τελι-
κά θεωρηθῆ "ἄσυλο" τό Πανε-
πιστήμιο, θά πρέπει νά θε-
ωρηθοῦν παρομοίως καὶ τὰ ἄλ-
λα πού ἀναφέραμε. Ἡ δημο-
κρατική ἐφημερίδα βέβαια μέ
παραπλανητικό τίτλο, θέλησε
νά δημιουργήσῃ ἄλλες ἐντυ-
πώσεις. Ἀναδημοσιεύουμε τό
ἀπόσπασμα:

Ἄσυλο γιά τοὺς πάντες θέλει ἡ 4η Αὐγούστου

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 20 5 77

Μιά παλιά «θεωρία» τους ξανα-
φέρνουν στήν ἐπικαιρότητα οἱ «Τε-
ταρτοαυγουστιανοί» πού ἀφορᾶ
τό... Πανεπιστημιακὸ ἄσυλο καὶ
τό... ἐργατικὸ ἄσυλο.

Ἐπώνυμα (εἶναι ἀπὸ τίς λίγες
φορὲς πού παρουσιάζεται κάποιος
ἀπὸ τοὺς υπεύθυνους τῆς 4ης Αὐ-
γούστου στὸ προσκήνιο ἀπὸ τότε
πού νομιμοποιήθηκε ἡ μεταξική αὐ-
τὴ ὀργάνωση), ὁ «ἰσχυρὸς» τῆς τρι-
αυδρίας πού ἐκπροσωπεῖ τὸ κῶμμα
μετὰ τὴν παραίτηση τοῦ Πλεύρη,
Δημήτριος Κασάλας, ἔσπευσε χθὲς
νά δηλώσει:

«Δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει τί λέει ὁ κ.
Μπλέτσας, ἀλλὰ ἐμεῖς θεωροῦμε ἀ-
κατανόητο νάχουν ἄσυλο οἱ φοιτη-
τὲς στὰ πανεπιστήμια καὶ νά μὴν
ὑπάρχει αὐτὸ τὸ προνόμιο γιά
τοὺς ἐργάτες στὰ ἐργοστάσια πού
ἀσχολοῦνται, τοὺς ἀγρότες στοὺς
συνεταιρισμούς τους, τοὺς ἐπιστή-
μονες στοὺς τόπους τῆς δουλειᾶς
τους. Ἐξ ἄλλου οἱ φοιτητὲς εἶναι
ἐκείνοι πού δημιουργοῦν τὰ περισ-
σότερα προβλήματα στήν οἰκονο-
μία καὶ προσφέρουν τὰ λιγότερα
στὸ σύνολο. Ἡ λοιπὸν ἄσυλο σέ
δούλος ἢ σέ κανένα».

~~~~~

Ἔτοιμοι!.
Μάρς..

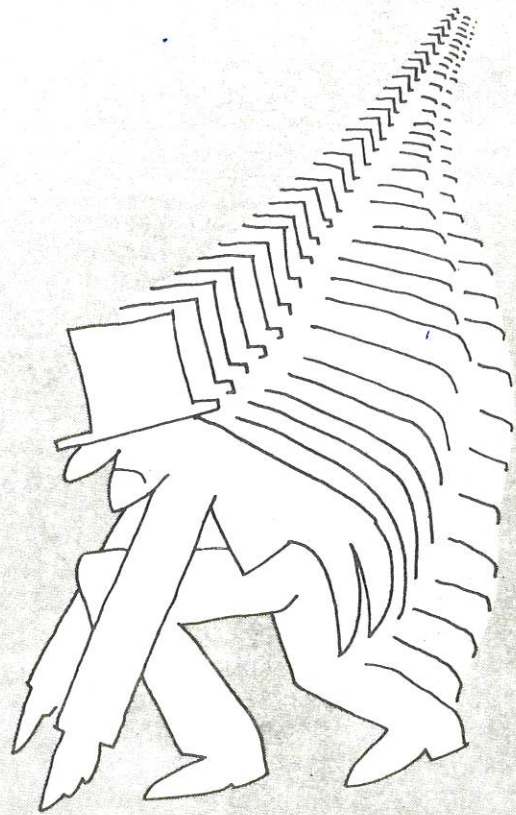
~~~~~

Εἴτε τό ὁμολο-
γοῦν εἴτε ὄχι, ἡ
ἀτμόσφαιρα ἔγινε
προεκλογική. Οἱ ἐ-
τοιμασίες γίνον-
ται σιγά-σιγά, ἀ-
φοῦ ὅλοι περιμέ-
νουν νά δοῦν τί θά
βγῆ ἀπὸ τό ταξίδι
τοῦ κ. Καραμανλῆ
στήν Μόσχα. Ἄν
στεφθῆ μέ ἐπιτυ-
χία, τότε ἡ "Ν.Δ"
θά νοιώσῃ δυνατὴ
γιά ἐκλογές. Ἄν
ὄχι, τότε κάποια
ἄλλη εὐκαιρία πρέ-
πει νά παρουσια-
σθῆ. Τί συμφωνίες ὅμως πρέ-
πει νά ὑπογραφοῦν, γιά νά ἀ-
νεβάσουν τό πεσμένο γόητρο
τοῦ κ. Καραμανλῆ;

Ἴσως ἴδρυσι ἐργοστασίων
ἴσως ἰσοσκέλισι τοῦ ἐμπορι-
κοῦ ἰσοζυγίου. Ἀκόμη μπο-
ρεῖ καὶ μιὰ δῆλωσι ἀπὸ πλευ-
ρᾶς Ρώσων πού νά ἀναγνωρί-
ζονται τὰ σημερινὰ σύνορα
τῆς Βαλκανικῆς (γιά νά ἴσου-
χάσῃ καὶ ὁ Τίτο, ἀφοῦ ὅπως
λέγεται, ἀνέλαβε ὁ κ. Καρα-
μανλῆς νά βολιδοσκοπήσῃ τὴν
Σοβιετική ἡγεσία σχετικὰ μέ
τίς προθέσεις της). Γιά τὴν
Κύπρο οἱ Ρῶσοι δέν μπορούν
νά ὑποστηρίξουν κάτι ἐλαφο-
ρετικὸ ἀπὸ τὰ ἤδη γνωστά.

Ἄν ὅλα αὐτὰ ὅμως δέν εἶναι
ἰκανὰ νά ἐντυπωσιάσουν τὸν
λαό, γιὰτί στό κάτω-κάτω δέν
ἔχουν οὐσιαστική ἀξία (πλὴν
τῶν οἰκονομικῶν συμφωνιῶν).

Ἄν ὅμως ὁ κ. Καραμανλῆς
ἀποσπάσῃ ἀπὸ τοὺς Ρώσους τὴν
ἐγκρισι γιά αὐξηση τῆς αἰ-
γιαλίτιδος ζώνης ἀπὸ 6 σέ
12 μίλλια, τότε δικαιολογη-
νά θά μπορεῖ νά ὑποστηρίξῃ
πῶς ἄξιζε τὸν κόπο ἡ πραγ-
ματοποίησι τοῦ ταξιδιοῦ. Ὡς
γνωστόν, ὁ Ζίβκωφ, γιά λο-

γαριασμό τῆς Ρωσίας, ἐξέφρα-
σε τὴν δυσἀρέσκειά του στήν
ἐπιθυμία τῆς Ἑλληνικῆς Κυ-
βερνήσεως νά αὐξήσῃ τὴν αἰ-
γιαλίτιδα ζώνη. Ὁ δὲ φλω-
ράκης δήλωσε πῶς καμμιά ἀ-
πόφασι δέν μπορεῖ νά ληφθῆ
χωρὶς νά λάβῃ ὑπ' ὄφλι τίς
ἀνάγκες καὶ τῶν ἄλλων χωρῶν.

Ἄν, λοιπόν, ὁ κ. Καρα-
μανλῆς μεταπέσει τοὺς Ρώσους
τότε οἱ Ἑλληνοτουρκικὲς σχέ-
σεις εἰσέρχονται σέ ἄλλη φά-
σι. Μέ τὴν προϋπόθεσι ὅτι τὰ
ἀνταλλάγματα πού θά ζητη-
θοῦν θά εἶναι "λογικά"!

Ἔτσι, τό ταξίδι τοῦ κ.
Καραμανλῆ μπορεῖ νά ἀποβῆ
κεφαλαιώδους πολιτικῆς ση-
μασίας γιά τὴν χώρα.

~~~~~

Οἱ ΜΥΘΟΙ καταρρέουν

~~~~~

Περисσότερο ἀπὸ τίς ὀ-
δοντόκρεμες καὶ τό ΠΡΟ - ΠΟ,
διαφημίσθηκε τό κῦρος τό ὀ-
ποῦο ὑποτίθεται ὅτι εἶχε ὁ κ.
Καραμανλῆς στήν ἀλλοδαπή.

Ἐλα ὅμως πού δέν μπορεῖ
νά κρυφθῆ γιά καιρὸ ἡ ἀλή-

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

θεία!

Στήν έφ. "ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΒΟΡ-ΡΑΣ" (13.7.1979), "ξέφυγε" μιά χαριτωμένη εΐδησι:

"Η έκδότις του "ΕΛ.ΒΟΡ-ΡΑ" κ. Τ.Λεβαντή, πού άρχισε από τήν Ουάσιγκτων τήν μη-νιαιά επίσκεψή της στις ΗΠΑ συναντάται αύριον μέ τήν κ. Κάθρην Γκράχαμ, μιάν από τίς ίσχυρότερες γυναΐκες τής Άμερικής. Πρόκειται για τήν έκδότιδα τής έφ. "Ουάσιγκτον Πόστ", ή όποία άσκει βαθεία έπιρροή στήν άμερικανική έξωτερική καί έσωτερική πολιτική χάρις στό κύρος της καί στους δεσμούς της, πού τής έξασφαλίζουν άριστες πληροφορίες. Η κ.Γκράχαμ εΐ-ναι τόσο πολυάσχολη άστε τόν Μάϊο δέν μπόρεσε νά δεχθΐ στό γραφείο της τόν Πρωθυ-πουργό τής Ελλάδος, πού θέ-λησε νά ανταλλάξη μαζί της μερικέσ σκέψεις - καί μιάν πολύτιμη ένημέρωση - για τίς έλληνικές θέσεις άπέναντι στήν Τουρκία, τό ΝΑΤΟ, τό Αΐ-γατο καί τίς ΗΠΑ. Ο κ. Κα-ραμανλής έπισκέφθηκε τήν έφ. καί συζήτησε τά προβλήματα μέ δύο έπιτελεΐς της".

Αυτή εΐναι ή εΐδησι (δέν γνωρίζουμε αν άπολύθηκε ό δημοσιογράφος πού τήν έγρα-φε!).

Τά προβλήματα τής Ελλά-δος συζητήθηκαν μεταξύ του κ. Καραμανλή καί δυό δημο-σιογράφων τής έβραΐκής έ-φημερίδος, γιατί ή έκδότις ήταν..άπσχολημένη!".

"Ας μΐν κάνουμε σχόλια!".

Φαυλοκρατία

Άνώτερος υπάλληλος του Υπουργείου Συγκοινωνιών ά-πεκάλυψε τά έξΐς χαρακτηρι-στικά για τήν Δημόσια Διοΐ-κηση:

"Ανέφερα μεταξύ των άλλ-

λων ότι οι έξετάσεις για τήν άπόκτηση διπλώματος ό-δηγοΐ, όπως γίνονται τώρα, άποτελοΐν σωστή παρωδία καί άντικείμενο παράνομων συν-αλλαγών. Ότι οι έξεταστές δέν έχουν διδαχθεί ούτε στοι-χιωδώς πώς καί τί πρέπει νά έξετάζουν. Ότι δόθηκε πα-ράνομα άδειά όδηγήσεως σέ ά-τομο πού έπασχε από δυσχω-ματοψία καί στήν περίπτωση αυτή υπήρξαν πληροφορίες για συναλλαγή μέ τούς γιατροΐς.

Ότι μιά ομάδα εκπαιδευτών παΐζει, εν γνώσει των υπευ-θύνων τής υπηρεσίας, ρόλο μεσαζόντων καί δέν γίνονται ένεργείες για τήν περιτολή του κακοΐ. Ότι οι αίτησιογράφοι πού έχουν έγκατασταθεί γύρω από τίς ύ-πηρεσίες Συγκοινωνιών, δια-τηροΐν άθέμιτες διασυνδέσεις καί έχουν μεταβληθεί σέ μά-στιγα για τούς πολίτες πού τούς καταληστεΐουν. Άκόμα ότι χορηγοΐνται άδειες πα-ράνομα, ύστερα από πολιτι-κές παρεμβάσεις, καί αυτό δίνει τό κακό παράδειγμα σέ υπαλλήλους. Δέν εΐναι δυνα-τόν ν' άποκατασταθεί ή ήθι-κή τάξη όταν πολύ ύψηλά ι-στάμενα πρόσωπα ζητοΐν από τούς υπαλλήλους νά παρανο-μήσουν για χάρη των "ήμε-τέρων", διότι έτσι τούς ά-νοΐγουν τήν όρεξη..".

Κάθε μέρα πού περνά αυ-ξάνονται όσοι άρχισαν νά άν-τιλαμβάνονται τούς λόγους για τούς όποιους οι πολιτι-κού ήσαν έναντίον τής δικτα-τορίας!

Οί μάσκες πέφτουν!

Η έμφάνισις του κ. Μαρκεζίνη

Η έπαναστάσις του Κόμ-ματος των Προοδευτικών εΐ-ναι άσφαλώς ένα σημαντικό

γεγονός για τήν Δεξιά. Εΐ-ναι νωρίς άκόμη για κριτική άφοΐ μάλιστα δέν ύπάρχει καμιά έπίσημη δήλωσι περί διαλύσεως τής "ΕΠ". Εΐχή ό-λων των Έθνικοφρόνων ήταν νά ύπάρξη ένας ένιατος σχη-ματισμός, αλλά αυτό δέν έ-πετεύχθη. Κατέστη σαφές πώς οι κ.κ. Μαρκεζίνης καί Θεο-τόκης άποκλείεταί νά συνεργασθοΐν!

Οί έθνικόφρονες βοήκων θέ-μα για συζήτησι. Προσπαθεί ό ένας νά κείση τόν άλλο για τό ποιόν από τούς δύο πολι-τικούς θεωρεί ίκανώτερο νά αναλάβη τήν ήγεσία τής Δε-ξιάς. Αυτές οι συζητήσεις εΐναι χωρίς νόημα, γιατί έ-κείνος πού θά επικρατήσει εΐ-ναι άπλούστατα, αυτός πού θά βρΐ χ ρ ή μ α τ α. Στόν κοινοβουλευτισμό, τό χ ρ ή μ α εΐναι ή δύναμι πού κινεί! Οί ικανότητες έρχονται σέ δεύ-τερο πλάνο. Τώρα, αν συμπέ-ση νά χρηματοδοτηθΐ καί ό πλέον ικανός, τόσο τό καλύ-τερο για τούς έθνικόφρονες!

Ο κ. Μαρκεζίνης παρου-σιάζεται σήμερα αρκετά ίσχυ-ρός οικονομικά. Άλλά καί ό κ. Θεοτόκης από τήν πλευρά του έχει ως "ατού" τήν συμ-πάθεια σημαντικοΐ αριθμοΐ βουλευτών τής "ΝΔ", οι όποι-οι σέ περίπτωση άποχωρήσεως του κ. Καραμανλή, θά ήταν δυνατόν νά προσχωρήσουν στήν "ΕΠ". Πέρα από όλα αυτά ό-μως, καί έπειδή ή Ελλάδα εΐ-ναι αδύναμο Κράτος, οι Εΐ-ρωπαϊκές πολιτικές έξελύ-ξεις τήν έπηρεάζουν άμεσα. Γι' αυτό καί κανείς δέν ξέ-ρει τί πρόκειται νά συμβΐ στόν χώρο τής Δεξιάς, μέχρι νά προκηρυχθοΐν έκλογές.

Έντός των ήμερών αναμέ-νεται ή αναγγελία του προ-γράμματος του κ. Μαρκεζίνη. θά αναμένουμε για νά σχολι-άσουμε.

"Ας έλπίσουμε πώς σύντομα θά ξεκαθαρίση ή κατάστασι.

ΑΝΑΓΚΗ ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑΣ

ΔΗΜ. ΚΑΨΑΛΑ

Σέ προηγούμενο άρθρο αναπτύξαμε τούς λόγους πού επιβάλλουν τήν Ένοποίηση τής Δεξιᾶς, προκειμένου νά αντιπροσωπευθῇ στό Κοινοβούλιο δυναμικά καί πολυπρόσωπα. Ὑπενθυμίζουμε πώς παραθέσαμε ἐπιχειρήματα βάσει τῶν ὁποίων εἶχε καταδειχθῆ ὅτι ὁ κατακερματισμός τῶν πολιτικῶν δυνάμεων στόν χώρο τῶν Ἐθνικοφρόνων θά ὀδηγήσῃ ἄμεσα στήν συγκέντρωσι μικροῦ ἀριθμοῦ ψήφων ἀπό τά (ἢ τό) κόμματα τής Δεξιᾶς καί ἔμμεσα στήν ἰσχυροποίηση τής "Νέας Δημοκρατίας". Συγχρόνως δέ κακίσμα τήν πολιτική ὀρισμένων ὁμάδων πού ἐπιτιθέμενες ἐναντίον τής "Ε.Π" ὄχι μόνον ἔδωσαν ὄπλα στούς πολιτικούς τής ἀντιπάλου, ἀλλά συνετέλεσαν στό νά ἀπογοητευθοῦν οἱ Ἐθνικοφρονες, οἱ ὁποῖοι εὐρισκόμενοι μακριά ἀπό τά πολιτικά παρασκήνια δέν εἶχαν τήν δυνατότητα νά ἀντιληφθοῦν πού τελείωνε ἡ καλόπιστη κριτική καί πού ἀρχίζε ὁ μικροπολιτικός καιροσκοπισμός. Κατά τό διάστημα πού διέρρευσε μειώθησαν οἱ ἐλπίδες πού ὑπῆρχαν γιά τήν πραγμάτωσι τής ΕΝΟΤΗΤΟΣ, ἀλλά καί κάθε μέρα πού περνοῦν μεγαλώνει ἡ ἀπόστασι πού χωρίζει τίς διάφορες ὁμάδες, μέ κίνδυνον νά καταστῇ ἀγεύρωτη. Ἐπειδή ὅμως ἡ συμπεριφορά τῶν πολιτικῶν διακρίνεται ἀπό ρευστότητα, πρᾶγμα πού σημαίνει ὅτι ἕως τήν ἡμέρα τῶν ἐκλογῶν ἴσως πεισθοῦν νά ρίξουν "νερό στό κρασί τους", θά ἀποφύγουμε νά δυναμώσουμε τήν φωτιά πού σιγοκαίει. Ἀλλά ἔχουμε ὑποχρέωσι νά ἐπισημάνουμε ὠρισμένες ΠΛΑΝΕΣ στίς ὁποῖες βρίσκονται οἱ ὁπαδοί. Συγχρόνως νά ὑποβάλλουμε ἐρωτήματα, ἀνάλογα μέ αὐτά στά ὁποῖα θά κληθοῦν νά ἀπαντήσουν οἱ πολιτευτές, ἀπό τούς ψηφοφόρους.

Ἡ πρώτη μας διαπίστωσι εἶναι ὅτι οἱ ἐμφανιζόμενοι ὡς Πολιτικοὶ ἡγέτες, ἀποφεύγουν νά λυτρώσουν τούς ὁπαδούς ἀπό τήν σύγχυσι, σχετικὰ μέ τό ΤΙ ΑΚΡΙΒΩΣ ἐπιδιώκουν. Συγκεκριμένα:

Δέν ἐξήγησαν στούς Βασιλόφρονες ὁπαδούς ὅτι ἀποκλείεται ἡ ἐπαναφορά τής Βασιλείας μέ εἰρηνικά μέσα, ἀφοῦ δέν ἀναδεδροῦνται τά περὶ τοῦ πολιτεύματος ἄρθρα τοῦ Συντάγματος. Καί ὅτι ἡ Βασιλεία μπορεῖ νά ἐπανέλθῃ στήν Ἑλλάδα ΜΟΝΟΝ κατόπιν Ἐπαναστάσεως, Πραξικοπήματος, Πολέμου ἢ τέτοιου εἴδους ἐσωτερικῆς ἀναταραχῆς πού θά καταλύσῃ τό Σύνταγμα. Ἀλλωστε, ΟΛΑ τά δημοψηφίσματα τά ὁποῖα διενεργήθησαν - τόσο γιά τήν κατάργησι ὅσο καί γιά τήν ἐπαναφορά τοῦ θεσμοῦ - ἦσαν ἀπότοκα ἀνωμάτων καταστάσεων. Κι

ἄφησαν νά γίνῃ πιστευτό, πώς ἀντό τάδε Κόμμα ἀνέλθῃ στήν Ἀρχή θά "φέρῃ τόν Βασιλῆα"! Βέβαια, προσελκυσθησαν ψηφοφόροι μ' αὐτή τήν σιωπή, ἀλλά δολοφονήθηκε ἡ ΑΛΗΘΕΙΑ (ἡ μόνη ἱκανή γιά τήν δημιουργία πολιτῶν καί ὄχι ὑπηκόων) καί δόθηκαν ὑποσχέσεις ἀπραγματοποιήτες.

Θά ἦταν εὐκολο νά ἀποδοθῇ ἡ ἀπόκωσι τής ἀλήθειας στήν ἡμαγωγία. Φοβούμαστε ὅμως ὅτι συμβαίνει καί κάτι σοβαρότερο! Ὅτι, δηλαδή, ἀν συνειδητοποιούσαν οἱ Βασιλόφρονες πώς τό Κοινοβούλιο ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ νά φέρῃ τόν Βασιλέα, θά βρίσκωνταν σέ δίλημμα, ὑποχρεούμενοι νά διαλέξουν μεταξύ τής σημερινῆς ἀντιβασιλικῆς δημοκρατίας καί μιᾶς πιθανῆς φιλοβασιλικῆς δικτατορίας! Εἶναι ἐπόμενο ὅτι ἕνας ἀριθμός Βασιλόφρονων θά ἐνίσχυε ἀντικοινοβουλευτικούς σχηματισμούς. Ἀλλά οἱ πολιτικοὶ ἡγέτες εἶναι τέκνα τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ!

"Ἔτσι, πολλοί ἀπ' αὐτούς προτίμησαν νά θυσιάσουν τόν Βασιλέα, παρά τό Κοινοβούλιο! Ὅσοι ἀμφιβάλλουν γι αὐτά πού ὑποστηρίζουμε, ἄς θυμηθοῦν τά συνθήματα τοῦ δημοψηφίσματος: "Ἡ Χούντα τόν ἔρριξε, ὁ λαός θά τόν φέρῃ" - "ΝΑΙ στόν Δημοκράτη Βασιλῆα" - "Καραμανλῆς + Κωνσταντίνος = ΕΟΚ"!

Ὁ ὑπεύθυνος τοῦ ὑπέρ τής Βασιλείας ἀγῶνος κατά τό δημοψήφισμα, ἐνίσχυσε ἀναμφισβήτητα τόν Κοινοβουλευτισμό! Καταφερόμενος ἐναντίον τής "χούντας", ἐπεχείρησε τήν διάσπασιν τῶν Ἐθνικοφρόνων σέ Βασιλόφρονες καί Χουντικούς, δίνοντας ἀνυπολόγιστη βοήθεια στήν "Νέα Δημοκρατία". Ἀλλά δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία, πώς δέν ἦταν ἡ χούντα πού "ἔδιωξε" τόν Βασιλέα.

Ἀπό ὅσο εἴμαστε σέ θέσι νά γνωρίζουμε, ἡ ρῆξι Βασιλέως καί Ἐπαναστάσεως ὀφείλεται στίς ἐπιζήμιες "συμβολές" ἐκείνων τῶν ὁποίων τά συμφέροντα ἐθίγησαν ἀπό τήν ἐμφάνισιν τῶν Συνταγματάρχων ἀντί τῶν Στρατηγῶν

τούς ὁποίους ἀνέμεναν καί..εὐλόγησαν. Περὶ αὐτοῦ ὅμως δέν εἴμαστε οἱ ἀρμόδιοι νά μιλήσουμε!

Τήν σύγχυσι τήν ἐπιτείνει ἡ ἀσάφεια πού ὑπάρχει ὡς πρὸς τόν ὄρο "Βασιλόφρων". Ἐννοεῖται βέβαια μ' αὐτόν ὁποῖος ἐπιθυμεῖ τήν Βασιλεία. Ἀλλά τί εἶδους Βασιλεία; Ἡ ἀπάντησι δέν εἶναι ἀπλή ὅσο φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως. Καί ἐξηγοῦμε:

Ὑποστηρίζεται συνήθως πώς γίνεται λόγος γιά Συνταγματική Βασιλεία. Ἄν εἶναι σωστό αὐτό τότε δέν δικαιολογεῖται ἡ σύγκρισις μέ τόν Κων/νο Παλαιόλογο, γιὰ τὴν ἀπλούστατα..ἦταν Αὐτοκράτωρ! Δόξασε τόν Ἑλληνισμό, γιὰ τὴν ΑΥΤΟΣ ἀπεφάσιζε. Ὁ Συνταγματικός Βασιλεὺς ὅμως ἔχει οὐσιαστικὴ ἀποστολή νά κόβῃ τίς κορδέλλες στὰ ἐγκαίνια τῶν κτιρίων ἢ νά διαβάξῃ τόν λόγο πού ἡ Κυβέρνησι τοῦ γράφει! Ὁ ἕνας εἶναι ὑπεύθυνος ὁ ἄλλος εἶναι ἀνεύθυνος. Ἡ μόνη σχέσι πού ὑπάρχει μεταξύ τῶν δύο, εἶναι ἡ κληρονομικότητα τοῦ ἀξιώματος (χωρὶς νά εἶναι βασικὸ χαρακτηριστικὸ τοῦ θεσμοῦ. Στὴν Σπάρτη περ' εἶπεῖν ἐξέλεγαν τούς Βασιλεῖς. Καί στὰ Ὀμηρικὰ χρόνια Βασιλεὺς γινόνταν ὁποῖος σκότωνε τόν ἡδη Βασιλῆα καί νυμφεύεταν τήν Βασίλισσα). Ὅσοι ἐπιθυμοῦν, λοιπόν, Συνταγματικὴ Βασιλεία στεροῦνται τοῦ δικαιώματος νά χρησιμοποιοῦν ἱστορικὰ ἐπιχειρήματα. Καί ὅταν μιλοῦν γιά τὰ πλεονεκτήματα τοῦ θεσμοῦ δέν μποροῦν νά φέρουν σάν παράδειγμα οὔτε τόν Κόδρο, οὔτε τούς Βυζαντινοὺς, οὔτε κἄν τόν Κωνσταντῖνο ΙΒ' ἢ τόν Ὁθωνα. Συνταγματικοὶ Βασιλεῖς στήν Ἑλλάδα ἦσαν οὐσιαστικὰ ὁ Γεώργιος Α', ὁ Παῦλος Α' καί ὁ Κωνσταντῖνος ΙΓ' (γιὰ ἕνα διάστημα καί ὁ Γεώργιος Β'). Ἀλλά τὰ ἔργα τῶν τριῶν αὐτῶν Βασιλέων δέν παρονοιάζουν κατὶ τό ἀξιοπροβολῆς. Γιὰ τὴν Συνταγματικὴ Βασιλεία ὁ ρόλος τοῦ Βασιλέως εἶναι δευτερευόν.

Η αναφορά των Βασιλοφρόνων στους Αυτοκράτορες ή και ακόμα στον Γεώργιο Β' (πού διορίζοντας Υπουργό των Στρατιωτικών τον Ι.Μεταξά συνετέλεσε τα μέγιστα στην Δόξα της Ελλάδος, υποχρεώνοντας και τον Βενιζέλο να αναφωνήσει, γι' αυτήν του την ενέργεια, "Ζήτω ο Βασιλεύς"), πείθει ότι επιθυμούν ένα πραγματικό Ήγέτη.

Αυτό δείχνει καθαρά και η επίθεσις τους κατά του κ. Κ.Καραμανλή σχετικά με την νομιμοποίηση του ΚΚΕ. Μόνο πού αυτή ή επίθεσις έμδηλώθηκε κατά ένα περίεργο τρόπο. Ένώ, δηλαδή, ή νομιμοποίηση έγινε τον Σεπτέμβριο του 1974, οι Βασιλόφρονες πολιτικοί όχι μόνο δεν ένοχλήθησαν αλλά και έντάχθηκαν στην "Ν.Δ", παρέχοντας ήθικη δικαίωση στην πράξι του τότε Αρχηγού τους. Καί αν τό δημοψήφισμα του 1974 απέληγε υπέρ της Βασιλείας, τό ΚΚΕ θά εξακολουθούσε νά είναι νόμιμο και ο Βασιλεύς θά δεχόταν στά Ανάκτορα τον Φλωράκη, όπως τον δέχεται σήμερα ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας στο Προεδρικό Μέγαρο! Από την στιγμή όμως πού καταψηφίσθηκε ή Βασιλεία, τότε "κάποια μύγα τσίμπησε" τούς ήγέτες των Βασιλοφρόνων, και... ξαφνικά, διεπίστωσαν ότι ή νομιμοποίηση του ΚΚΕ είναι έγκληματική για την χώρα! Σ' αυτές τις παλινδρομήσεις, οι όπαδοί ακολουθούσαν έχοντας την απορία πώς συνέβη ώστε τό "χθεσινό καλό" νά μετατραπή σε "σημερινό κακό" χωρίς άλλους των συνθηκών! Έπειδή δε οι θέσεις μας όσον αφορά στους όπαδούς, και τον ρόλο τους μέσα στο κοινοβουλευτικό πολιτεύμα, είναι γνωστές, δέν τούς επιροίπτουμε εύθύνη.

Έτσι, οι ίδιοι πού ένέκριναν τις ενέργειες του κ. Κ.Καραμανλή τον Νοέμβριο του 1974, πρόβαλλαν διαφορετικά συνθήματα τον Δεκέμβριο. Καί αναφερόμαστε στο σύνθημα "Η Βασιλεία είναι άσπίς κατά του Κομμουνισμού". Είναι πράγματι, αλλά όπως είδαμε όχι ή Συνταγματική!

Αν δούμε και ιστορικά τό θέμα, ή συνύπαρξι Συνταγματικής Βασιλείας και Κομμουνισμού δέν είναι αδύνατη. Ο Μιχαήλ της Ρουμανίας επί δυό χρόνια Βασιλεύς σε κομμουνιστική χώρα οι δε φωτογραφίες του ήταν άνηρημένες στα δημόσια κτίρια δίπλα άκριβώς στις φωτογραφίες της Γεν. Γραμματέως του Κομμουνιστικού Κόμματος. Ο Πρίγκιψ Σιχανού "διοικούσε" σε καθιερωτό κομμουνιστικό, αλλά και ό τιτό για ένα διάστημα είχε "συνταγματική" στην έξουσία τον Βασιλέα της Γιουγκοσλαβίας. Τέλος, στην Ισπανία έως άρκηση άστριο ο Χουάν Κάρλος κομμουνιστή πρόθυποργό!

Πού είναι ή άσπίδα κατά του Κομμουνισμού;

Διαπιστώνεται λοιπόν, και άπό την κατά της νομιμοποίησης

ΑΒΑΣΙΛΕΥΤΟΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ = ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ ΧΟΥΝΤΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ - ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ

ΝΑΙ

ΣΤΟΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΗ ΒΑΣΙΛΗΑ

Μέ τά συνθήματα του Δημοψηφίσματος, προπαγανδίστηκε ΚΥΡΙΩΣ τό Κοινοβούλιο.

Οί βασιλόφρονες ζητούν ένα Κωνσταντίνο Παλαιολόγο και οι ήγέτες τους τούς παραπλανούν μιλώντας για .Δημοκράτη Βασιληά!

του ΚΚΕ επίθεσι των Βασιλοφρόνων, ότι δέν είναι ή Συνταγματική Βασιλεία εκείνο πού επιθυμούν. Οι περισσότεροι, όμως, άπό τούς ήγέτες τους, εξακολουθούν περί άλλα νά τυβάζουν!

Μέ τέτοια τακτική, όχι μόνο δέν μπορεί νά υπάρξει επιτυχία, αλλά θά άπογοητεύσουν τούς όπαδούς τους και θά τούς στρέψουν εναντίον τους, όταν διαπιστωθί πώς οι υποσχέσεις είναι άνεπιλήρωτες.

Έχουν, επομένως, υποχρέωσι νά ξεδιαλύνουν την σύγχυσι πού επικρατεί, δηλώνοντας με κάθε ελλικρίνεια ΠΟΙΕΣ είναι οι έπιδιώξεις τους! Νά καθωρίσουν έπίσης τό ίδεολογικό - πολιτικό πλαίσιο του άγώνος ώστε να μήν υπάρχουν άναπάντητα έρωτήματα, πού είναι γνωστό ότι άποθαρύουν τον ψηφοφόρο. Καί τέτοια έρωτήματα υπάρχουν άπειράριθμα.

Νοιώθουμε τον πειρασμό νά

άπευθύνουμε ένα έρώτημα, όχι γιατί άναμένουμε κάποια άπάντησι, αλλά για νά φανερώσουμε τον βαθμό της συγχύσεως.

Μέ δεδομένο ότι τά δικαιώματα και οι υποχρεώσεις του σημερινού Προέδρου της Δημοκρατίας είναι τά ίδια με τά του Συνταγματικού Βασιλέως, ρωτάμε: θά είναι ικανοποιημένοι οι Βασιλόφρονες αν ο κ. Κ. Τσάτσος, φορέση τό στέμμα και ώνομασθί Βασιλεύς; Σε περίπτωση πού θά δυσανασχετήσουν με αυτό τό ένδεχόμενο, ή δυσαρέσκεια θά προέρχεται άπό τό γεγονός ότι δέν θεωρούν πώς ο κ. Κ. Τσάτσος έχει τά κατάλληλα προσόντα. Κάποιος όμως, άπό τούς ήγέτες των Βασιλοφρόνων, θά μπορούσε νά θεωρηθί κατάλληλος! Πώς θά άντιμετωπίσουν αυτή την πιθανότητα; Πιστεύουμε άόλυτα, σαν έροσυλία, γιατί ο θεσμός ε-

ναι ταυτισμένος σήμερα με τό πρόσωπο του Κωνσταντίνου ή του Διαδόχου. Καί έδω ύπάρχει ή άντίφασι! Αφοϋ ή Συνταγματική Βασιλεία δέν έξαρτά τήν έπιτυχία της από τά πρόσωπα. Οί άρμοδιότητες του Συνταγματικού Βασιλέως είναι τόσο λίγες, ώστε δέν απαιτείται εύφυΐα ιδιαίτερη γιά τήν άσκησι των καθηκόντων του. Γι' αυτό άλλωστε καί ή μεταβίβασις του αξιώματος μπορεί νά γίνη άβλαβώς με "κληρονομιά", χωρίς νά έρευνηθί ή βαθμός εύφυΐας του Διαδόχου. Φτάνει νά έξέρη τό "savoir vivre".

Καί έφ' όσον δέν απαιτούνται οϋτε ιδιαίτερα προσόντα άπό τόν Συνταγματικό Βασιλέα, οϋτε ή έπιστροφή του θά άλλάξη τήν σημερινή πολιτική πραγματικότητα, τότε τί νόημα έχει ή διεξαγωγή άγώνος γιά τόν "Δημοκράτη Βασιλέα"; Πέρα από τόν συνασθηματικό δεσμό πού ένώννει τούς Βασιλόφρονες με τόν Κωνσταντίνο, ποιά ΠΡΑΚΤΙΚΗ σημασία θά έχη ή άλλαγή του Πολιτεύματος, άφοϋ (τό έπαναλαμβάνουμε μιά ακόμη φορά γιά νά μήν βροϋν εύκαιρία οί καλοθελητές νά διαστρεβλώσουν τά λεγόμενά μας) ή Συνταγματικός Βασιλεύς έχει τίς ίδιες άρμοδιότητες με τόν Πρόεδρο της Δημοκρατίας;

Δέν κάνουμε αυτούς τούς συλλογισμούς "χάριν παιδιās"! Αλλά γιά νά καυτηριάσουμε τήν παρελκυστική τακτική ώρισμένων πολιτικών, οί όποιοι μιλοϋν γιά "Δημοκράτη Βασιλέα". Πήξαμε.. στους δημοκράτες! Φθάνει πιά! Οί βασιλόφρονες δέν έπιθυμοϋν έναν διακοσμητικό "φυτό", αλλά έναν Αρχηγό Κράτους πού νά διοικί. Έναν Ηγέτη με ίσχύ, γιά νά ξαναζωντανεύση τόν Μαρμαρωμένο Βασιλέα!.

Τό συμπέρασμα όλων αυτών, δέν είναι άλλο από τοϋτο:

- Η Δημοκρατία ΔΕΝ θά φέρη τόν Βασιλέα, οϋτε ακόμη κι άν συγκεντρώση 300 έδρες ένα κόμμα φιλοβασιλικό. Τό Σύνταγμα δέν άναθεωρείται στά βασικά του άρθρα.
- Αν μετά από μιά άνώμαλη περίοδο άναθεωρηθί τό Σύνταγμα καί καθιερωθί ή Συνταγματική Βασιλεία (Βασιλευομένη Δημοκρατία), τότε ή Βασιλεύς δέν θά έχη διοικητικές έξουσίες. (όπως άκριβώς οί Βασιλείς της Σουηδίας, Δανίας, Ισπανίας, κ.λ.π.). Αυτό σημαίνει πώς ΟΥΤΕ Αρχηγός του Στρατεύματος θά είναι, ΟΥΤΕ άσπίδα κατάρτου Κομμουνισμού, ΟΥΤΕ έκπρόσωπος της Ελλάδος στις διακρατικές της σχέσεις. Δηλαδή, ΤΙΠΟΤΕ ούσιαστικό! Καί θά ναι άσέβεια προς τούς Παλαιολόγους ή τόν Κωνσταντίνο τόν Στρατηλάτη, νά θεωρηται διάδοχός τους!

- Όσοι έπιθυμοϋν ένα πολιτεύμα, όπου ή Ανώτατος Αρχοντας θά ναι υπεύθυνος ΑΡΧΗΓΟΣ του Κράτους καί όχι "τσιράκι" του εκάστοτε Πρωθυπουργού, πρέπει νά άντιληφθοϋν ότι τέτοιο πολιτεύμα ΔΕΝ συμβιβάζεται με καμιά παραλλαγή του Κοινοβουλευτισμού.

Παρόμοια σύγχυση παρατηρείται καί στους Απριλιανούς. Δέν είναι άποκάλυψις μυστικού άν γράψουμε ότι ή χώρας, στον όποιο κινουνηται, δέν καλύπτεται από ένα ένιαίο πολιτικό σχηματισμό. Αυτό όφείλεται σε δυό λόγους: Στην ΦΙΛΑΡΧΙΑ ώρισμένων, οί όποιοι πιστεύουν ότι μόνον αυτοί δικαιουνηται νά εκπροσωποϋν τήν Έπανάστασι (χωρίς νά τούς έχη παραχωρήση κανείς αυτό τό προνόμιο) καί στις διαφορετικές τάσεις πού ένυπηρχαν ήδη στό καθεστώς της 21ης Απριλίου. Βέβαια, ή ίσχυρή προσωπικότητα του κ. Γ. Παπαδοπούλου άπέτρεπε, μέχρι τό έθρος του '73 νά εκδηλωθοϋν έμφανώς οί τάσεις αυτές. Αλλά ή φθορά του καθεστώτος, πού ήταν καί άποτελεσμα της διαμάχης των έκπροσώπων των διαφορετικών τάσεων, δέν μπορούσε νά έμποδίση τήν δημόσια έμφάνισι ομάδων με διαφορετικό προσανατολισμό. Όταν λοιπόν κάθε ομάδα δίνει τήν δική της έξήγησι ως προς τά αίτια της πτώσεως της 21ης Απριλίου καί έρμηνευουνηται ποικιλότητα οί σημερινές προθέσεις του κ. Γ. Παπαδοπούλου, οί όπαδοί του προσπαθοϋν με λαχτάρα νά βροϋν κάποιο φως στό σκοτάδι, πού τούς περιβάλλει. Η τακτική του κ. Γ. Παπαδοπούλου νά άρνηται νά άναμιχθί στην πολιτική διορίζοντας κάποιον ως έκπρόσωπό του είναι όρθή. Διότι πλόν των άλλων δέν είναι δυνατόν νά έχη σαφή πληροφορήσι εκεί πού βρίσκεται. Οί παλιοί του συνεργάτες όμως - όσοι εργάζονται γιά τήν 21η Απριλίου καί όχι γιά τόν έαυτό τους - όφείλουν νά άνταποκριθοϋν στην έκκλησι γιά διαφώτισι πού τούς άπευθύνουν οί όπαδοί (οί όποιοι έξακολουθοϋν νά "βλέπουν" τήν Έπανάστασι ως ΕΝΙΑΙΑ καί άδυνατοϋν νά δικαιολογήσουν τό φαυλοκρατικό πνεϋμα πού ελσεχώρησε σε μιά κατάσταση της οποίας σκοπός ήταν ή σωτηρία του τόπου.

Η σύγχυσι στην οποία δικαιολογημένα βροσκονται οί όπαδοί γίνεται άντιληπτή όταν έρωτηθοϋν τί άκριβώς έννοοϋν λέγοντας "πού είναι Παπαδόπουλε"!.. Όσο καί άν θεωρηται άυτονόητη ή άπάντησι, έν τούτοις δέν είναι καθόλου!

Αναπολώντας τήν έποχή του κ. Γ. Παπαδοπούλου, έχουν κατάνοϋ μιά εικόνα με κύρια συστατικά τήν πολιτική καί οίκονο-

μική σταθερότητα, τήν τάξι, τήν έλλειψι κομμουνιστικού κινδύνου, τήν παροχή δανείων καί πάσης φύσεως διευκολύνσεων καί με λίγα λόγια τήν ύπαρξι ΚΡΑΤΟΥΣ με όλη τήν σημασία πού δίνεται σ' αυτήν τήν λέξι. Τά άρνητικά σημεΐα του καθεστώτος ή μνήμη τά έχει παραμερίσει, γιατί είναι κανόνας νά ώραιοποιήται τό παρελθόν (συγκρινόμενο με τώ παρόν ίδίως).

Όταν λοιπόν γίνεται λόγος γιά τόν κ. Γ. Παπαδόπουλο, είναι φυσικό νά υποθέσουμε ότι υπονοείται ή επικράτησις μετς παρόμοιας καταστάσεως με αυτήν της 21ης Απριλίου, με τήν προσυπόθεσι νά μήν έπαναληφθοϋν τά λάθη της. Κάθε άλλο όμως παρά έτσι είναι, άφοϋ τήν ίδια στιγμή παρακολουθοϋμε συζητήσεις σχετικές με τόν αριθμό των ψηφοφόρων πού θά ακολουθήση τόν κ. Γ. Παπαδόπουλο άν του έπιτραπή νά πολιτευθί! Καί σ' αυτό τό σημεΐο βροσκονται ή πλάνη! Η όποια δέν είναι άλλη από τό ότι έγινε πιστευτό πώς ή κ. Γ. Παπαδόπουλος μπορεί νά έχη σ' ένα Κοινοβουλευτικό πολιτεύμα τήν ίδια έπιτυχία πού είχε με τήν Δικτατορία!

Πιό αναλυτικά, τά ύπέρ της 21ης Απριλίου, άποδίδονται άποκλειστικά στην ικανότητα του κ. Γ. Παπαδοπούλου καί όχι στη κατάρτησι του Κοινοβουλευτισμού! Οϋτε λίγο, οϋτε πολύ πιστεύεται πώς θά μπορούσε ή κ. Γ. Παπαδόπουλος νά παρουσιάση τό ίδιο θετικό έργο κατ' άπό ένα καθεστώς όπως τό σημερινό, καί συγχρόνως είναι σάν νά όμολογοϋν ότι ή κακή κατάσταση στην οποία βροσκονται ή Ελλάδα όφείλεται στις άδυναμίες του κ. Κ. Καραμανλή καί όχι στο σύστημα! Είναι άρκετή ή άντικατάστασι του κ. Κ. Καραμανλή άπό άλλον ικανώτερο γιά νά γεμίσει.. οί τσέπες μας από εύτυχία!

Ε; όχι! Τέτοιος ΥΜΝΟΣ ύπέρ του Κοινοβουλίου είναι άπαράδεκτος. Καί αυτό άποδεικνύεται εύκολα, άν αναλογισθί κανείς τό ΤΙ ΠΕΤΥΧΕ ή Ι. Μεταξās ως Δικτάτορας καί τί θά έπιτύγγανε άν ήταν κοινοβουλευτικός Πρωθυπουργός! Δέν διαφεύγει κανείς τήν προσοχή ότι ή Ι. Μεταξās κυβέρνησε δικτατορικά (με σκοπό τήν δημιουργία Έθνικού Κράτους, κι όχι τήν έπαναφορά της.. δημοκρατίας!) άκριβώς έπειδή δέν μπορούσε νά άντιμετωπίση τήν κατάσταση με κοινοβουλευτικές μεθόδους! Ο ίδιος άνθρωπος πού στις 4 Αύγουστου του 1936 παρακολουθοϋσε τήν ένναρξι της διαλύσεως του Κράτους, στις 5 Αύγουστου έσωσε τήν Ελλάδα! (Αυτό δέν σημαίνει ότι ή όποιοσδήποτε δικτάτορας θά μπορούσε νά γράψη γιά τήν Ελλάδα σελίδες Έθνικού

μεγαλείου... απλώς και μόνον έπειδή ήταν Δικτάτορας! Δέν υπάρχει άμφιβολία πώς η έπιτυχία άπορρέει άπό την τοποθέτηση τόσο καταλλήλου άνθρώπου στο κατάλληλο καθεστώς). Ού ίκανότητες του Ι. Μεταξά βόηκαν τό κατάλληλο έδαφος γιά νά καρποφορήσουν. Κάτι παρόμοιο ίσχύει και γιά τόν κ. Γ. Παπαδόπουλο.

Νά δοϋμε τό θέμα και πιό πρακτικά: Υποθέτουμε πώς ο κ. Γ. Παπαδόπουλος άνοικτά τό δικαίωμα νά πολιτευθή και κατόπιν έκλογών όρκίζεται Πρωθυπουργός. Στην μετέπειτα πορεία του θά συναρτήσει ένα κατάκλιτρο Τύπου νά άσπαση γιά τόν βίβλος του, θά έχη μιá αντιπολίτευσι σέ "στύλ" Α. Παπανδρέου, τά εργατικά συνδικάτα θά άπεργούν όπως και τώρα γιά "Ψύλλου πήδημα", οι φοιτητές θά άπέχουν μόνιμα άπό τά μαθήματά τους, οι κομμουνιστικές όργανώσεις θά διαδηλώνουν καθημερινά "ένάντια" στους πάντες και τά πάντα, η Έκκλησία άντί νά σταθί συμπαραστάτης θά άσχολήται μέ διεφθαρμένους. Ίεράρχες, τό μεγάλο κεφάλαιο θά πιέξει γιά "κίνητρα" άπειλώντας νά παύση την χρηματοδότηση του Κόμματος, οι ψηφοφόροι θά ζητούν ρουσφέτια, και γενικά θά έχη νά υπερπηδήσει τέτοια έμπόδια, πού ούτε κατ'άδίανοιá άντιμετώπισε στην έπαιρεία!

Είναι άδύνατο νά μπορέση νά κρατηθή στην έξουσία. Πολύ περισσότερο νά έπιτύχη! Κονιά σ'άλλα, και η εύθύτητα των στρατιωτικών είναι έμπόδιο γιά κοινοβουλευτική σταδιοδρομία.

Σ' αυτό τό σημείο θά μάς έπιτραπή μιá παρένθεση, προκειμένου νά άπευθυνθούμε στους φίλους εκείνους, πού σέ συζητήσεις μας έπιμένουν πώς αν άπομακρυνθή ο κ. Κ. Καραμανλής θά "φτιάξουν" ο κ. Καραμανλής. Εξηγήσαμε γιάτί δέν μπορούμε νά κατονομάσουμε την ύπέρ του κοινοβουλευτισμού άποψη. Άλλά, οι φίλοι μας φέρουν ένα έπιχείρημα τό όποιο, κατ' αρχήν, δεχόμαστε. Ότι, δηλαδή, θά μάς δοθή η εύκαιρία νά προωθήσουμε "δικούς" μας άνθρώπους και θά κυκλοφορουν πιό έλεύθερα οι ίδεές μας. Ναι, ίσως συμβή έτσι αλλά προέπει παράλληλα νά σημειώσουμε ότε άντιμετωπίζουμε τό ένδεχόμενο νά άποτύχη ο διάδοχος του κ. Κ. Καραμανλή και νά μάς φορτώσουν όλα του τά σφάλματα. Όπως συνέβη μέ τόν Σαμπών! Άναφερόμαστε σ' αυτόν έπειδή είχαμε την εύκαιρία νά συζητήσουμε επί του θέματος μέ τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Πάφου, όταν τό 1973 έκδιώχθηκε άπό την Κύπρο και περιόδευε στον Έλλαδικό χώρο. Τότε, ο Σεβασμιώτατος μάς έκανε την τιμή νά μάς δεχθή στην Ίερά Μητρόπολη Θεσσαλονίκης γιά μιá

κατ' ίδίαν συζήτηση. Είχε δίπλα του τόν φωτισμένο αρχιμανδρίτη Ι.Μ. και τόν φλογερό ρασοφόρο πατριώτη και συνεξόριστο του Μακαρίου, τόν Παπα-Σταύρο. Μεταξύ άλλων, εκφράσαμε την γνώμη πώς "όσο είναι στην έξουσία ο Μακάριος, η ΕΝΩΣΙΣ δέν θά γίνη". Άλλά μάς προβληματίσει η έλλειψη Ηγέτου πού θά άναλάβη τόν άγώνα άπό "Ενωτικών" και ρωτήσαμε: "Ποιος θά τοποθετηθή στην θέσι του Μακαρίου"; Η άπάντηση ήλθε χωρίς κανένα δισταγμό άπό τόν Παπα-Σταύρο: "Όποιοσδήποτε Έλληνας θά τά κατάφερε! άρκεί νά φύγη ο Μακάριος!" (την συνομιλία αυτή την δημοσίευσαμε στο περιοδικό "ΠΡΟΒΟΛΗ" τόν Άπρίλιο του 1974). Θυμηθήκαμε τά λόγια του Παπα-Σταύρου, όταν στις 15 Ίουλίου 1974 ώρκίσθηκε Πρόεδρος της Κύπρου ο Σαμπών! Δέν χρειάζεται νά πούμε ότι, παρά τόν άναμφισβήτητο πατριωτισμό του, ήταν τό πλέον ακατάλληλο πρόσωπο γιά τήν Προεδρία.

Δυστυχώς, τά γεμάτα πάθος και άγάπη λόγια γιά την Ελλάδα του Παπα-Σταύρου, δέν τά σνύδουε η πολιτική σκέψη. Θά ήταν πολύ διαφορετικά τά πράγματα, αν συγχρόνως μέ τόν κατά τόν Μακάριο άγώνα, δημιουργούσαν σιγά-σιγά ένα πολιτικό σχηματισμό έτοιμο νά άναλάβη την έξουσία, μέ πλήρη πρόγραμμα, και ίκανά στελέχη, άντί νά καταφύγουν σέ λύσεις εκ του προχείρου. Και εκεί θέλαμε νά καταλήξουμε, ξεφεύγοντας άπό τό θέμα μας. Ότι, δηλαδή, αν δέν δημιουργηθή ένα πολιτικό κόμμα της Δεξιάς, πλαισιούμενο άπό προσωπικότητες - όσο έπιτρέπει ο Κοινοβουλευτισμός - και προκαθορισμένες θέσεις, καμιά εννοική άλλαγή δέν πρέπει νά άναμεινεται άπό τήν άποχώρησι του κ. Κ. Καραμανλή. Και υπάρχει πάντοτε ο φόβος νά θεωρηθούμε υπεύθυνοι γιά τήν άποτυχία ενός Δεξιού κόμματος.

Κινδυνεύουμε νά καταστούμε κουραστικοί, γιάτί έπεκταθήκαμε πάρα πολύ, αλλά πρέπει γιά δλοκλήρωσουμε τούς συλλογισμούς μας.

Εκτός του ότι δέν ύφίσταται σαφής αντίληψη σχετικά μέ τό αν θέλουν ένα Παπαδόπουλο Κοινοβουλευτικό ή ένα Παπαδόπουλο Δικτάτορα σέ καθεστώς όμοιο της 21ης Άπριλίου ή ένα καθεστώς τέτοιο και μέ Δικτάτορα κάποιον άλλον (σ' αυτή τή περίπτωση ο καθένας θά θεωρη άσφαλώς τόν ενατό του τόν πιό κατάλληλο!) υπάρχει συγχρόνως και σύγκοιτισι γιά τόν τρόπο μέ τόν όποιο μπορεί νά έπιτευχθή η ΑΜΝΗΤΙΑ.

Στους νομικούς κύκλους έπικρατεί διχογνωμία. Υποστηρίζεται ότι άμνηστία δέν μπορεί

νά δοθή γιάτί τό άδίκημα θεωρήθηκε ποινικό. Άν είναι άλλη θεία αυτό, τότε δέν μένει παρά η έπίδωξη της καταργήσεως του Δ' Ψηφισματος, γιά τήν όποία όμως άπαιτούνται 200 ψήφοι βουλευτών. Ένα κόμμα της Δεξιάς έχει έλάχιστες πιθανότητες νά συγκεντρώση τόν άριθμό αυτόν. Τό μόνο πού μένει, είναι, νά εξαρτηθή η χορήγησι της άμνηστίας άπό τόν... Α. Παπανδρέου, οι βουλευτές του όποίου μαζί με τούς βουλευτές της Δεξιάς θά ναι περισσότεροι άπό 200. Και ο κ. Α. Παπανδρέου θά γίνη ο ρυθμιστής της καταστάσεως έπιβάλλοντας τούς όρους του!

Μετά άπό όλα αυτά, δυσκολευόμαστε νά διακρίνουμε κοινοβουλευτική λύσι στο πρόβλημα.

Συνοψίζοντας δσα άναφέραμε, διαπιστώνουμε έναν άποπροσανατολισμό σέ βάρος και των Βασιλοφρόνων και των Άπριλιανών.

Προπαγανδίζεται ο Κοινοβουλευτισμός, ο ΜΟΝΟΣ πού είναι έμπόδιο στα σχέδια και των δύο!

Ίσως αυτό συμβαίνει άπό τήν έλλειψη πολιτικής σκέψεως πού διακρίνει πλείστους όσους άλεξιπτωτές της πολιτικής, οι όποιοι συνταξιοδότη όντες οι περισσότεροι και μη έχοντας πέρα νά "οκοτώσουν τήν ώρα" τους, άπεφάσισαν νά μάς... σώσουν! Άναμφίβολα, ο άριθμός των σωτήρων πού έμφανίσθηκε κατά τήν τελευταία πενταετία, είναι μεγαλύτερος άπό τόν άριθμό των... θυμάτων πού άναμένουν σωτηρία! (έπειδή άρνητά έχουν ταλαιπωρηθή οι Έθνικοφρονες άπό τούς "έπαναστάτες" των κομμικών ζαχαροπλαστέων - μέ τίς 40.000 σύνταξι και τό 1.500.000 εφ' άπαξ - θά άσχοληθούμε σύντομα μαζί τους. Θά χάσουμε μερικούς συνδρομητές, αλλά θά κερδίσουμε τήν ήσυχία μας!).

Μπορεί πάλι νά όφείλεται σέ δημαγωγικούς λόγους. Μέ πρόσχημα τήν άμνηστία και τήν έπανάθεσι του θεσμο της Βασιλείας, προβάλλονται πρόσωπα μέ έντυπωσιακή γραφικότητα! Είναι περίφημη έμπειρία - άν άντέξει και νά τούς άκούσ - αν άντέξει!

Οι σωτήρες των δύο αυτών κατηγοριών δέν μάς προβληματίζουν τόσο, όσο η πιθανή ύπαρξι "πεμπτοφαλαγιτών" στις τάξεις των Έθνικοφρόνων! Πού έκμεταλλευόμενοι τήν άγάπη ενός τμήματος του λαού γιά τόν Παπαδόπουλο ή τόν Κωνσταντίνο, δημιουργούν διχόνους και διασπούν τήν ένότητα του, εργαζόμενοι στην πραγματικότητα ύπέρ του Κοινοβουλίου και της "Νέας Δημοκρατίας". Άν ύπήρχε τρόπος νά διαβάσουμε μερικούς "φακέλους" στην ΥΠΕΑ, πολλές άπορίες μας θά λύναμε!

Δέν σκοπεύουμε νά προτεί-
 νουμε λύσεις. Έρμηνεύ-
 ουμε απλώς τά γεγονότα.
 Προειδοποιούμε όμως ό-
 τι δέν θά έπιτρέψουμε τόν πε-
 ραιτέρω έμπαιγμό τών 'Εθνικο-
 φρόνων. Ούτε θά δεχθούμε τόν
 χωρισμό τους σέ Βασιλόφρονες ή
 Χουντικούς! Καμμιά ούσιαστική
 διαφορά δέν ύπάρχει μεταξύ τών
 ψηφοφόρων τής Δεξιᾶς.

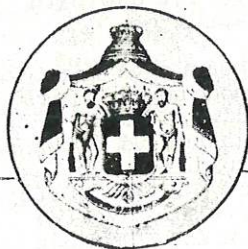
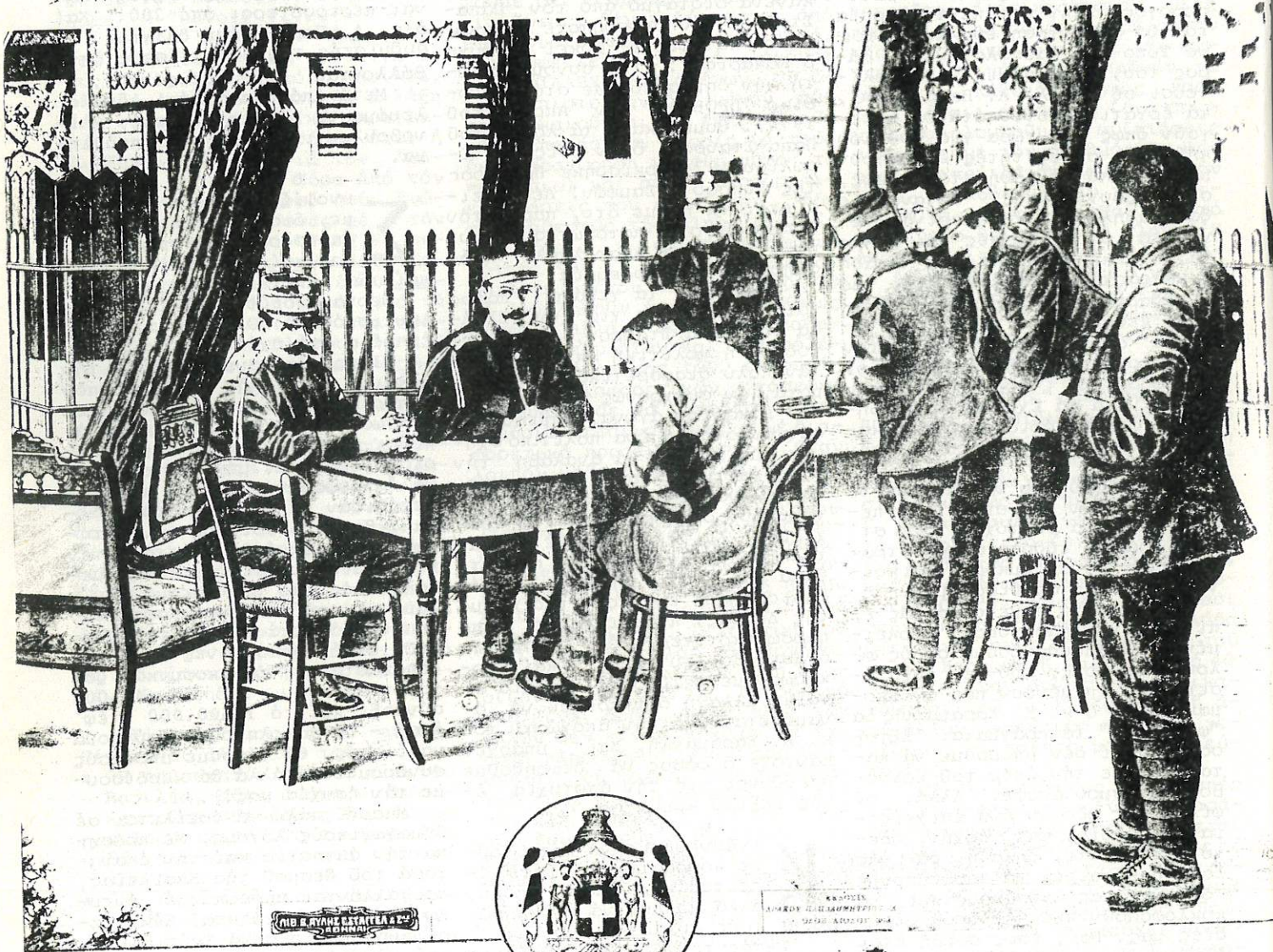
'Αγωνιζόμαστε γιά τήν συνέ-
 νωσι τών 'Ελλήνων Πατριωτών.
 Καί θεωρούμε "προβοκάτορα",
 όποιον γιά ίδιοτελεῖς λόγους ά-
 σκεῖ παραπλανητική πολιτική.

Εἴχαμε δέ τήν ύποχρέωσι νά
 γνωστοποιήσουμε τίς άπόψεις μας
 έστω καί άν δώσαμε άφορμή γιά
 νά μάς έπιτεθοῦν "άσπονδοι φί-
 λοι". Δέν μπορούμε όμως νά κά-
 νουμε διαφορετικά, γιατί πρυ-
 τανεύει ή ΑΝΑΓΚΗ γιά ΕΙΛΙΚΡΙ-

ΝΕΙΑ. Κι άν άποκτήσουμε λίγους
 έχθρους παραπάνω, άς προστε-
 θοῦν κοντά στους άλλους! 'Αγώ-
 να ύπέρ τοῦ κοινοβουλίου...δέν
 τόν ύποφέρουμε!.

Δ. ΚΑΨΑΛΑΣ

Υ.Γ. 'Η λέξι ΑΜΝΗΣΤΙΑ γράφεται
 μέ (-Ι) καί όχι μέ (-ΕΙ)!
 (άμνηστ-εία = άγαμία!). Καλό θά
 ήταν άν ώρισμένοι πρίν' άνοι-
 ξουν πολιτικά γραφεῖα, άνοιγαν
 πρώτα ένα όρθογραφικό λεξικό!.

'Ο Στρατηλάτης Κωνσταντίνος, σέ μιά λαϊκή ζωγραφιά από τό Μέτωπο. 'Απέναντί του, ό
 Βενιζέλος, δεξιά ό Δούσμανης καί άριστερά του ό Ι. Μεταξᾶς, όρθιος.

'Ο Κωνσταντίνος δέν ήταν "Δημοκράτης Βασιληᾶς". 'Ηταν ΑΡΧΗΓΟΣ τοῦ ΣΤΡΑΤΟΥ, έπικε-
 φαλῆς τοῦ όποίου άπελευθέρωσε τά κατεχόμενα από τούς Τούρκους έδάφη! "Αν ήταν δημο-
 κράτης, θά βρίσκονταν στά 'Ανάκτορα τών 'Αθηνών, στίς δεξιώσεις καί πανηγύρεις, μα-
 κριά από τούς καπνούς τής μάχης, αλλά καί μακριά από τήν ΔΟΞΑ!

'Όταν μιλά ό 'Ελληνικός λαός γιά Βασιληᾶ, ΑΥΤΟΝ έννοεῖ. "Άλλωστε, ό θεσμός τοῦ ά-
 νευθύνου 'Ανώτατου 'Αρχοντος, ΔΕΝ εἶναι ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ! 'Ο 'Ανώτατος 'Αρχοντας στήν 'Ελλά-
 δα, από τήν άρχαιότητα άκόμη, άσκοῦσε ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙ. (Γιά σκεφθῆτε ένα Μέγα 'Αλέ-
 ξανδρο..δημοκράτη!..).

ΝΕΣΤΟΡΟΣ ΛΑΣΚΑΡΗ

Αφιέρωμα

ΤΟ ΧΘΕΣΙΝΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ ΚΡΑΤΟΣ

4

ΕΚΔΟΣΙΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

„.. Ἡ ἱστορία ποῦ
δέν θέλουν
νά διαβάσετε ..“

Φυλλάδιο τῆς

ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

πού κυκλοφόρησε

τό 1938

Δέν μπορεῖ κανεὶς ποτὲ νὰ ἐκτιμῆσῃ μιὰ κατά-
στασι ἂν δέν τὴν συγκρίνῃ μὲ μιάν ἄλλη, οὔτε νὰ
νοιώσῃ τὴν ἀξίαν ἑνὸς πράγματος ἂν δέν τὸ πα-
ραβάλλῃ μ' ἕνα ἄλλο.

Θέλετε νὰ ἐκτιμῆσετε τὸ παρόν; Συγκρίνατέ το
μὲ τὸ παρελθόν. Θέλετε νὰ καταλάβετε τὴν σημε-
ρινὴν σας θέση; Παραβάλετέ την μὲ τὴν προηγού-
μενη. Αὐτός ὁ τρόπος τῆς ἐκτιμῆσεως εἶνε ὁ καλ-
λίτερος. Γιατί δέν σηκώνει ρητορίες, οὔτε λυρισμούς
οὔτε ἀκαταλαβίστικους ρωμαντισμούς. Δέν χρειά-
ζεται κανεὶς εὐγλωττοὺς μεσάζοντες ἢ σοφιστὲς
ποῦ νὰ τοῦ παρουσιάσουν τὸ ἄσπρο μαῦρο καὶ τὸ
μαῦρο ἄσπρο. Λίγη σκέψη χρειάζεται καὶ τὰ πράγ-
ματα μιλοῦν μόνα τους μὲ τὴν ἀμείλικτη λογι-
κὴ τους.

Γι' αὐτὸ καὶ ἡ καλλίτερη ἐκτίμηση τῆς μεταβο-
λῆς ποῦ ἔφερε στὸν Τόπο ἡ εὐλογημένη ἡμέρα τῆς
4ης Αὐγούστου 1936 εἶνε ἐκείνη ποῦ γίνεται μὲ
σύγκριση τοῦ παρελθόντος : τὸ πολὺ κοντινὸ μὲ
μάλιστα παρελθόν, ἐκεῖνο ποῦ τὸ ἐξήσαμε ὅλοι
ἔμεῖς καὶ τὸ γνωρίζουμε καὶ τὸ ἔχουμε πρόσφατο
στό μυαλό μας.

Ἔτσι μόνον θὰ νοιώσουμε ποιά εἶνε ἡ σημερινή
μας κατάσταση καὶ ποιά ἡ πραγματικὴ τῆς ἀξία.
Θὰ δοῦμε ποιά σημασία εἶχαν πρὶν οἱ λέξεις Πα-
τρίδα, Λαός, Ἐλευθερία καὶ ποῖαν ἔχουν σήμερα.

Ἐπάρχουν βέβαια ἀκόμη μερικοὶ σ' αὐτὸν ἐδώ-
τὸν Τόπο, οἱ ὅποιοι θεληματικὰ δέν ἀναγνωρίζουν
τίποτε καλὸ ἀπὸ ὅσα ἔγιναν καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ
θυμοῦνται τὴν καλὴν ἐκείνην ἐποχὴν διοῦ ὅσα
ἦσαν ἐλεύθερα, ὅπου ὁ κυρίαρχος ! ;) λαός κυβερ-
νοῦσε μὲ τὴν ψῆφο του καὶ ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων
ἐξεφοῦριζε διαρκῶς νόμους.

Ἄς δοῦμε λοιπὸν καὶ μεῖς τώρα μὲ μιὰ σύγκρι-
ση τοῦ σήμερα καὶ τοῦ χθὲς ποιά εἶνε ἡ ἀξία τῆς
σημαντικῆς μεταβολῆς ποῦ μᾶς ἔβαλε σ' ἕνα και-
νούργιο ἐντελῶς δρόμο ζωῆς.

Κ' ἂς πάρουμε πρῶτα γενικὰ τὴ θέση τοῦ πο-
λίτη, τοῦ ἀπλοῦ πολίτη, τοῦ ἀστοῦ, τοῦ ἐργατικοῦ,
τοῦ ἀγρότη, τοῦ Ἔθνους ὁλοκλήρου δηλαδὴ ποῦ
ἐλέγετο κυρίαρχον γιατί δὴθεν ἐκυβερνοῦσε μὲ τὴν
ψῆφο του.

Ἦταν, λέγουν, ὁ πολίτης ἐλεύθερος ἄλλοτε νὰ

ψηφίζη και νά βγάξη ὅποιο βουλευτή ἤθελε και ὅποια Κυβέρνηση ἤθελε αὐτός για νά διοικήσῃ τόν Τόπο.

Ψέμμα! Χονδροκομμένο ψέμμα μάλιστα! Γιατί και τὸ τελευταῖο παιδί γνωρίζει πῶς ὁ πολίτης δὲν ἔβγαζε ποτέ ἐκεῖνον πού ἤθελε γι' ἀντιπρόσωπό του. Ἔβγαζε ἐκεῖνον πού ἤθελε τὸ κόμμα μὲ τὰ ψεύτικα ἐκλογικὰ βιβλιάρια πού ἐγέμιζαν τόν Τόπο.

Ὅταν πρὸ ὀλίγων ἀκόμη χρόνων ἓνα κόμμα ἐτοιμαζόταν νά κάνῃ ἐκλογάς, ἐπήγαν και εἶπαν εἰς τόν ἀρχηγόν του ὅτι οἱ ἀντίθετοι πού εἶχαν στὰ χέρια τους τὴν ἐξουσία εἶχαν ἐκδόσῃ στὴν Ἀθήνα δυὸ χιλιάδες ψεύτικα ἐκλογικὰ βιβλιάρια, πού θὰ ἔπρεπε νά κατασχεθοῦν.

—Ὅχι για ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ἀπήντησεν ὁ ἀρχηγός. Θὰ τοὺς ἀφήσουμε νά τὰ ἔχουν.

—Μὰ τότε θὰ μᾶς πάρουν τίς ἐκλογές!

—Ὅυτε αὐτὸ δὲν θὰ γίνῃ, ξαναεἶπε ὁ ἀρχηγός. Θὰ βγάλουμε κι' ἐμεῖς ἄλλες τρεῖς χιλιάδες ψεύτικα βιβλιάρια κι' ἔτσι θὰ τοὺς περάσουμε χιλίους ψήφους.

Μ' αὐτὸν τὸν τρόπον οἱ Ἀθηναῖοι ψήφιζαν, μὰ βουλευτὴς ἔβγαине ἐκεῖνος πού ἤθελε τὸ κόμμα μὲ τὰ ψεύτικα βιβλιάρια. Καί γι' αὐτὸ βλέπαμε συχνὰ ἓναν ἄγνωστο κύριο ἀπὸ τὴ Δράμα νά βγαῖνῃ βουλευτὴς Ἀθηνῶν και ἓναν ἄλλον κύριο ἀπὸ τὴν Ἀθήνα νά βγαῖνῃ βουλευτὴς Δράμας ὅπου δὲν εἶχε πατήσῃ ποτέ πρὶν τὸ πόδι του.

Καί γι' αὐτὸ ἔφθασε σιγά σιγά νά δημιουργηθῆ στὴν Ἑλλάδα μιὰ ἰδιαίτερη τάξη ἀνθρώπων πού δὲν ἔκαναν καμμιά δουλειά και πού ζοῦσαν ἀπὸ τὴν πολιτική.

—Τί δουλειά κάνεις, κύριε;

—Εἶμαι... πολιτευόμενος!

Ἐνας, δηλαδή, ἄνθρωπος πού δὲν προσέφερε ἀπολύτως τίποτε εἰς τὴν Ἑθνικὴν Οἰκονομίαν και πού ζοῦσε ἐπὶ βῆρος τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐξασκοῦσε πρὶν ὁ λαὸς τὰ κυριαρχικά του δικαιώματα. Κανένας δὲν ἦταν ὁ φυσικός, ὁ γνήσιος ἀντιπρόσωπος τοῦ λαοῦ

Αὐτὸ ὅμως δὲν εἶνε τίποτε μπροστὰ σὲ ἄλλα χειρότερα. Ὁ πολίτης, ὁ κυρίαρχος πολίτης ἦταν πραγματικά ἓνας δοῦλος πού σάν τέτοιος ἦταν και ὁ μεγαλειότερος ἐχθρὸς τοῦ Κράτους. Καί τὸ Κράτος πάλιν ἦταν ὁ μεγαλειότερος διώκτης τοῦ πολίτου. Ἀπὸ τὸν ὑπουργὸ ὡς τὸν κλητῆρα τοῦ ὑπουργείου, μιὰ σειρά ἀνθρώπων οἱ ὅποιοι δὲν ἔνοιωθαν καμμιά στοργή για τὸν πόνο τοῦ πολίτη, για τίς ἀνάγκες του για τὰ δικάια του. Εἰς τὴν ἐπαρχία ἢ κατάστασις ἦταν χειρότερη ἀκόμη και καταντοῦσε τραγική.

Ὁ ἐπαρχιώτης δὲν κατάρθωνε ποτέ νά τελειώσῃ καμμιά του ὑπόθεσι διοικητικὴ ὅσο δίκαιη και ἄν ἦταν. Πότε τὸν πολεμοῦσε ὁ φίλος τοῦ βουλευτῆ πού εἶχε ἀντίθετο συμφέρον, πότε ὁ πολιτικός του ἀντίπαλος πού εἶχε δύναμι μὲ τὸ κόμμα. Κ' ὁ δυστυχὴς πολίτης ἦταν ὑποχρεωμένος νά ξεοδεύεται νά ξεκινᾷ ἀπὸ τὸν τόπο του ἀφήνοντας τίς δουλειές του, νά ἔρχεται στὴν πρωτεύουσα νά περιμένῃ ἡμέρες ὀλόκληρες ἔξω ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖο για νά κατορθώσῃ νά δῆ τὸν «ἰδιαίτερο» μόνο τοῦ κ. Ὑπουργοῦ και στὸ τέλος νά φύγῃ μὲ μιὰ ψευτοῦπό-

σχεση ἀπραγματοποιήτη.

Οἱ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι ἦσαν ἀποκλειστικά ὑπάλληλοι τοῦ κόμματος. Ὁ ἀγρότης πνιγόταν στὰ χρέη, ὁ ἐργάτης ἐτσακίζετο στὴ δουλειά χωρὶς καμμιά προστασία ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευση τοῦ ἐργοδότη. Ὁ ἔμπορος ἀναγκαζόταν ν' ἀγοράζῃ ἀπὸ μεσάζοντες τὴν δυναμικότητα πού δὲν τοῦ παραχωροῦσε ἢ κομματικὴ καμαρίλλα, και ἀπέναντι σ' οὐτοὺς ὄλους τοὺς κυριάρχους!! παλίτες τὸ Κράτος στέκωταν ἀγέρωχο και σκληρὸ χωρὶς κανένα πραγματικὸ ἐνδιαιφέρον, χωρὶς καμμιά στοργή.

Μόνον φόρους ἤξερε νά γυρεῖ. Φόρους ὄχι για τὴν κατασκευὴ δρόμων, οὔτε για παραγωγικά ἔργα, οὔτε για ἐνίσχυση τοῦ γεωργοῦ ἢ ἀνακούφιση τοῦ ἐργάτη, οὔτε για τὸν ἐξοπλισμὸ τῆς χώρας. Εἰσέπραττε δισεκατομμῦρια φόρους για νά τρέφῃ τοὺς κηφήνες τοῦ κόμματος, τοὺς ἀργομισθοὺς πού ἄρπαζαν θεσοῦλες, τίς χιλιάδες τῶν τεμπέληδων πού κατέκλυζαν τοὺς διαδρόμους τῶν ὑπουργείων, τοὺς προσφυγοπατέρες πού ἔπαιρναν αὐτοὶ και οἱ συγγενεῖς τους οἰκόπεδα και σπίτια και τὰ μεταπουλοῦσαν, ἐνῶ ἡ μεγάλη μάζα τῶν προσφύγων ἔμενε ἀστέγαστη.

Κανένας νόμος δὲν ἐγίνετο για τὸ γενικὸ καλὸ ἢ τὸ γενικὸν συμφέρον. Κ' ἐνῶ ὁ προϋπολογισμὸς ἀνέβαινε σὲ ὕψη δυσθεώρητα ἢ Ἑλλάδα ἢ δυστυχισμένη κατρακυλοῦσε σὲ βάθη ἀπύθμενα.

Πρέπει νά λέμε τὴν ἀλήθεια και νά μὴν ντρεπόμαστε. Ἐμεῖς ὄλοι οἱ πολίτες τὸ βλέπαμε τὸ Κράτος σάν τὸ μεγαλειότερό μας ἐχθρό. Μιλοῦσαμε γι' αὐτὸ σάν για κάτι ξένο και μισητό. Κ' ἐπειδὴ τὸ Κράτος ἐνσαρκώνει τὴ Πατρίδα, ἐπειδὴ τὸ Κράτος εἶνε ἡ προσωποποίηση τῆς Ἑλλάδας, καταντήσαμε ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες, οἱ φημισμένοι για τὸν πατριωτισμὸ μας, νά αἰσθανώμαστε ἀδιαφορία και περιφρόνηση για τὴν Ἑλλάδα, νά μὴ συγκινούμαστε οὔτε στὸ πέρασμα τῆς Σημαίας μας, νά μιλάμε εἰρωνικά και κοροϊδευτικά για τὸ στρατό μας. Τὸ Σῶμα τῶν ἀξιοματικῶν ἔφθασε νά τὸ θεωροῦμε σωματοφυλακὴ τοῦ κόμματος. Κ' ἔτσι ἦταν σχεδόν. Κινήματα σήμερα, κινήματα αὔριο, κινήματα κάθε μέρα, ὥστε νά μὴ γνωρίζουμε ποίος θὰ ξημερώσῃ ἀφέντης τὸ ἄλλο πρωί. Ἐκάναμε ἐκλογές και τὴν ἄλλη μέρα ἔβγαине ἓνας ἀνισόρροπος πού μὲ τὸ «ἔτσι θέλω» δὲν ἤθελε νά παραδώσῃ τὴν ἐξουσία.

Μέσα σ' ἓνα τέτοιο γενικὸ ξεχαρβάλωμα δὲν πρέπει νά μᾶς ἐκπλήττῃ ὅτι βρῆκε ἔδαφος κατάλληλο νά προοδεύσῃ και νά ἀπλωθῇ ὁ μπολσεβικισμός. Ἐπωφελήθηκε ἀπὸ τὴν ἀπογοήτευση, τὴν ἀηδία, τὴν ἀγανάκτησι τῶν πολιτῶν. Κ' ἀφοῦ τὸ Κράτος, ἢ Ἑλλάδα φαινόταν σκληρὴ στὰ παιδιὰ της, ὁ μπολσεβικισμὸς ἐκήρυξε τὴν κατάργησή του ὡς μόνο μέσον σωτηρίας τοῦ λαοῦ. Κάτω τὸ Κράτος! Κάτω ἢ Ἑλλάδα, νά γίνουμε μπολσεβικία ὅπου ὁ καθένας θὰ κάνῃ ὅ,τι θέλει, θ' ἀρπάξῃ τὸ σπίτι τοῦ ἄλλου, θὰ μοιράζεται τὰ χρήματα τῶν Τραπεζῶν, θὰ παίρνῃ ἀπὸ δέκα γυναῖκες και θὰ στέλνῃ τὰ παιδιὰ πού θὰ κάνῃ στὸ βρεφοκομεῖο.

Εἶπαμε πῶς πρέπει νά λέμε τὴν ἀλήθεια. Κ' αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια χωρὶς καμμιά ὑπερβολή, για τὴν κατάστασι στὴν ὅποια εἶχαμε φθάσῃ τὴν 3ην Αὐγούστου τοῦ 1936.

"Ας δοῦμε τώρα καὶ ἄς ἐξετάσουμε καὶ τὴν σημερινὴ θέση τοῦ πολίτη ἀπέναντι τοῦ νέου Κράτους τῆς 4 Αὐγούστου.

Καὶ πρῶτα πρῶτα τὸ Κράτος τὸ νέον, δὲν εἶνε Κόμμα. Ἐπειδὴ δὲν ἐβγήκε ἀπὸ κόμμα οὔτε ἀπὸ ἐκλογές, ἐπειδὴ δὲν περιμένει τίποτε ἀπὸ τὴν ψήφω των ψεύτικων ἐκλογικῶν βιβλιαρίων, τὸ Νέον Κράτος εἶνε Κράτος Ἐθνικόν, Κράτος Ἑλληνικόν, Κράτος γιὰ ὄλους. Δὲν ὑπάρχουν ὄθεν καὶ πρῶτα προνομιοῦχοι πολῖτες. Ὅλοι εἶνε ἴσοι. Οἱ Ὑπουργοί, οἱ Γεν. Διοικηταί, οἱ Νομάρχαι, οἱ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι τῶν ἐπαρχιῶν, οἱ Δήμαρχοι εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ φροντίζουν γιὰ ὄλους. τὸ ἴδιο, μὲ τὸ ἴδιο ἐνδιαφέρον καὶ τὴν ἴδια στοργή. Ὁ πολῖτης, ὅποιος καὶ νὰ εἶναι, πλούσιος ἢ φτωχός, μορφεὶ ἐλεύθερα ν' ἀπευθυνθῆ παντοῦ ζητώντας τὸ δίκου του. Δὲν χρειάζεται μεσάζοντες κομματάρχες γιὰ νὰ πλησιάσῃ τὸν κρατικόν ὑπάλληλον.

Ξεῖρε πῶς ἂν εἶνε δίκαιο ἐκεῖνο ποῦ ζητεῖ θὰ τὸ ἐπιτύχῃ. Κ' ἂν τύχῃ ὁ κρατικὸς ὑπάλληλος νὰ εἶνε κανένα στραβόξυλο συνηθισμένο εἰς τὰς παλαιὰς μεθόδους, ὁ πολίτης ἔχει ὄχι μόνον τὸ δικαίωμα ἀλλὰ καὶ τὴν ὑποχρέωση ν' ἀπευθυνθῆ στοῦ Πολιτικὸ Γραφεῖο τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τὸν ὑφυπουργό του. Γιατὶ τὸ Πολιτικὸ Γραφεῖο δὲν εἶνε πειὰ ἐργαστήριον κατασκευῆς ψεύτικων ἐκλογικῶν βιβλιαρίων. Εἶνε τὸ αὐτὸ καὶ τὸ μᾶτι τοῦ Ἐθνικοῦ Κράτους τὸ ὁποῖον ἐπεμβαίνει ἀμέσως μόλις τοῦ καταγγεληθῆ κατὰ καὶ τὸ διορθῶναι.

Ὁ ἐργάτης ἔχει τώρα προστασία πραγματικὴ καὶ ὄχι πλατωνικὴ ἂν καὶ πρῶτα. Πληρώνεται περισσότερα, δουλεύει λιγώτερες ὥρες, ἔχει τὸν καιρὸν τῆς φάρμακας, τὰ φάρμακα, τὴν ἀνακούσιν καὶ τὴς διασκέδασας. Σὲ ἕνα ὄρα θὰ ἔξῃ ἀκόμη καὶ ἄλλα σημαντικὰ ὠφελήματα μὲ τὴς κοινωνικὰς ἀσφαλίσεις καὶ τὴν κοινωνικὴ πρόνοια γιὰ τὴν ὁποία τὸ Ἐθνικὸν Κράτος διέθεσε 500 ἑκατομμύρια δραχμὲς τὸ χρόνο.

Ὁ ἀγρότης ἐσώθηκε ἀπὸ τὸν τρομερὸ δράκο τῆς τοκογλυφίας. Ἐλαφρώθηκε ἀπὸ τὰ χρέη του (ὅπως ἐξηγήσαμε σ' ἕνα ἄλλο φυλλάδιο) ἔγινε πάλι νοικοκύρης στοῦ χωράφου του καὶ ἔχει κάθε βοήθεια γιὰ νὰ μεγαλώσῃ τὴν παραγωγὴν του. Ἔργα ἀντιπλημμυρικὰ τὸν ἐξασφαλίζουν ἀπὸ τὴς πλημμύρας ποῦ τὸν ἐπιγιναν ἄλλοτε. Κ' ἔργα ἀποξηραντικὰ θὰ τοῦ προσφέρουν σὲ λίγο καὶ ἄλλα στρέμματα γιὰ καλλιέργεια ἐνῶ τὸν σώζουν καὶ ἀπὸ τὴν ἐλονοσία.

Ὁ ἔμπορος δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ μεσίτες γιὰ δυναμικότητα. Οἱ ἀεριτζήδες δὲν ὑπάρχουν πειὰ γιὰ ν' ἀνεβοκατεβάξουν τὴν ἀξία τῆς δραχμῆς.

Δρόμοι κατασκευάζονται, οἱ σιδηρόδρομοι διορθώνονται, οἱ συγκοινωνίες μας σὲ λίγο θὰ ἐξυπηρετοῦν ὅλα τὰ μέρη τῆς ἐπαρχίας.

Ἡ φορολογία κατανέμεται δίκαια. Ὁ φτωχὸς πληρώνει λίγα καὶ ὁ πλούσιος πολλά, ὅπως εἶνε βέβαια τὸ σωστό. Καὶ κάθε κοινὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς αἰτίας ἐκεῖ ποῦ προορίζεται καὶ ὄχι γιὰ ἀνάγκης τοῦ κόμματος.

Τὸ Ὑπουργικὸ Συμβούλιο συνεδριάζει τακτικὰ μιὰ φορὰ τὴν ἐβδομάδα γιὰ γενικὰ καὶ ἐθνικὰ ζητήματα. Κάθε τάξις πολιτῶν παρακολουθεῖται, ἐνισχύεται, βοηθεῖται, ἀνακουφίζεται.

Οἱ ὑπουργοὶ δὲν παίρνονται ἀπὸ τὰ στελέχη τοῦ κόμματος ἀνάλογα μὲ τὴν δύναμιν τὴν κομματικὴν ποῦ ἔχουν. Οἱ ὑπουργοὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Κράτους βγαίνουν ἀπὸ ἀξιολογικὴ ἐπιλογή καὶ σὲ κάθε θέση μπαίνει ὁ ἀρμόδιος, ἐκεῖνος ποῦ ξεῖρε καὶ εἶνε εἰδικός.

Οἱ Ὑπουργοὶ ἀκόμη, δηλαδὴ τὸ ἴδιο τὸ Κράτος, κυκλοφοροῦν διαρκῶς στὴς ἐπαρχίες. Δὲν κάθονται νὰ περνοῦν ζωὴν χαριστάμενη στὴν πρωτεύουσα. Τρέχουν, τάλαιπωροῦνται, κουράζονται γιὰ νὰ δοῦν ἀπὸ κοντὰ τὴν ἐπαρχία, νὰ πλησιάσῃ τὸν λαόν, νὰ νοιώσῃ τὴς ἀνάγκης καὶ τοὺς πόθους τοῦ καὶ νὰ λάβουν ὕστερα τὰ ἀπαιτούμενα πέτρα χωρὶς νὰ στηρίζονται στὴς ἐκθέσεις τῶν τοπικῶν ἀρχῶν.

Ἡ Ἑλλάδα μας ταυτοχρόνως ἐξοπλίζεται. Ἐκεῖ ποῦ δὲν ὑπῆρχαν οὔτε ἀρβίλλες οὔτε κουβέρτες, ἔχομε σήμερα κανόνια, ἀεροπλάνα, πυρομαχικά, ὕλικὸ πολέμου ἀξιόλογο. Τὰ στελέχη τοῦ στρατοῦ ἀναδιοργανωμένα, ἡσυχὰ πειὰ ἀπὸ κάθε πολιτικὴ ἐπέμβαση, κάτω ἀπὸ τὴν ἀνώτατη ἀρχηγία τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Β' ξαναβρῆκαν τὴν παλὰ ἡρωικὴν παράδοσιν τοῦ σώματός των καὶ ἐργάζονται ἐντατικὰ. Ἀληθινὲς κυψέλες ἀναδημιουργικῆς ἐργασίας οἱ στρατῶνες συγκεντρώνουν τὴν μάχημιν νεολαία τῆς χώρας καὶ τὴν γυμνάζουσιν ἐν ὀνόματι τῆς Πατρίδας καὶ τοῦ Βασιλέως.

Αὐτὴ εἶνε μὲ λίγα καὶ σταράτα λόγια ἡ σύγκριση ποῦ μπορεῖ νὰ γίνῃ μεταξὺ τῆς χθὲς καὶ τῆς σήμερα.

Δὲν ἐφθάσαμε βέβαια τὸ τέλειον, οὔτε ἔγινε ἀκόμα ἡ Ἑλλάδα μας παράδεισος. Χρειαζόμαστε πολλά, παραπολλά ἀκόμα. Ἀλλὰ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ!

Αὐτὴ εἶνε ἡ διαφορὰ ἡ μεγάλη. Ἄλλοτε δὲν ἐγίνετο τίποτε. Τώρα γίνεται.

Στὸ ἐργαστάσιον, στοῦ χωριῦ, στοῦ χωράφου, στοῦ σχολεῖο, στὸν στρατῶνα, τὸ Ἐθνικὸν Κράτος ἤλθε στοργικόν, πρόθυμον, ὄχι ὡς ξένος καὶ ἐχθρός, ὄχι ὡς φορομπύχτης, ἀλλὰ ὡς πατέρας, ἤλθε καὶ μᾶς πῆρε ὄλους μὲ τὴν ἐπιβολὴν ἀλλὰ καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ γονιοῦ καὶ μᾶς εἶπε:

— Ἐλάτε σεῖς ὄλοι ποῦ εἶσθε ἐγώ, νὰ δουλέψουμε γιὰ νὰ γίνουμε εὐτυχισμένοι. Ἐλάτε ἐνωμένοι, χωρὶς ψεύτικα βιβλιαρία, χωρὶς κηφηνιὰ, χωρὶς πατριδοκαπηλίες καὶ ὑστερικὰς ζητωκραυγὰς νὰ ἐργασθοῦμε γιὰ νὰ ξαναζωντανέψουμε τὴν Ἑλλάδα, νὰ τὴν κάνουμε μεγάλην, δυνατὴν, πλούσια. Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ τραχώμαστε μεταξὺ μας. Ὑπάρχει θέσις γιὰ ὄλους μας μέσα στὸν εὐλογημένον αὐτὸν Τόπον ὁ ὁποῖος μπορεῖ καὶ πρέπει νὰ ἔξῃ καλύτερη τύχη, ἂν θελήσουμε νὰ τὸν ἀγαπήσουμε λίγο ὅσο τοῦ ἀξίζει!

Καὶ ὁ λαὸς ὁ Ἑλληνικός, ὁ ὁποῖος δὲν ἔπαυσε ποτὲ ν' ἀγαπᾷ τὴν Πατρίδα του, ἐνοιώσε πραγματικὰ τώρα ὅτι ἤλθεν ἡ ὥρα νὰ ξαναβρῆ τὸ δρόμον του.

Τὸ Κράτος τῆς 4 Αὐγούστου δὲν εἶνε πειὰ ὁ παλιὸς του ἐχθρός καὶ δυνάστης.

Εἶνε ἡ ἴδια Ἑλλάδα. Καὶ κάτω ἀπὸ τὴν σημαία του οἱ πολῖτες τρέχουν πρόθυμοι νὰ ὑπηρετήσουν γιὰ τὸ γενικόν, γιὰ τὸ δικόν τους καλόν.

43 ΧΡΟΝΙΑ ΠΕΡΑΣΑΝ...

... ΑΠΟ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΥ ΕΘΝΙΚΟΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ε. Ο. Ν.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΔΙΑΤΑΓΗ

**ΠΕΡΙ ΓΕΝΙΚΩΝ ΤΙΝΩΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΩΝ
ΚΑΙ ΟΔΗΓΙΩΝ**

ΕΘΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ
Α. ΧΗΜ. ΠΡΟΫΠ. ΚΕ. ΑΙΟΙΚΗΣΙΣ
ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΕΛΕΣΣΕ
Α. ΜΕΣ. ΟΜΑΔΑΣ
Ι. ΤΑΓΜΑ
2ος ΜΟΝΟΣ ΣΤΑΘΜΟΥΣ

Α. Δ. Ο. Ε. Κ. Δ. Ο. Σ. Ι. Σ. Ε. Ο. Ν.
ΑΘΗΝΑΙ 1939 Δ'

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ

Αριθ. Πρωτ. 881
Γραφείου Κυβερνητικού Επιτρόπου

Εν Αθήναις τη 15 Οκτωβρίου 1939 Δ'

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΔΙΑΤΑΓΗ

Πρὸς
ἀπάσας τὰς περιφερειακὰς Διοικήσεις Ἀρρένων καὶ Θηλέων
καὶ μέσῳ αὐτῶν πρὸς ἀπάσας τὰς οἰκείας Ὑποδιοικήσεις Ε.Ο.Ν.

**ΠΕΡΙ ΓΕΝΙΚΩΝ ΤΙΝΩΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΩΝ
ΚΑΙ ΟΔΗΓΙΩΝ**

Ὡς ἅπαντες γνῶρίζετε, ἡ εἴσοδος τοῦ φθινοπώρου σημαίνει τὴν ἔναρξιν μιᾶς νέας περιόδου ἐργασίας διὰ τὴν Ὀργάνωσιν. Καὶ τοῦτο ὄχι διότι ἡ Ε.Ο.Ν. ἔχει περιόδου ἐνεργείας καὶ περιόδους ἀδράνειας ἢ περιόδους ἐργασίας καὶ περιόδους διακοπῶν, ὅπως τὰ σχολεῖα. Ἀντιθέτως προσπάθεια πρέπει νὰ εἴνε συνεχῆς, ἀδιάκοπος καὶ ἐν αἰά, ἀκόμη καὶ κατὰ τὴν ἔνταξιν. Τοῦτο ἐπιβάλλεται ἐκ τῆς φύσεως τῆς Ὀργανώσεως. Ἄλλ' αἱ περίοδοι τῆς Ε.Ο.Ν. ὀφείλονται εἰς τὴν προοδευτικὴν ἐξέλιξιν αὐτῆς. Ὅποτε, ὅπως τὸ παιδί πού μεγαλώνει μὲ κάθε ἀνέλιξιν ἀνοίγονται νέοι ὀρίζοντες, νέα πεδία δράσεως καὶ δημ

Στήν παραπλεύρως σελίδα, δημοσιεύουμε φωτοτυπίες από τό εξώφυλλο καί πρώτη σελίδα από έγκύκλιο τής ΕΟΝ.

Ο πρόωρος θάνατος του Ι. Μεταξά καί ή έμπλοκή τής Ελλάδος στον Πόλεμο, δέν επέτρεψε στην ΕΟΝ νά εκπληρώση τόν προορισμό της. Πού δέν ήταν άλλος από τήν δημιουργία αληθινών πατριωτών, ικανών στελεχών τής Διοικήσεως, άνιδιοτελών εκπροσώπων των παραγωγικών τάξεων. Η ΕΟΝ, τό "παιδί" του Ι. Μεταξά, δέν μπόρεσε νά άνδρωθή. Οί κομμουνιστές όμως, έκμεταλλευόμενοι τήν άφροσύνη των νέων στο τρίπτυχο ΠΑΤΡΙΔΑ - ΘΡΗΣΚΕΙΑ - ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ, δημιούργησαν τήν ΕΠΟΝ, για νά προκαλέσουν "άκουστική" σύγχυση μέ τό όμώχηο τής όνομασίας! Στήν συντριπτική τους πλειοψηφία οί νέοι τής ΕΟΝ παρέμειναν στο πλευρό των διαδόχων του Ι. Μεταξά (καί δέν βρέθηκαν ούτε δέκα άφελείς νά ακολουθήσουν τόν νεαρό έκείνο πού πίστευσε πως θά άνατρέψη τό καθεστώς).

Κατά τήν 21η Άπριλίου 1967, μάς άνετέθη ή δημιουργία νεολαίας, όχι έμφανώς έξαρτημένης από τό καθεστώς. Οί Δούρειοι Ίπποι όμως τής Έπανάστασης, άντιληφθέντες τόν μαρasmus του Προσκοπισμού, επέτυχαν ώστε νά μή δοθή συνέχεια.

4η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

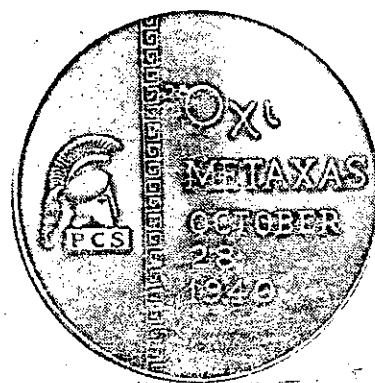
"Ένα Σκοπανάκι τής ΕΟΝ. Ένας στρατιώτης γεμάτος ύπερηφάνεια καί άυτοπεποίθησι. Τό καθεστώς δέν του είπε: Πήγαινε νά γυαλίσης παπούτσια για νά ζήσης! Η 4η Αύγουστου δέν έγκατέλειψε τό παιδί άπροστάτευτο, στο πεζοδρόμιο. Δέν του έδωσε κασσελάκι. Του έδωσε ιδανικά!

.....

Εύτυχώς πού ύπάρχει ό 'Απόδημος Έλληνισμός, καί τιμάται ό 'Ι. Μεταξάς. Η κοπή μεταλλίων μπορεί νά είναι έμπορική ένέργεια, αλλά ό έπιχειρηματίας δέν θά διακινδύνευε τά χρήματά του, άν δέν ήταν βέβαιος ότι θά ύπάρξουν άγοραστές.

Obverse: Modern Greece symbolized by the Evzone standing firm and defiant against the massive wave of Axis forces.

Reverse: Medal shown actual size.

WEDNESDAY, 28 MARCH 1979

ORTHODOX OBSERVER

The Panhellenic Commemorative Society Proudly Presents Its Initial Offer

The "Οχι Medal In Antique Bronze

ΑΠΟΚΡΥΨΙΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Του Παύλου Μελά

Με έκπληξιν ανεγνώσαμεν εἰς τὸν τύπον τὴν ἀνάγνωσιν τῶν στοιχείων τὰ ὅποια παρέθεσεν ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν συναφῶς μετὰ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς χώρας, στοιχείων καὶ ἀριθμῶν τὰ ὅποια ἐδώσεν εἰς τὴν δημοσιότητα ἡ Γιούνιον Μπάνκ τῆς Ἑλβετίας διὰ τὴν Ἑλλάδα. Θὰ ἦτο ὀφθαίτερον ὁ κ. ὑπουργὸς νὰ παρέθετε ἀπλῶς τὰ στοιχεία, παρὰ νὰ πρῶσπαθῆσιν νὰ πείσῃ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, ὁ ὅποιοις πένεται ἀπὸ τὸν πληθωρισμὸν, συνεπεία τῆς ἀλόγου οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως, ὅτι τὸ κατά κεφαλὴν εἰσόδημα ἀνῆλθεν εἰς 3.450 δολλάρια καὶ τινὰς ἄλλας παραδοξολογίας σχετικῶς μετὰ τὴν ὅλην οἰκονομίαν τῆς χώρας.

Φρονοῦμεν ὅτι θὰ πρέπει νὰ δώσωμεν ἀπάντησιν, εἰς τὴν ἀσυνάρτητον παράθεσιν τῶν οἰκονομικῶν μεγεθῶν ποὺ παρουσίασεν χωρὶς αἰδῶ ὁ κ. ὑπουργός, δι' ἀριθμῶν διὰ τῶν ὁποίων ἐμαίνηται ἡ ἀληθὴς πραγματικότης, τὴν ὁποίαν λίαν ἐπιμελῶς ἀπέκρυψεν ὁ κ. Κανελλόπουλος.

Πρῶτον: Ἡ μέση ἐτησία ἀύξηση τοῦ κατά κεφαλὴν εἰσοδήματος τῶν ἐτῶν 1974-78, εἶναι πλασματικὴ λόγω τοῦ μεγάλου πληθωρισμοῦ ποὺ μαστίζει τὴν οἰκονομίαν τῆς χώρας μας. Οὕτω ἡ πραγματοποιούμενη ἀύξησης ἐκ 1.250 συνολικῶς δολλαρίων ἀπὸ τὸ ἔτος 1974, ἦτοι ἡ κατά 250 δολλάρια μέση ἐτησία ἀύξησης τοῦ εἰσοδήματος δέν ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν πραγματικὴν ἀύξηση τῶν εἰσοδημάτων, ἀλλὰ ἀντικατοπτρίζει πρωτίστως τὸν ἐντονὸν πληθωρισμὸν ὁ ὁποῖος ἐπληξεν περισσότερον τὰς μικρομεσαίας εἰσοδηματικὰς τάξεις κατὰ τὴν ἀνωτέρω οἰκονομικῆν περίοδον.

Οὕτω, ἐνῶ τὸ κατά κεφαλὴν εἰσόδημα μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1974-1978 φαίνεται ὅτι ἠύξθη κατὰ ποσοστὸν 55% περίπου, εἰς τὴν πραγματικότητά τὰ εἰσοδήματα ἠύξθησαν κατὰ 16% λόγω τοῦ πληθωρισμοῦ ὁ ὁποῖος παρετηρήθη ἐντονὸς κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν. Τοιοῦτοτρόπως, τὸ μεγαλύτερον μέρος ἐκ τῆς ἀύξεσεως τοῦ εἰσοδήματος ἐξανέμισθη λόγω τοῦ πληθωρισμοῦ, παρατηρουμένης συνεπῶς ἀύξεσεως 365 δολλάρια περίπου. Ἦτοι, μέσην καθαρὰν ἐτήσιαν ἀύξησην 73 δολλάρια διὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν.

Δεύτερον: Ἡ ποσοστιαία ἀύξηση κατὰ κεφαλὴν εἰσοδήματος δέν ὑπῆρξεν ἡ αὐτὴ εἰς τὰς διαφόρους εἰσοδηματικὰς τάξεις. Ἄλλων μὲν τὰ εἰσοδήματα ἠύξθησαν περισσότερον, ἰδίως τῶν μεγάλων ἐπιχειρηματιῶν, ἄλλων δὲ ὀλιγώτερον κυρίως τῶν μισθωτῶν καὶ ἀγροτῶν. Τοιοῦτοτρόπως παρετηρήθη μεγάλη ἀνίσοκατανομή τοῦ καθαροῦ προϊόντος εἰς βάρος τῶν πνευστέρων τάξεων, τὰ εἰσοδήματα τῶν ὁποίων ἠύξθησαν πολὺ ὀλιγώτερον συγκριτικῶς μετὰ τὰ εἰσοδήματα τῶν πλουσιωτέρων τάξεων

τὰ ὁποῖα ἠύξθησαν πολλαπλασίως καὶ οὕτω διηυρύνθη τὸ χάσμα μεταξὺ τῶν διαφόρων κοινωνικῶν τάξεων. Εἰς τοῦτο δὲ συνετέλεσεν καὶ ὁ καλπάζων πληθωρισμὸς ὁ ὁποῖος "ἀφήρσεν" μέγα μέρος τοῦ εἰσοδήματος τῶν ἀσθενεστέρων τάξεων, αἱ ὁποῖαι εἰς περιόδους πληθωριστικῶν πιέσεων ἐξοδεύουν τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ εἰσοδήματος τῶν διὰ καταναλωτικὰ ἀγαθὰ. Οὕτω ἀυξάνεται ἡ καταναλωσις καὶ μειοῦται ἡ ἀποταμιεύσις συνεχῶς. Διὰ τοῦτο παρετηρήθη ἐσχάτως τὸ θλιβερόν φαινόμενον τῆς κατὰ 50% μειώσεως τῶν ἀποταμιεύσεων - καταθέσεων εἰς τὰς τραπεζάς.

Τοῦτο δὲ ἀπέκρυψεν ὁ κ. ὑπουργός. Διότι ἂν ἠύξανε τὸ καθαρὸ εἰσόδημα τῶν πολιτῶν κατὰ τὰ μεγέθη τὰ ὅποια μᾶς παρέθεσεν, τότε ἀσφαλῶς θὰ ἠύξανε καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἀποταμιεύσεων καὶ τῶν ἐπενδύσεων. Ἀντιθέτως αὗται ἐμειώθησαν σημαντικῶς.

Τρίτον: Ὁ κ. Κανελλόπουλος δικαιολογῶν τὴν πλήρη χρεωκοπίαν τῆς πολιτικῆς του ἔρριψεν τὰ βάρη εἰς τὴν κληρονομίαν ποὺ ἀφῆσεν ἡ δικτατορία, ἀλλὰ ἀπέφυγεν ἐπιμελῶς νὰ ἀναφέρῃ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν πρὸ τοῦ ἔτους 1967 καὶ τὴν πρόοδον ἡ ὁποία συνετελέσθη κατὰ τὰ ἔτη 1967-1973.

Οὕτω, βάσει τῶν στοιχείων τοῦ ΟΟΣΑ παραθέτομεν ἡμεῖς τὰς οἰκονομικὰς μεταβολὰς αἱ ὁποῖαι συνετελέσθησαν κατὰ τὴν ἀνωτέρω περίοδον.

α) Ὁ πληθωρισμὸς ἀνήρχετο εἰς ποσοστὸν 2,1% τὰ τρία πρῶτα ἔτη καὶ ἠύξθη ἀργότερον συνεπεία τῶν διεθνῶν συνθηκῶν εἰς 8%.

β) Τὸ κατά κεφαλὴν εἰσόδημα τῆς Ἑλλάδος ἀνήρχετο εἰς 750 δολλάρια καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους 1973 εἰς 2.200 δολλάρια. Ἦτοι ἀύξησης 1.450 δολλάρια κατὰ τὴν ἑπταετίαν 1967-1974. Ποσοστὸν 300%, μετὰ μέσην ἐτήσιαν ἀύξησην τοῦ κατά κεφαλὴν εἰσοδήματος κατὰ 207 περίπου δολλάρια, ἢ ποσοστὸν 42%. Περίπου δηλαδή, τριπλασίαν μέσην ἐτήσιαν ἀύξησην ἐκείνην ἡ ὁποία ἐπετεύχθη διὰ τὰ ἔτη 1974-1978.

γ) Σήμερον ἡ Ἑλλάς κατέχει τὴν 28ην θέσιν μεταξὺ τῶν 53 πλουσιωτέρων χωρῶν τοῦ κόσμου. Τὸ ἔτος 1967 ἡ χώρα μας κατέχεν τὴν 41ην θέσιν καὶ ἐνεκα τῶν μεγάλων ἐπιτεύξεων τῆς οἰκονομίας τῶν ἐτῶν 1967-1974, ἀνῆλθεν εἰς τὴν 26ην θέσιν, ὑπερκελίσασα 16 χώρας. Καὶ διερωτώμεθα. Τί συνετέλεσεν ὥστε ἡ χώρα μας ἀπὸ 26ης πλουσιωτέρα χώρα τοῦ κόσμου κατὰ τὸ ἔτος 1974 ποὺ "ἔπεσε ἡ δικτατορία", νὰ εὑρεθῇ τώρα 28η;

Πάλιν ὁ κ. ὑπουργός ἀπέφυγεν ἐπιμελῶς νὰ πληροφορήσῃ τὸν πάντα ἀνημέρωτον Ἑλληνικὸν λαόν. Οὕτω ἀντὶ νὰ παρουσιάσωμεν οἰκονομικὴν ἐπιτάχυνσιν καὶ νὰ ἀνέλθωμεν εἰς πλέον ἀξιοζήλευτον θέσιν εἰς τὸν πίνακα τῶν πλουσιωτέρων κρατῶν, παρουσιάσαμεν ἐπιβράδυνσιν τῆς οἰκονομίας.

Ἄλλὰ ἐπ' αὐτοῦ θὰ ἐπανέλθωμεν.

ΣΥΝΕΝΩΣΙΣ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΤΟΣΚΑΣ

Πέραν τῶν ὁμολογιῶν τῶν ἰδίῳ τῶν πα-
ραγόντων τῆς "Νέας Δημοκρατίας" (Ἐ. Βλάχου,
Γ. Ράλλης, κ. ἄ.), τοῦτέστιν ὅτι ἡ
δύναμις τῆς "Ν. Δ." κατήλθεν εἰς ἐπίπεδα
κάτω τοῦ 35 % καὶ ἐν συνεχείᾳ τοῦ 30 %, ἐνῶ
ἀντιστοίχως ἀνήλθεν ἡ δύναμις τῆς
"Ἐθνικῆς Παρατάξεως", τοῦτο εἶναι πλεόν
κοινόν γεγονός καὶ συνειδησίς εἰς ὁλόκληρον
τόν δεινοπαθοῦντα Ἑλληνικόν Λαόν, καὶ δέν
χρειαζονται αἱ ὁμολογίαι καὶ ἐκτιμήσεις
τῶν ἀνθρώπων τῆς "Ν. Δ.", πού οἱ ἀτυχεῖς
καὶ εἰς τὰς πλεόν ἀπλᾶς ἐκτιμήσεις τῶν,
εὐμενεῖς ἢ δυσμενεῖς δι' αὐτούς καὶ πάλιν
σφάλλουν, διότι πέραν πάσης ἀμφιβολίας ἡ
δύναμις τῆς "Ν. Δ." εἶναι πολὺ κάτω τοῦ
30 %, ἀφοῦ ἐγκατέλειψεν αὕτη τὰ ἐρεῦσματά
της καὶ ἰδιαίτερα τὴν ἰδεολογικὴν τῆς θέσιν,
τοῦ συντηρητισμοῦ, καὶ κατ' ἐπέκτασιν καὶ
τὴν μεγάλην μάζαν τοῦ ἐθνικόφρονος κόσμου
καὶ τῶν ἀγνῶν καὶ ἀληθῶν πατριωτῶν,
συμπορευομένη ἤδη μετὰ τὴν φύσιν σοσιαλίζον-
τας τῆς "κακίας ὥρας".

Γνωστόν εἶναι καὶ πανθομολογούμενον ὅτι ἡ
"Δεξιὰ" ἔχει ραγδαίαν ἀνοδὸν εἰς ὁλόκληρον
τόν εὐρωπαϊκόν χῶρον (Μ. Βρετανία-Θάτσερ,
Δ. Γερμανία-Στράους, Γαλλία, Σουηδία,
Εὐρωπαϊκόν Κοινοβούλιον, κλπ.) καὶ κατέστη
πλέον σαφές ὅτι ἡ "Εὐρώπη" ἔκλινεν ἐπὶ
δεξιᾶν. Οἱ κυβερνῶντες ἐν Ἑλλάδι, δυστυχῶς
ὅμως, εὐρισκόμενοι πάντοτε εἰς βραδυποροῦσαν
καθυστέρησιν τριάκοντα καὶ πλεόν ἐτῶν,
ὅσον ἀφορᾷ τὴν παρακολούθησιν καὶ συμπορεύ-
σιν εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς πολιτικὰς ἐξελίξεις,
ὄχι μόνον δέν στρέφουν "ἐπὶ δεξιᾶν", ἀλλ' ἔ-
στανται πολιτικῶς σύξυλοι καὶ ἐν "σοσιαλμανιακῇ
ἀπορίᾳ", "κλείοντες καὶ παρασυρόμενοι
πρὸς τ' ἀριστερᾶν", ἕως ὅτου ὀδηγήσονται
τὴν χώραν εἰς τὸ πολιτικόν σκότος καὶ ἔρεβος.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων καὶ ἐν ὄψει
ραγδαίων πολιτικῶν ἐξελίξεων καὶ ἀνακατατάξεων,
ἀλλὰ καὶ τῆς ἐκ παραλλήλου σφαοῦς
στροφῆς τῆς εὐρείας μάζης τῶν συν-

τηρητικῶν δυνάμεων τῆς χώρας, ὑπὲρ τῆς
εὐρείας ἐθνικοφρόνου παρατάξεως (εἰς τὴν
ὑπαιθρον χώραν ρητῶς ἀναφέρονται εἰς τὴν
Ἐθνικὴν Παρατάξιν), μετὰ τὴν δικαίαν ἀγα-
νάκτησίν των διὰ τὸ "ἐθνικόν καὶ οἰκονομικόν
θαῦμα" τῆς κυβερνήσεως, ἐπιτακτικῶς
προβάλλει ἡ ἀνάγκη, ὡς διαπίστωσις
γενικᾶ πλεόν, διὰ τὴν συνένωσιν τῶν κα-
θαρῶς ἐθνικῶν καὶ πολιτικῶν δυνάμεων τῆς
χώρας καὶ τῶν ἐπὶ μέρους ἡγετῶν - ἐκφρα-
στῶν τῆς.

Οἱ ἐθνικόφρονες (δεξιῶν, συντηρητικῶν
κλπ.) καλοῦν, ἐπιτακτικῶς πλεόν, εἰς ἐθνικόν
προσκλητήριον ἐνόθητος τοῦς κ. κ. Π. Γαρουφαλῶν,
Στ. Στεφανόπουλον, Σπ. Θεοτόκην, Σπ. Μαρκεζίνην
καὶ ὄλους τοῦς ἄλλους ἀξιότους τῶ ὄντι πολιτικούς
ἡγέτας καὶ παράγοντας τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς
χώρας (πού δέν δύνανται ν' ἀναφερθοῦν ἐν-
ταῦθα ἅπαντες), διότι τῶρα εἶναι ἡ πλεόν
κατάλληλος στιγμή δι' ἀγῶνα πρὸς τὴν νύκην
καὶ διότι ἀφ' ἐνός μὲν δέν ἔχομεν τὴν
πολυτέλειαν τοῦ νᾶ εἴμεθα κατακερματισμένοι
εἰς μικρομάδας, ἀφ' ἑτέρου δέ διότι εἶναι
βαρεῖα ἡ εὐθύνη ὄλων μας καὶ ἰδιαίτερα τῶν
ἀνωτέρω, ἐναντι τοῦ ἐθνικόφρονος κόσμου.

Ἀνάγκη τὸ ταχύτερον δυνατόν νᾶ παραμερισθοῦν
αἱ ἀπραγματοποίητοι ἐπὶ τοῦ παρόντος
τουλάχιστον, προσωπικαὶ φιλοδοξίαι καὶ ἐγωῖ-
σμοὶ καὶ δι' ἀμοιβαίων ὑποχωρήσεων ἅπαντες
νᾶ ὑλοποιήσουν αὐτὸ πού δέν εἶναι ἀτομικὴ
διαπίστωσις, ἀλλὰ τοῦ σύμπαντος συντηρη-
τικῶν κόσμου: τὴν ΕΝΟΤΗΤΑ εἰς τὴν κορυφήν,
διότι εἰς τὴν βᾶσιν ὑφίσταται ἀμετακινήτως
καὶ στερεῶς. Εἴμεθα ἔτοιμοι εἰς τὸ πρῶτον
κέλευσμα μετὰ τὸ ὄπλον ἀνά χειρας.

Ἡ ἄρνησις, ἡ ἠθελήμενη ἀδιαφορία ἢ
καὶ ἡ ἐντεχνος προσπάθεια ματαιώσεως τῆς
συνεχοῦς καὶ διακαοῦς προσπαθείας καὶ ἐπιθυμίας
τῆς βᾶσεως (λαοῦ) δι' ἐνόθητα, θὰ παταχθῇ
ἀπὸ τὸν λαόν, ἀλλὰ καὶ ὁ ἢ οἱ ὑπεύθυνοι
θὰ τύχουν τοῦ ἀναθέματος του. Πρέπει νᾶ
λάβουν εὐθαρσῶς καὶ δημοσίᾳ θέσιν ἐπὶ τοῦ
θέματος τούτου καὶ καλοῦνται πρὸς τοῦτο.
Διὰ νᾶ μὴν κρυβώμεθα πλεόν, ὅποιοι,
οὕτω ἐνεργοῦντες, παύζουν ἐμφανῶς τὸ
παίχνυδι τοῦ Καραμανλῆ, εἴτε ἠθελήμενως
εἴτε ἀθελήτως καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει
ἀφοῦ γνωρίζουν τ' ἀποτελέσματα τῆς
πράξεως ἢ παραλείψωσιν τῶν ἐκ δόλου ἐνε-
ργῶν καὶ ἔνοχοι εἶναι.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ Ι. ΤΟΣΚΑΣ
Δικηγόρος - Θεσσαλονίκη

Στό νεκροταφείο της Ζαχάρω, δεξιά όπως πρωτομπάνει ο προσκυνητής, βεβαιώνονται οι 23 τάφοι των ανδρών του Μεταβατικού Αποσπάσματος Χωροφυλακής Ζάρα.

ΤΑ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΑ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ ΤΗΣ 5 ΕΤΙΑΣ

Γ. Δασκαλάκη

Τρεις φορές έπεχείρησε τό ΚΚΕ μέ τήν συμπαράσταση των άδελφών Κ.Κ. τής Βαλκανικής καί τής Ρωσίας νά καταλάβη βίαια τήν έξουσία στήν χώρα μας. Τρεις αίματοβαμένοι γύροι πού στούχισαν χιλιάδες νεκρούς καί άπέραντα έρείπια στήν Ελλάδα.

Άπό τήν συντριβή των κομμουνιστών πέρασαν 30 χρόνια περίπου. Όμως ό στόχος τους, δηλαδή ή έγκαθίδρυση κομμουνιστικής δικτατορίας στήν πατρίδα μας δέν άλλαξε. Άλλαξαν όμως οι συνθήκες. Η ένοπλη επανάσταση δέν είναι δυνατή σ' αυτό τό στάδιο διά τούς κομμουνιστάς. Καί εφαρμόζουν χρόνια τώρα τήν γνωστή καί δοκιμασμένη σ' άλλες χώρες μέ έπιτυχία (Ούγγαρία, Τσεχοσλοβακία, Ρουμανία) τακτική τής σταδιακής διαβρώσεως, όλοέν βαθμιαίας διεισδύσεως καί τής συστηματικής ύπονομεύσεως του Κράτους, γνωστής ως τακτικής του σαλαμοού.

Έκμεταλλευόμενοι τήν αδράνεια τής δημοκρατίας, τόν καιροσκοπισμόν των πνευματικών "ήγετών", αλλά καί τήν άρνησιν του έπίσημου Κράτους νά αυτοπροστατευθή, προωθούν βήμα πός βήμα τούς σκοπούς των. Καί φυσικά, τό κοιμώμενον Κράτος παρακολούθει ως ή στρουθοκάμηλος τήν διάβρωσίν του, παρέχον τήν εύχέρεια εις τόν κομμουνισμόν νά κατατρώγη τας σάρκας του, μή δυνάμενον (ή καί άρνούμενον) νά άγωνισθή διά τήν έπιβίωσίν του.

Τριάντα έτη λοιπόν, οι έμφανιζόμενοι τώρα ως "μετανοούσαι Μαγδαληνάι" εφαρμόζουν αυτήν τήν τακτικήν τής έκ των έσω καταλύσεως του Κράτους ή άλλως τακτικήν του Δουρείου "Ιππου, κατά τόν Βούλγαρον Δημητρώφ.

Όμως ποτέ σ' αυτά τά χρόνια δέν είχαν κατορθώσει νά έπιτύχουν όσα έπέτυχαν τήν τελευταίαν πενταετίαν τής Νεοδημοκρατικής διακυβερνήσεως.

Καί αυτού οι ίδιοι άσφαλώς άπορούν μέ τήν καλήν των τύχην, όφειλομένην εις τήν άνικανότητα των αντιπάλων των βεβαίως.

Κατόρθωσαν έτσι νά έπιτύχουν όλους τούς στόχους πού θέτουν ως προϋπόθεσιν διά τήν κομμουνιστικήν επανάστασιν. Καί οι προϋποθέσεις αυτές είναι:

1) Άγεφύρωτο χάσμα ανάμεσα στα άστικά κόμματα. Τό έπέτυχαν.

2) Φθορά των αξιών καί θεσμών του συστήματος.

Τά μνημόσυνα στήν Ζαχάρω καί σέ χιλιάδες άλλα μέρη τής Ελλάδος, άποκαλούνται "γιορτές μίσους". Τό Κράτος, πού δυοργανώνει αυτές τίς έορτές, ΥΒΡΙΖΕΤΑΙ, χωρίς νά άντιδρά. Δείχνει όμως τήν άυστηρότητα του άν κάποιος ζητήσει τήν τιμωρία των φονηάδων!.

Τό έπέτυχαν.

3) Πρόκλησις έθνικου διχασμού διά τής διαιρέσεως του λαού σέ χουντικούς καί δημοκράτες. Τό έπέτυχαν.

4) Κατάργησις κάθε άντικομμουνιστικού άγώνος από πλευράς Κράτους. Τό έπέτυχαν.

5) Διείσδυσις του κομμουνισμού εις όλους τούς τομείς. Τό έπέτυχαν.

6) Έγκαθάρσις (άποχουνοποίησης) του κρατικού μηχανισμού καί των Ένόπλων Δυνάμεων. Τό έπέτυχαν.

7) Καλλιέργεια άντιδυτικού, άντινατοϊκού καί άντιαμερικανικού πνεύματος. Τό έπέτυχαν.

Καί μόνη ή άπαρίθυμις προκαλεί άνησυχία.

Άφοϋ λοιπόν συνετελέσθη ή "δημοκρατική στροφή", προώρησαν οι κομμουνιστάι εις τούς περαιτέρω στόχους τους, οι όποιοι βεβαίως δέν θίγουν άκόμη καμμία θεμελιώδη "βάσιν" του καθεστώτος, αλλά συντελούν στήν πραγματοποίησην ούσιωδών μεταβολών πού θά ώριμάσουν τήν "δημοκρατική αλλαγή".

Συγκεκριμένα έχουν κατορθώσει:

ο Άμνηστία διά τά διαπραχθέντα κομμουνιστικά έγκλήματα.

ο Άθρόα έπιστροφή των μολοσεβίκων από τό παραπέτασμα.

ο Νομιμοποίησην του Κ.Κ.Ε.

ο Άποχώρησιν από τό ΝΑΤΟ

ο Άμετρες κρατικοποιήσεις

ο Ούσιαστική άναγνώρισις του ΕΑΜ ως έθνικης άντιστασεως.

Τό άπομένει λοιπόν; Πιθανή αύξηση του ποσοστού του ΚΚΕ στις έπόμενες έκλογές, λαϊκό μέτωπο μέ κάποιο "προοδευτικό Κόμμα", Κυβέρνησις συνασπισμού καί τέλος! Τό ρολόϋ του έλληνισμού θά παύση νά κτυπά!

Παρ' όλα αυτά ύπάρχει άκόμη καιρός διά νά άντιδράσουμε. Άρκει οι κυβερνώντες, έμφανώς ή όχι, νά νοιώσουν πού οδηγούν τό σκάφος πού τους παρέδωσε ή στρατιωτική κυβέρνηση, νά συνέλθουν καί αλλάξουν μυαλά καί πολιτική.

Έχουν καθήκον νά τό πράξουν καί ύποχρέωσιν άπέναντι στον λαό πού πληρώνει δυσβάσταχτους φόρους προκειμένου νά προστατευθή από τούς έχθρούς τής έλευθερίας του. Ένός λαού μέ τέτοια παράδοσιν πολιτισμού καί άφοσίωσews στα ύδανικά της έλευθερίας πού δέν του άξίζει νά γίνει δούλος.

Η ΕΥΡΩΠΟΑΣΙΑΤΙΚΗ ΔΙΕΛΚΥΣΤΙΝΔΑ

Α'. 1919 - 1922 : Η ΕΛΛΑΣ ΠΡΟΜΑΧΟΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΕΙΣ ΑΣΙΑΝ

Μόνον ἢ μετὰ πάροδον χρονικοῦ διαστήματος ἀνασκόπησις ἱστορικῶν γεγονότων μαρτυρεῖ περὶ τῆς πραγματικῆς αὐτῶν ἀξίας εἰς τὴν καθόλου διαμόρφωσιν καταστάσεων ἀνά τὸν κόσμον.

Τὸ θέμα, τὸ ὁποῖον πραγματευόμεθα, ἡ Μικρασιατικὴ ἐκστρατεία, συνδέεται στενῶς μὲ τὴν νῦν ὑφισταμένην ἐν Εὐρώπῃ κατάστασιν καὶ σκοπὸς μας εἶναι ἀπ' ἐνὸς μὲν νὰ ἐπισημάνωμεν τὸν κοσμοϊστορικὸν ρόλον, τὸν ὁποῖον εἶχεν ἡ ἐν Μ. Ἀσίᾳ ἐκστρατεία τῶν Ἑλλήνων καὶ αἱ τραγικαὶ ἐκ τῆς ἀποτυχίας τῆς συνέπειαι, ἀπ' ἑτέρου δὲ νὰ καταστήσωμεν πασιφανῆ τὴν θροδοτικὴν ἔναντι τῶν εὐρωπαϊκῶν συμφερόντων θέσιν, τὴν ὅποیان τότε ἔλαβον ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἰταλία, οὐχ ἥτιον δὲ καὶ ἡ Ἀγγλία.

Πρὸς πληρέστερον τοῦ θέματος κατανοήσιν θὰ ἀνατρέξωμεν εἰς τὴν ἀπὸ αἰώνων ἱστορίαν, διὰ νὰ ὑπομνήσωμεν γεγονότα κατὰ περιόδους λαμβάνοντα χώραν, ὥστε νὰ καταστή φανερόν ὅτι σήμερον εὐρισκόμεθα εἰς μίαν νέαν περίοδον τοῦ ἰδίου φαινομένου: τῆς ἀενάου εὐρωπαϊκῆς διελκυστίνδας.

Κατ' ἀρχὴν ἐπιστῶμεν τὴν προσοχὴν εἰς τὰς κοσμοϊστορικὰς ἀνακατατάξεις, αἱ ὁποῖαι φέρουν τὰ ὀνόματα: Ἰωνία - Πέρσαι - Μ. Ἀλέξανδρος - Ρωμαῖοι - Οὐννοὶ - Βυζάντιον - Ἀραβες - Τοῦρκοι - Σλαῦοι. Δὲν πρέπει νὰ διαφύγη τοῦ ἀναγνώστου, ὅτι τὰ γεγονότα ταῦτα καταδεικνύουν τὰ ρεύματα τὰ ὁποῖα ἐξεδηλώθησαν ἐκ τῆς Εὐρώπης εἰς Ἀσίαν καὶ ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς Εὐρώπην.

Ἡ ἀνωτέρω παράγραφος εἶναι σημαντικώτατη. Καταδεικνύει διὰ μίαν τὸν προορισμὸν τῶν Ἑλλήνων εἰς Μ. Ἀσίαν, σημαντικώτατον διὰ τὴν Εὐρώπην, ὡς ὑποδηλοῦνται τὴν ἐμφάνισιν νέου πρὸς τὴν Ἀσίαν ρεύματος (τὸ ὁποῖον μῆπως δὲν εἶχεν ἐνωρίτερον καταστῆ συνείδησις καὶ διὰ τὰς χώρας τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης, ἐκδηλούμενον διὰ τῆς Ἀνατολικῆς τῶν πολιτικῆς;)

Καὶ οἱ Εὐρωπαῖοι σύμμαχοι ἠδύναντο τότε κάλλιστα νὰ ἐκμεταλλευθοῦν τὴν εὐκαιρίαν ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς Εὐρώπης ὁλοκληρῶν.

Ἀντιθέτως, ἔνεκα τῆς ἐναντίον ἀλλήλων μέχρι τυ-

φρώσεως ἐμπαθείας, ἠθέλησαν οἱ δύο ἐξ αὐτῶν νὰ παραγκωνίσουν τὴν Μ. Βρεταννίαν, διὰ νὰ καρποθοῦν αἱ ἴδιαι τὰς ἐκ τῆς νίκης τῶν συμμάχων εἰς τὸν πόλεμον προκυπούσας εἰς Μῆσον Ἀνατολὴν ὠφελείας. (Σημειωθῆτω δὲ ὅτι μόνη ἡ Μ. Βρεταννία εἶχεν ἐπωμισθῆ τὰ 9)10 τῶν εἰς Μ. Ἀνατολὴν ἐπιχειρήσεων). Ἀποτυχοῦσαι δὲ εἰς τὴν κοντιόφθαλον πολιτικὴν τῶν ἐπεδόθησαν εἰς ἐγκληματικὴν πλῆστον τοιαύτην. Ὄταν ἡ Ἑλλάς, τῇ προτροπῇ τῆς Ἀγγλίας, εὐρέθη εἰς τὴν Μ. Ἀσίαν, τότε αἱ δύο ἄλλαι δυνάμεις, Ἰταλία καὶ Γαλλία, ἐκτραχηλισθεῖσαι εἰς τὴν πολιτικὴν τῶν, κατεκύλισαν εἰς πλήρη φιλοτουρισμὸν καὶ εἰς ἄνευ φραγμῶν ποταπὸν ἀνθελληνισμόν.

Λαμβάνει οὕτω χώραν τραγικὸν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Εὐρώπης φαινόμενον, τὸ ὁποῖον ἀμαυρώνει τὴν ἱστορίαν τῶν δύο αὐτῶν χωρῶν. Διότι ἀπεδύθησαν αὐταὶ εἰς ἀμίλλαν ὑστερικῶν ἐκδηλώσεων φιλίας πρὸς λαὸν ἀέλπιτε διατελέσαντα ξένον ἐν Εὐρωπαϊκὸν ἀελπισμὸν (ἢ μᾶλλον οὐδέποτε σχόντα πολιτισμὸν), λαὸν ὡς ἐκ τῆς καταγωγῆς του Ἀσιατικόν, ἀλλόθρησκον καὶ ἐπανεπιλημένως προσβαλόντα τὴν θρησκείαν τῶν χωρῶν τούτων, λαὸν — ἐγγίζει τὰ ὄρια παραφροσύνης — ὁ ὁποῖος ἀνήκει εἰς τὸ ἀντίθετον στρατόπεδον κατὰ τὸν Παγκόσμιον Πόλεμον καὶ εἶχε πολεμήσει ταύτας, εἶχε κατατροπωθῆ ὑπὸ τῆς Ἀντάντ καὶ ἀνέμενε κεκρυψία τῇ χάσει τὰς ἐκ τῆς ἥττης του συνέπειας. Καὶ ἡ παραφροσύνη καθίσταται πράγματι προδοσία, διότι αἱ Γαλλία - Ἰταλία, ἐφοδιάζουσαι δι' ὄπλων μὲν ἢ δευτέρᾳ καὶ θεομῶς ἐνθαρρύνουσαι καὶ ὑποθάλλουσαι ἀμφοτέραι τὰ ἐπαναστατικὰ τῶν ὑπ' αὐτῶν ἠττηθέντων σχέδια, ἐστρέφοντο κατὰ συμμάχου ἐν ὅπλοις χώρας, φίλης καὶ ἐχούσης συγγενῆ πολιτισμὸν καὶ θρησκείαν.

Ἡ ἐνέργεια αὐτῆ τῶν Ἰταλογάλλων δὲν ἀπεδείχθη δυσμενῆς μόνον διὰ τὴν Ἑλλάδα, τὴν ὁποίαν κατεπρόδωσαν ἐν ἐπιγνώσει τῶν δι' αὐτὴν συνεπειῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπεσφράγισε τὴν ἀνακοπήν τοῦ σωτηρίου πρὸς Ἀνατολὰς συγχρόνου εὐρωπαϊκοῦ ρεύματος.

Αἱ συνθήκαι τῆς Λωζάννης ἀπετέλεσαν τὸ ἡχηρότερον ράπισμα, τὸ ὁποῖον ἦτο ποτὲ δυνατόν νὰ δεχθοῦν νικηταὶ ἀπὸ ἠττημένους.

Δι' αὐτῶν δὲν σκοποῦμεν θεβαίως νὰ παρίδωμεν τὰς εὐθύναι, αἱ ὁποῖαι βαρύνουν τὸ ἑλληνικὸν κοινοβου-

λευτικόν πολίτευμα ἔναντι τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς. Ἄλλα πέραν αὐτῶν τῶν ἐνδογενῶν εὐθυνῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι παρ' ἡμῖν γνωστόταται, κολλοσιαῖον εἶναι τὸ ὄνειδος τῶν ἡμιμάχων μας χωρῶν, αἱ ὁποῖαι μᾶς κατεπρόδωσαν καὶ ἐν τῷ προσώπῳ μας ἐγράψαν τὴν Εὐρώπην.

Β'. Ο ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΣΜΟΣ ΔΡΑΤΤΕΤΑΙ ΤΗΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑΣ

Μέχρι τοῦδε ἐξεθέσαμεν πόσον ἡ πολιτικὴ τῶν τριῶν Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων ὑπῆρξε καταστρεπτικὴ διὰ τὴν Εὐρώπην. Ἄλλα καταστρεπτικὴ διὰ τὴν Εὐρώπην σημαίνει ἐπιφελέξ δι' ἄλλον. Ἐπιφελέξ διὰ τὴν Ἀσίαν.

Κατὰ τὰ τελευταῖα τοῦ Α' πολέμου ἔτη συνετελέσθη γεγονός ἀποφασιστικῆς σημασίας διὰ τὰς τύχας τῆς Εὐρώπης. Ἡ πραγματικὴ του ἔκτασις παρεγνωρίσθη τότε πλήρως ὑπὸ τῶν «Μ. Δυνάμεων». (Ἀναφέρεται μάλιστα ὅτι τὸ Βατικανὸν εἶδε μόνον τὴν διὰ τοῦτον ἐξασθένειον τῆς Ὁρθοδοξίας!).

Ὁμιλοῦμεν διὰ τὴν Μπολσεβικὴν ἐπανάστασιν.

Ἡ ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος πολιτικὴ τῶν συμμάχων εἶναι στενῶς συνυφασμένη μετὰ τὴν γενικὴν Ἀνατολικὴν τοιαύτην. Εἰς τὴν πλήρη παραγνώρισιν τῶν συντελουμένων ἀνακατατάξεων, εἰς τὴν τῆφωσιν τῶν Δυνάμεων τῆς Δύσεως κατὰ τὰς κρισιμοτάτας διὰ τὴν Εὐρώπην ὥρας ἐκείνας πρέπει νὰ εὐρῆ ὁ ἱστορικὸς τὰς ἀληθεῖς αἰτίας τῆς νῦν ὑφισταμένης καταστάσεως, τῆς ὑποδουλώσεως δηλαδὴ τοῦ Ἀνατολικοῦ τμήματος τῆς Εὐρώπης εἰς τὸν Σλαυικὸν ἰμπεριαλισμόν.

Ἄλλ' ἄς εἰθωμεν εἰς τὰ γεγονότα.

Ἀπὸ τῆς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἐπικρατήσεώς της ἡ κομμουνιστικὴ ἐπανάστασις προσεπάθησε νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἀμυντικὴν της θέσιν. Ἡ Ρωσία ἀνέκαθεν ὑπῆρξεν Ἀσιατικὸν κράτος καὶ ἡ ἐπανάστασις παρέμεινεν Ἀσιατικὴ. Εἰς τὴν Ἀσίαν τὸ πρῶτον ἐστράφη αὐτὴ διὰ νὰ ἐδραίουσιν τὴν θέσιν της.

Ποῖα τότε ἡ πρὸς τὴν ἐπεκτατικὴν ταύτην τακτικὴν τῆς ἐπαναστάσεως ἀντίδρασις τῆς Δύσεως; (1) Οὐδέμια! Οἱ πολλὰ κοπιόμενοι περὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν μικρῶν χωρῶν παρηκολούθησαν ἀσυγκίνητοι τὴν καθυπόταξιν μικρῶν κρατῶν (Γεωργία, Ἀτζερμπαϊτζάν κ.τ.λ.). Οἱ σύμμαχοι ἠρνήθησαν ἀρωγὸν χεῖρα πρὸς τὰς μικρὰς δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι ἐγειρόμεναι πρὸς ἴδιον συμφέρον ἠδύναντο ὡς ἐν τῆς θέσεώς των νὰ περισφίξουν τὴν Μόσχαν καὶ νὰ καταδικάσουν εἰς τὸν ἐξ ἀσφυξίας θάνατον τὸν μπολσεβικισμόν ἐν τῇ γενέσει του (2).

Οἱ μπολσεβίκοι ἀφέθησαν ἀνενόητοι νὰ κατοχυρώσουν τὰς ἀμυντικὰς των θέσεις. Τῆς ἀμυντικῆς τακτικῆς ἐπακολουθεῖ ἡ ἐπιθετικὴ τοιαύτη. Ἡ πλευρὰ ἡ ἐνδιαφέρουσα τὴν παροῦσαν ἐργασίαν εἶναι ἡ πλήττουσα ἀμέσως τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος.

Κατὰ τὰ κρίσιμα διὰ τὴν Ἑλλάδα ἔτη 1919—1920 ὁ Κεμάλ καὶ ἡ κομμουνιστικὴ κυβέρνησις τῆς Μόσχας ἔτειναν εἰς ἀλλήλους τὴν χεῖρα. Δέον νὰ τονισθῇ ὅτι ἐκ τῆς κομμουνιστικῆς ἐπαναστάσεως μόνον ὁ Κεμάλ ὠφελήθη, διότι ἀπηλλάγη ἡ χώρα του τοῦ μακροχρονίου ἐχθροῦ της, τῆς Ρωσίας. Τὰ πράγματα ἐστράφησαν κατὰ 180° εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος. Διότι ὁ κομμουνισμὸς δι' εὐελιξίας ἐδράξατο τῆς εὐκαιρίας νὰ

χρησιμοποίησιν τὴν Τουρκικὴν ἐπανάστασιν ὡς κτύπημα κατὰ τῆς Εὐρώπης. Ὅστε τὸ τραγικὸν διὰ τὰς συμμάχους τῆς Ἑλλάδος δυνάμεις (Ἰταλίαν - Γαλλίαν) εἶναι, ὄχι μόνον ὅτι κατεπρόδωσαν τὴν σύμμαχόν των, ἀλλ' ὅτι προστατεύουσαι καὶ ἐνθαρρύνουσαι τὸν Κεμάλ ὑπέθαλλον τὰ μπολσεβικὰ σχέδια κατὰ τῆς Εὐρώπης (3). Ἐπιγραμματικῶς ἔχει γραφῆ: «Ὁ Κεμάλ ἐπολέμησε τοὺς Ἕλληνας μετὰ ὅπλα, τὰ ὁποῖα τοῦ ἐπρομήθευσαν οἱ Ἰταλοὶ, οἱ ὁποῖοι ἐπληρώθησαν μετὰ χρῆμα τῆς Μόσχας».

Κατὰ τὸ κρίσιμον διὰ τὴν Ἑλλάδα χρονικὸν διάστημα ἡ συνεννόησις Μπολσεβίκων καὶ Κεμάλ ὑπῆρξε πλήρης εἰς τε τὸν πολιτικὸν καὶ τὸν στρατιωτικὸν τομεῖα. Ἢδη ἀπὸ τοῦ 1917 ἡ Μπολσεβικὴ Κυβέρνησις εἶχεν ἀρνήθῃ ὅσα διὰ συμφωνιῶν ἡ Τσαρική Ρωσία εἶχεν ἐπιτύχει ὑπὲρ αὐτῆς. Ἐπισήμως τὸν Ἰούνιον τοῦ 1920 ὑπεγράφη πολιτικὴ συμφωνία Μόσχας—Ἀγκύρας, τὸν Μάρτιον δὲ τοῦ 1921 συνθήκη συμμαχίας, διὰ τῆς ὁποίας ὁ Κεμάλ εἶχε τὴν ἐξασφάλισιν ὅτι μηδεμίαν διεθνῆς συνθήκη (Σεβρῶν) δὲν θὰ ἀνεγνωρίζετο ὑπὸ τῆς Μόσχας, ἀν δὲν ἐπεδοκιμάζετο ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Ἐθνοσυνελεύσεως. Ἐντεῦθεν καταφαίνεται, πόσον ἡ συμφωνία αὐτὴ ἐπλήττει τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Κεμάλ συνέπραξε στρατιωτικῶς μετὰ τοὺς Μπολσεβίκους. Τὸ δράμα τῶν Ἀρμενίων εἶναι ὁ μάρτυς τοῦτου. Ἡ στρατιωτικὴ σύμβασις Μόσχας—Ἀγκύρας ὑπεγράφη τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1920. Ἡ κατατρόπωσις τῆς Ἀρμενικῆς Δημοκρατίας (Σεπτ. 1920) ἐνίσχυσε σημαντικώτατα τὸν Κεμάλ προσδόσασα αἰγλήν εἰς τὸ ὄνομά του. Δὲν ἦτο μικρᾶς σημασίας δὲ ἡ κατὰ τὸ ἴδιον ἔτος παραχώρησις εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῶν Μπολσεβίκων ἐδαφῶν ἀνηκόντων ἀπὸ ἐτῶν εἰς τὴν Ρωσίαν.

Οὕτω, τὰ σχέδια τῆς Μόσχας ἔβαινον αἰσίως, ὥστε, ἐνῶ οἱ σύμμαχοι ἐβανκαλιζόντο μετὰ τὴν λύσιν Οὐίλσον καὶ τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν, ἐκείνη διεπυθέει τὰ τῆς Ἀνατολῆς ὡς ἴδιαν της ὑπόθεσιν.

Ἦτο φανερόν δὲ πλέον ὅτι ἐχρησιμοποιοῖ τὸν μουνσουλμανικὸν φανατισμόν ἐναντίον τῆς Εὐρώπης καλύτερον ἀπὸ ὅτι ἠδυνήθη νὰ ἐκμεταλλευθῇ τοῦτον ἡ Γερμανία διὰ τῆς Ἀνατολικῆς της πολιτικῆς.

Οὕτω ὁ Μπολσεβικισμὸς ἠδραίουτο εἰς τὴν Ἀσίαν.

Γ'. ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΑΦΥΠΝΙΣΙΣ

Ἐφθάσαμεν ἤδη εἰς τὴν κατακλιθεῖσα. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων γεγονότων θὰ συναγάγωμεν δύο συμπεράσματα χρήσιμα διὰ τὴν ἐνταῦθα πραγματεύσιν τοῦ θέματος. Δὲν πρέπει νὰ διαλάβῃ τοῦ ἀναγνώστου ὅτι ὁ Κεμάλ καὶ ἡ Μόσχα ἐθεώρουν τότε τὴν ὑπόθεσιν τῶν Ἀσιατικῶν, στρεφομένην κατὰ τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων ἐπιδικουσῶν τὴν πρὸς ὄφελός των διαχείρισιν τῶν τῆς Ἀνατολῆς. Καὶ εἰς πόσον προκεχωρημένον βαθμὸν ἡ ἀφύπνισις τοῦ Ἀσιατικοῦ συμμαχίας εἶχε συντελεσθῇ, μάρτυρον αἱ συνηθικαὶ συμφωνίαι τοῦ 1921 μεταξὺ τῶν Ἀσιατικῶν χωρῶν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Μόσχας. Ἐπρόκειτο περὶ βλοκλήρου συστήματος Ἀσιατικῶν συμφωνιών. Διείποντο δὲ ταῦτα ὑπὸ πνεύματος χειραφετήσεως τῶν ἀνατολικῶν ἔθνῶν καὶ διὰ παντὸς μέσου ἀποκρούσεως οἰουδῆποτε «ἰμπεριαλιστικοῦ κράτους» ἀκολουθοῦντος πολιτικῆν

κατακτήσεως και ἐκμεταλλεύσεως τῆς Ἀνατολῆς.

Εἶναι ἀντιληπτόν, ὅτι ὑπεδηλοῦντο τότε αἱ πρῶται ἀναστροφαὶ τοῦ ρεύματος μεταξύ Ἀσίας—Εὐρώπης και δὴ εἰς βάρος τῆς Εὐρώπης. Τοῦτο εἶχε γίνει ἀντιληπτόν ἀκόμη και κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Χαρακτηριστικῶς ἀναφέρομεν τὸν Μωρίς Περονὸ ἀποδίδοντα εἰς τὸν Κεμάλ τὸν ἐξῆς συλλογισμόν: «Ἡ θὰ ἐνίκα τοὺς Ἕλληνας, ὅπερ ἀπετέλει και τὴν προσπάθειάν του, ἢ θὰ ἐνικάτο, ὅποτε θὰ «ἄφηνε νὰ πέσουν τὰ φράγματα και τὸ μολοσεβικικὸν κύμα νὰ κατακλύσῃ τὴν Ἀνατολήν».

Ἡ Ἑλλάς θὰ ἐγένετο ὁ κυματοθραύστης τοῦ ἐξ Ἀνατολῆς ρεύματος διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν, ἢ θὰ κατεκλύζετο...

Εἶναι πλέον σαφές, ὅτι ἡ Ἑλλάς εἰς Μ. Ἀσίαν εὐρέθη ἀντιμέτωπος τοῦ νέου ἐξ Ἀσίας κύματος. Τοῦτο ἂς ἔσεται βάλσαμον εἰς τὴν τόσο ὀδυνηρὰν ἐθνικὴν πληγὴν. Διότι εἴχομεν νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὸ τε Ἀσιατικὸν ρεῦμα και τὴν προδοσίαν τῶν περισσοτέρων ἐκ τῶν συμμάχων μας χωρῶν.

Ποία ὅμως ἡ ἐξέλιξις τοῦ τότε ἐκδηλωθέντος Ἀσιατικοῦ ρεύματος;

Τὸ Ἀσιατικὸν κύμα κατέκλυσε τελικῶς τὸ Ἀνατολικὸν τμήμα τῆς Εὐρώπης... Καὶ ἀφέθη ελεύθερον πρὸς τοῦτο! Διότι μόνος μέγας ἀνασχετικὸς παράγων ὑπῆρξε πάντοτε ὁ Γερμανισμός. Οὗτος μόνον εἶχε δυναθῆ νὰ ὑπερισχύσῃ τοῦ σλαβικοῦ στοιχείου ἐπὶ αἰῶνας. Ἡ ἦντα (διὰ μὴ Εὐρωπαϊκῶν ὄπλων) τῶν Κεντρικῶν Δυνάμεων εἰς τὸν Α' πόλεμον ὑπῆρξεν εἰς τὴν πραγματικότητα ἡ πρώτη διάρρηξις τοῦ σωτηρίου διὰ τὴν Εὐρώπην φράγματος. Ἡ Ἐθνικοσοσιαλιστικὴ Γερμανία μίαν παροδικὴν μόνον ἀναστροφὴν ἠδυνήθη νὰ ἐπιτύχῃ ὑποκύψασα και αὐτὴ εἰς τὴν νέαν προδοτικὴν κατὰ τῆς Εὐρώπης συμμαχίαν Ἀγγλίας—Ρωσίας. Ἄ! ἄλλην μίαν φορὰν αἱ ἐνδοευρωπαϊκαὶ φιλονεικίαι ὠδήγησαν ὀλόκληρον τὴν Εὐρώπην εἰς τὸν κρημνόν.

Ἐχει ἤδη ὁμολογηθῆ, ὅτι ὁ ρόλος τῆς Εὐρώπης

ὡς κυριαρχούσης ἀνὰ τὸν κόσμον Δυνάμεως εἶχεν ἐκ τοῦ Α' πολέμου ἤδη τραυματισθῆ. Προσεπάθησεν αὐτὴ νὰ ἀναλάβῃ τὰ ἥνια μετὰ εἰκοσαετίαν περιήτου. Ἄλλ' ἔπεσεν ὑπὸ τὰ συνδεδευσμένα πλῆγματα τῶν ἐξ Ἀνατολῆς και ἐκ Δύσεως ἡπείρων. Ἡδὴ τὸ Ἀνατολικὸν τμήμα τῆς Εὐρώπης ἀναμένει τὴν ἐλευθέρωσίν του ἐκ τοῦ ζυγοῦ τοῦ ἐπιβληθέντος ὑπὸ τοῦ σλαβικοῦ ἱμπεριαλισμοῦ. Τὸ ἕτερον τμήμα συμπίεζεται ὑπὸ τοῦ ἀμερικανικοῦ ἱμπεριαλισμοῦ. Ἡ Εὐρώπη ἀσφυκτιᾷ.

(1) Ἡ ὑφισταμένη ἐν Εὐρώπῃ κατάστασις παρουσίαζε τοὺς συμμάχους διηρημένους, ἐν ἀποστρατεύσει κυρίως και τελειῶς ἀπροσθίμους νὰ ὑποβληθῶν εἰς τὰς θυσίας και δαπάνας μιᾶς νέας ἐστρατείας. Ἐπὶ πλέον τὰ σοσιαλιστικὰ κόμματα ἐπηρεάζον τὴν κοινὴν γνώμην. (Εἶναι γνωστὰ τὰ θλιθερὰ ποτελέσματα τῆς εἰς Οὐκρανίαν ἐστρατείας).

(2) Λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ταυτίτην τακτικὴν στρατοκραμῆλον τῶν συμμάχων και τὰ γεγονότα τῆς Κομμαίας, διερωτώμεθα, πῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐβανκαλίζοντο ἀκόμη μὲ τὸν μῦθον τοῦ Φιλελληνισμοῦ, πιστεύοντες ὅτι οἱ σύμμαχοι θὰ συνέτρεχον τὴν Ἑλλάδα ἐπιβάλλουσαν τὴν εἰρήνην τῶν νικητῶν εἰς τὴν Μ. Ἀσίαν.

(3) Ἡ Γαλλία και ἡ Ἰταλία ἐπεδίακον τὴν ἐξασφάλισιν φιλικῶς πρὸς αὐτὰς Τουρκικοῦ κράτους, διὰ νὰ καρποθῶν οἰκονομικὰ ὀφέλη. Ἡ δημιουργία ἀνεξαρτήτου Τουρκικοῦ κράτους ἐφαίνετο ἀναπόφευκτος ἐφ' ὅσον τὸ σχέδιον διανομῆς τοῦ ἐδάφους εἰς ἀλλήλας (Ἀγγλία — Ἰταλία — Γαλλία) εἶχε ναυαγήσει. Τουρκικὸν κράτος ἀνεξάρτητον ἐδημιουργήθη πρὸς ἀγαλίαν τῆς Γαλλίας, ἀλλὰ ἡ οἰκονομικὴ τῆς πολιτικῆς... ἀπέτυχε. Ἡ οἰκονομικὴ διεξόδους ἀπεδείχθη ἀνεφάρμοστος. Κατόπιν τούτου ἡ Γαλλία πολὺ παρεπονείτο εἰς τὴν ἐπιλήσιμονα και ἀγνώμονα Τουρκίαν!!! Οὐδέποτε τόσο μικρόνους πολιτικὴ ὠδήγησεν εἰς τόσον τραγικὰ ἀποτελέσματα.

ΤΕΛΟΣ ΑΘΗΝΑΙΟΣ

Ἡ καταγωγὴ τοῦ Λένιν

Δὲν γνωρίζουμε, σήμερα, πολλὰ πράγματα —ἐπισήμως τουλάχιστον— γιὰ τὴν καταγωγὴ του. Οἱ Ρῶσοι βιογράφοι του εἶναι πολὺ... διακριτικοὶ στοῦ θέμα αὐτό. Ἴσως γιὰ τὴν αἰτίαν, κάποτε, εἶχε γίνει προσπάθεια νὰ ἐμφανισθῆ ὡς «καθαρόαιμος Ρῶσος», πράγμα ψευδές...

Μ' ὅλα ταῦτα, εἴμεθα σὲ θέσι, νὰ σηκώσωμε λίγο τὸ πέπλο τοῦ μυστηρίου, τουλάχιστον ἕως τὴν οἰκογένεια τοῦ παπποῦ του:

Ὁ παππούς του Νικολαῖ Βασιλιεβιτς Οὐλιάνωφ ζοῦσε στοῦ Ἀστρακάν τῆς Κασπίας. Ὁταν ἀμπιτωχος και ἔκαμε πολλὰ ἐπαγγέλματα γιὰ νὰ ζῆσῃ, ράφτης, ὑποδηματοποιός, φορτοεκφορτωτής. Γιὰ τὸν πατέρα του παπποῦ Βασίλη, δὲν γνωρίζουμε τίποτε, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ὄνομά του.

Ὁ Νικολαῖ παντρεύθηκε μὴ Καλμοῦχα (φυ-

λὴ τῆς Κεντρικῆς Ἀσίας) ἀναλφάβητη, τὴν Ἄννα Ἀλεξέγιεβνα Σμίρνοβα. Ἀπέκτησε 4 παιδιά, μετὰ τὸν ὅτι Ἰλντα, πατέρα τοῦ Λένιν, γεννημένου τὸ 1831, ὁ ὁποῖος, μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Νικολαῖ, ἐργάσθηκε μὲ τὸν ἀδελφὸ του Βασίλη —ποὺ τὸν μεγάλωσε— στοῦ Ἀστρακάν. Ὁ Ἰλντα ἐσπούδασε, ἔγινε δάσκαλος τῆς φυσικῆς στοῦ Νίζνι Νόβγκοροντ και τέλος ἐπιθεωρητὴς δημοτικῆς ἐκπαίδευσσεως στοῦ Σιμπρισκ (σήμερὰ Οὐλιανόφσκ).

Τὸ 1863, ὁ Ἰλντα, παντρεύθηκε τὴν Μαρία Ἀλεξάντροβνα Μπλάνκ, κόρη ἰατροῦ... γερμανοεβραίου(!) ἐγκατεστημένου —ὅπως πολλοὶ ἄλλοι τότε— στοῦ Βόλγα, ὅπως ἄλλωστε και ἡ γυναίκα του. Οἱ Μπλάνκ εἶχαν πατέρα τὸν Ζέντερ Μπλάνκ, ἔβραιο ἀπὸ τὸ Νόβγκοροντ, ποὺ ἀσπάσθηκε τὸ Χριστιανισμό, γιὰ ν' ἀποφύγῃ προφανῶς τοὺς διωγμούς.

Ἀπὸ τὸ γάμο αὐτό, γεννήθηκε ὁ Λένιν, (Βλαδίμηρος Ἰλιτς Οὐλιάνωφ). Δηλαδή ἀπὸ πατρικῆς πλευρᾶς ἦταν ἡμι—ρῶσος, ἡμι—καλμοῦχος, ἀπὸ δὲ μητρικῆς ἔβραιος και... γερμανός!

Θά ἐκόμιζα γλαῦκα εἰς Ἀθήνας ἐάν ἰσχυριζόμουν ὅτι ὁ σύγχρονος ἐλληνικός ἀθλητισμός δέν εἶναι ἄμοιρος προβλημάτων· καί τοῦτο διότι κύρια πηγή τῶν ἐν λόγω προβλημάτων εἶναι ἡ σύγχυση πού ἐπικρατεῖ στό εὐρύ κοινό ὡς πρός τήν σύλληψη τῆς ἰδέας τοῦ ἀθλητισμοῦ, ἡ ὁποία ἐπιτείνεται ἀπό τήν ποικιλία χρήσεως τοῦ ὄρου "ἀθλητισμός" ὑπό τοῦ Τύπου καί ἀπό τήν σχετική ἀδράνεια τῆς πολιτείας στό θέμα αὐτό.

Καί γιά νά κάνουμε τά πράγματα πιά σαφέως, θά πρέπει νά διαχωρίσουμε τόν Ἀθλητισμό σέ 3 μεγάλες κατηγορίες, α) ἀθλητισμός - πρωταθλητισμός, β) ἐρασιτεχνικός - ἐπαγγελματικός, γ) ἀθλητισμός γιά λίγους καί ἀθλητισμός γιά πολλούς.

Χρησιμοποιώντας τόν γενικό ὄρο "ἀθλητισμός" θά πρέπει νά ἐννοοῦμε τήν ἐκγύμναση τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, τῶν περισσοτέρων κατά τό δυνατόν πολιτῶν, σύμφωνα μέ τό γνωστό "νοῦς ὑγιής ἐν σώματι ὑγιεῖ", μέ ἄπώτερο σκοπό τήν καλλιτέρευσι τοῦ ἀνθρωπίνου εἶδους καί εἰδικώτερα τῆς φυλῆς μας. Κατά τήν γνώμη μου ὁ "λαϊκός" ἀθλητισμός πρέπει νά ἀποτελεῖ πρωταρχικό δικαίωμα τῶν πολιτῶν καί ἀναγκαῖα ὑποχρέωση τῆς πολιτείας, γιατί, ἐκτός τῆς διαμορφώσεως ἰσχυρᾶς βιολογικῆς φυλῆς, διαπλάθει διά τῆς εὐγενοῦς ἀμιλλας συνετούς χαρακτήρες καί αὐξάνει τό αἶσθημα τῆς αὐτολογικῆς προσπάθειας καί τοῦ ὑγιοῦς συναγωνισμοῦ, στοιχεῖα κεφαλαιώδους σημασίας γιά ἕνα ἐθνικό Κράτος. Αὐτό μπορεῖ νά ἐπιτευχθῆ μέ τούς ἐξῆς τρόπους:

- α) θέσπιση μαθήματος "Γυμναστική & Σπόρ" ὡς πρωτεύοντος, ἀρχῆς γενομένης ἀπό τήν δημοτική ἐκπαίδευση.
- β) Δημιουργία καταλλήλων γυμναστηριακῶν ἐγκαταστάσεων, ἐφοδιασμό τους μέ τά ἀπαραίτητα μέσα καί ἐπένδρωσή τους μέ ἀφθονά, ἱκανά καί ὑπεύθυνα στελέχη.
- γ) Μαζική καί κατάλληλη ἐνημέρωση τοῦ λαοῦ γιά τήν προσφορά τοῦ ἀθλητισμοῦ στό ἄτομο, τήν πολιτεία καί τό Ἔθνος.

Φυσική ἀπόρροια ἐνός σωστοῦ καί μαζικοῦ ἀθλητισμοῦ εἶναι ἡ ἐμφάνιση τοῦ πρωταθλητισμοῦ. Ὁ πρωταθλητής ἀποτελεῖ τήν κορωνίδα τοῦ ἀθλητισμοῦ στό ἐσωτερικό καί τήν "βιτρίνα" στό ἐξωτερικό, δηλ. ἐπιτελεῖ διπλή ἀποστολή: πρῶτον συνιστᾷ πόλο ἐλξεως τῶν νέων στό ἄθλημα καί δεύτερον τιμώντας τά χρώματα τῆς χώρας μας στούς διεθνεῖς στίβους, ἀποτελεῖ ἕναν ἀπό τούς κυριότερους παράγοντες προβολῆς τῆς στήν ἀλλοδαπή. Γι' αὐτό τόν λόγο ἡ πολιτεία ὀφείλει νά ἐνισχύῃ τόν πρωταθλητισμό ἔχοντας ὑπ' ὄψη τῆς ὅτι ὁ πρωταθλητής ἀφ' ἐνός μὲν προσφέροντας θέαμα συγκινεῖ τίς πλατιές μάζες, ἀφ' ἑτέρου σαφῶς τίς ἐπηρεάζει μέ τήν προσωπικότητά του. Παράλληλα, κύριο χαρακτηριστικό τοῦ πρωταθλητισμοῦ, πρέπει νά εἶναι ἡ εὐγενῆς ἀμιλλα

Προβλήματα & προοπτικές του σύγχρονου ἀθλητισμοῦ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΓΙΑΝΝΑΚΙΔΟΥ

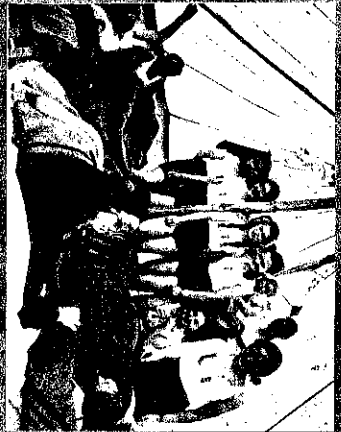
(Μέλος τῆς Ἑθνικῆς ὁμάδος Στίβου. Πρωταθλήτρια ἄλματος εἰς μῆκος γυναικῶν).

καί ὄχι ὁ συγγόνος ἐπαγγελματισμός ἢ ἡ διά τεχνικῶν μέσων (π.χ. χρήση διεγερτικῶν οὐσιῶν) ἐμφάνιση καί ἄνοδος αὐτοῦ. Καθ' ὅσον, ὁ μὲν ἐπαγγελματισμός διαβρώνει τήν ψυχική ἐπαφή ἀθλουμένου καί λαοῦ, προσφέροντας μόνο συγγνό θέαμα, ἡ δέ χρήση τοῦ "ντόπιγκ" ἐπιφέρει τό ἀκριβῶς ἀντίθετον τοῦ ἐπιδιωκομένου ὑπό τοῦ ἀθλητισμοῦ ἀποτελέσματα, δηλαδή ἐμποδίζει τήν δημιουργία ὑγιοῦς σώματος καί ἰσχυρῆς βιολογικά φυλῆς.

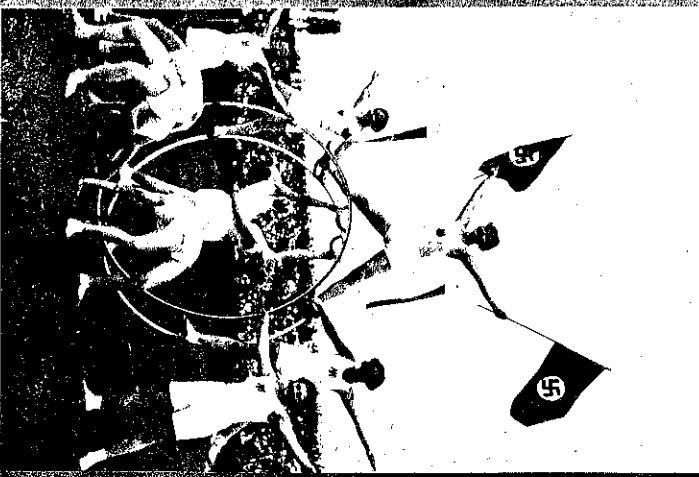
Εἰδοποιός διαφορά, ὅπως εἶδαμε, μεταξύ πρωταθλητῶν καί λοιπῶν ἀθλουμένων εἶναι τό ταλέντο τῶν πρώτων, πού τοὺς καταξιώνει ὡς κορυφές στό ἀθλητικό πάνθεον. Αὐτό ὅμως δέν συμβαίνει στόν διαχωρισμό σέ ἀθλητισμό γιά λίγους καί ἀθλητισμό γιά πολλούς, ὅπου αὐδία λίθος διακρίσεως εἶναι τό πολυδάπανο τῆς συμμετοχῆς τοῦ λαοῦ. Πράγματι, ὑπάρχουν ἀθλήματα τά ὁποῖα ἐπειδή ἀκριβῶς προϋποθέτουν ὑπαρξη ἀρκετῶν χρημάτων γιά τήν ἐνασχόληση κάποιου μέ αὐτά, π.χ. ἰστιοπλοῖα, ἀδυνατοῦν νά ἐξαπλωθοῦν στό πλατύ κοινό μέ ἀποτέλεσμα νά μὴν εἶναι ἐπιτακτική ἡ ἀνάγκη ἀναπτύξεώς τους συγκριτικά μέ ἄλλα ἀθλήματα μέ τά ὁποῖα μποροῦν νά ἀσχοληθοῦν ὅλες οἱ κοινωνικές τάξεις, π.χ. χάντμπωλ.

Τά προβλήματα ὅμως τοῦ ἀθλητισμοῦ στόν χώρο μας, οὔτε σταματοῦν ἐδῶ, οὔτε προέρχονται ἀποκλειστικά καί μόνο ἀπό τήν ἀδράνεια τῆς πολιτείας. Ἡ ἀδιάκοπη πόλωση τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν τῆς κοινωνίας μας, ἐν συνδυασμῶ μέ τόν ὑποβιβασμό τῶν πνευματικῶν δημιουργημάτων ἐναντι τῆς τεχνικῆς ἀναπτύξεως, ὁδηγοῦν στήν μηχανοποίηση καί τοῦ ἀθλητισμοῦ, μέ ἀποτέλεσμα ἀπαισιόδοξα νά προβᾶλλον οἱ προοπτικές γιά τό μέλλον του. Μόνο ἡ θεμελίωσή του ἐπὶ ὑγειῶν βάσεων ἐν συνδυασμῶ μέ τήν διαπαιδαγώγηση τῶν νέων ἐπὶ ἐθνικιστικῶν ἀρχῶν, θά φέρῃ τό ποθοῦμενο ἀποτέλεσμα καί τότε ἀφοβα θά μποροῦμε νά λέμε "ὡς χαρῖεν ἄνθρωπος, ὅταν ἄνθρωπος ἦ".

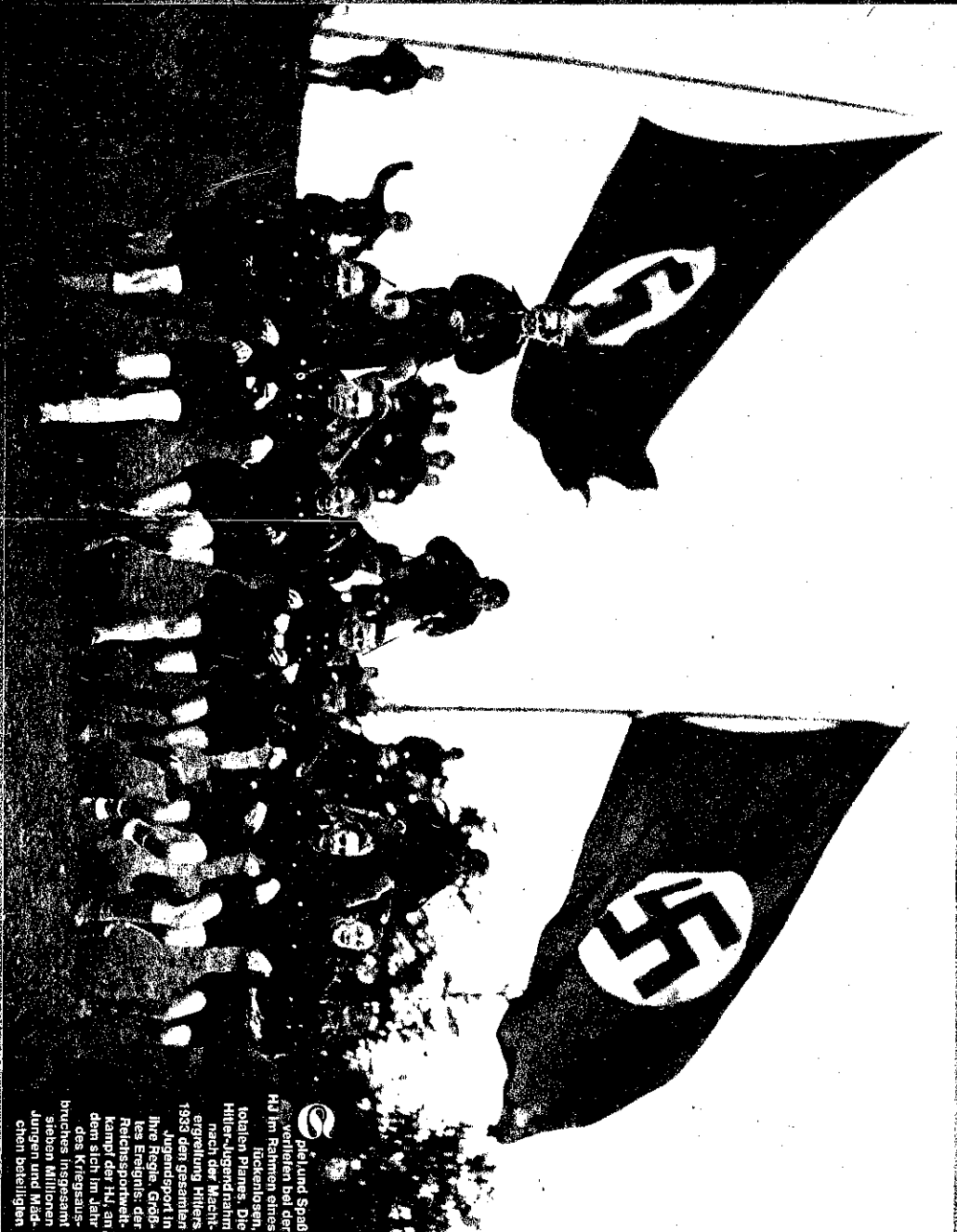
30 Die Hitlerjugend wird in der ersten Hälfte der dreißiger Jahre als Ersatz für die verbotene Sozialistische Jugend (SJA) geschaffen. Auch der Kampf der Hitlerjugend soll die Volksgenossen zu einer geistigen und körperlichen Erziehung erziehen. Die Hitlerjugend soll die Volksgenossen zu einer geistigen und körperlichen Erziehung erziehen. Die Hitlerjugend soll die Volksgenossen zu einer geistigen und körperlichen Erziehung erziehen.

31 Handlung und Dialektik der Hitlerjugend sind im Bild zu sehen. Die Hitlerjugend soll die Volksgenossen zu einer geistigen und körperlichen Erziehung erziehen. Die Hitlerjugend soll die Volksgenossen zu einer geistigen und körperlichen Erziehung erziehen. Die Hitlerjugend soll die Volksgenossen zu einer geistigen und körperlichen Erziehung erziehen.

32 Selbstverpflichtung und Parteiloyalität der Hitlerjugend. Die Hitlerjugend soll die Volksgenossen zu einer geistigen und körperlichen Erziehung erziehen. Die Hitlerjugend soll die Volksgenossen zu einer geistigen und körperlichen Erziehung erziehen. Die Hitlerjugend soll die Volksgenossen zu einer geistigen und körperlichen Erziehung erziehen.

33 Spiel und Sport im Rahmen eines totalen Planes. Die Hitlerjugend soll die Volksgenossen zu einer geistigen und körperlichen Erziehung erziehen. Die Hitlerjugend soll die Volksgenossen zu einer geistigen und körperlichen Erziehung erziehen. Die Hitlerjugend soll die Volksgenossen zu einer geistigen und körperlichen Erziehung erziehen.

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Μικρά..άλλά χρήσιμα!.

Μεταδίδει ο συνεργάτης μας Μ.Μιχαηλίδης από τις ΗΠΑ.

Ο Δήμαρχος του Τέλ-Αβίβ -συγγνώμη της Ν. Υόρκης- Έδουάρδος Κόχ, έβραυτος εκ Ρουμανίας, απέλυσε τον Δρ. Baden, από την θέση του διευθυντού Υγείας της Δημαρχίας, διότι ο τελευταίος, υπέγραψε την σωστή διάγνωση των ιατρών που απεφάνθησαν ότι ο θάνατος του Έβραίου Νέλσον Ροκφέλλερ, ωφείλετο εις την σεξουαλική του... δραστηριότητα με την γραμματέα του. Δέν πρέπει να κατακυλούν από τά ύψη οι ήγέτες τους!.

Ο ΐδιος Δήμαρχος, υπέγραψε μιά αύξησι του μισθοϋ του από 60 χιλ. σε 80 χιλ. δολλάρια, παρά τις διαμαρτυρίες αντιπολιτεύσεως και οργανώσεων!

Δημοκρατικώτατα!.

Ο ΐη υποκρισία των "πολι-

τισμένων" έθνών φαίνεται από τό γεγονός ότι, ενώ ανεγνώρισαν τους "Σαντινίστας" που είσέβαλλαν από τις γειτονικές χώρες στην Νικαράγουα, ως νόμιμη κυβέρνηση, προτοϋ φύγει ο Σομόζα, δέν πράττουν τό ΐδιο με τους Παλαιστινίους.

Ο "Δικτάτωρ" σύμφωνα με την "Μεγάλη Έγκ.Κόσμου" των ΗΠΑ, σημαίνει: "Πρόσωπο που έπωμίζεται άτελείωτες έξουσίες εις την Κυβέρνησι". Είς την Αρχαία Ρώμη, ώρίζοντο δικτάτορες από τον Λαό, οι ικανώτεροι της χώρας και με άπόλυτη δικαιοδοσία, επί 6 μήνες ή περισσότερο, για την αντιμετώπισι εκτάκτων άναγκών.

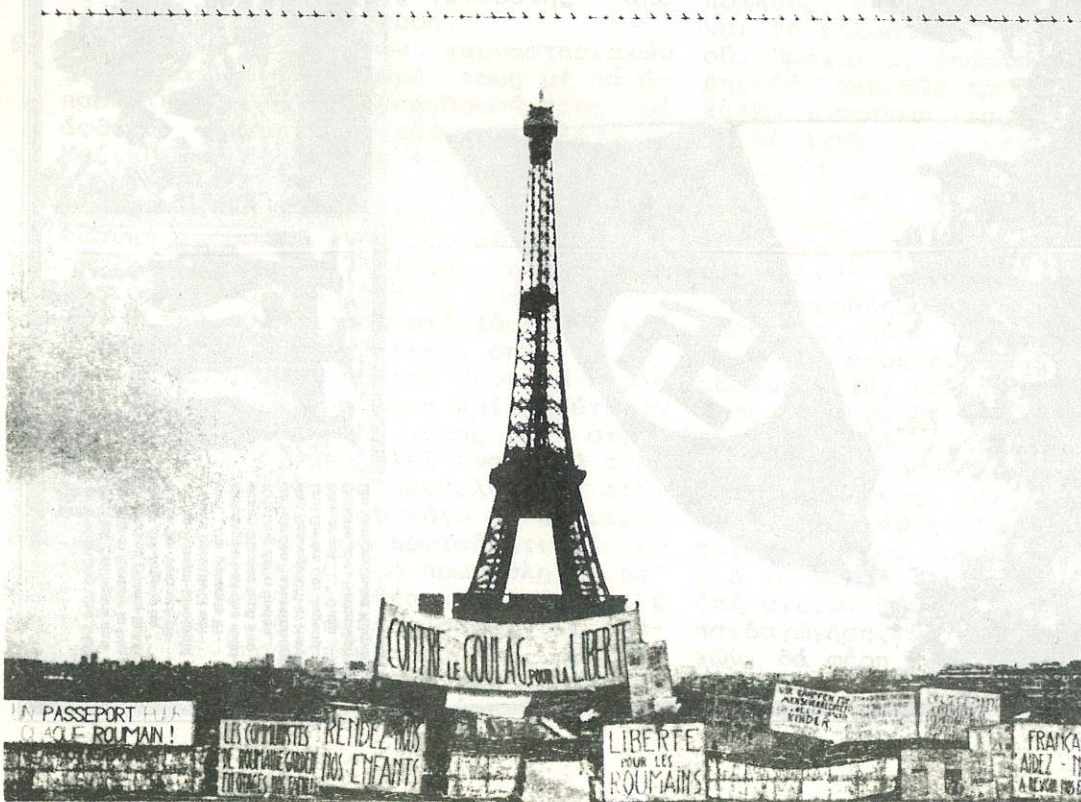
Στην Ελλάδα του 1974 όμως συνέβη τό πιο άπίθανο πράγμα στον Κόσμο! Έν όφει εκτάκτου άνάγκης διά τό Έθνος, αυτοκατηργήθη ή Δικτατορία και άντεκατεστάθη από τον Κοινοβουλευσισμό.

Ένα μήνα μετά, οι Τουρκοι κατέλαβαν τό 40 % της Κύπρου.

Ο Μέτην είσοδο των Βιετναμέζων φυγάδων στις ΗΠΑ άρμόδιος ύπάλληλος της Μεταναστεύσεως που τους ύποδέχεται, έξάρει την φιλοξενία της χώρας του, λέγοντάς τους: "Η Άμερική, είναι ακόμη μιά χώρα εύκαιριών.Σ' αυτήν δύναται ο κάθε διωκόμενος, να βρη άσυλο και να γίνη άμέσως..ένας φορολογούμενος πολίτης"!

Ο "Μία ΐαπωνική λύσις διά τους Έβραίους". Με αυτό τον τίτλο ο Herbert Mitgang έγραψε στον "Κυριακάτικο Κόσμο" του Σάν Φραντσίσκο, ένα είδος περιλήψεως από βιβλίο Ραβίνου, πραγματευόμενο τις συζητήσεις για την δημιουργία έβραϊκού κράτους στην Μαντζουρία.

Ο δημοσιογράφος είναι Μαντζουριανής καταγωγής και γράφει για τις παρ' όλίγον περιπέτειες της Πατρίδος του. (σημ. "ΕΑ": στις Έλληνικές έφημερίδες της 20ης Μαΐου, έ.έ., δημοσιεύθηκαν άποσπάσματα. Στο έόμενο τεϋχος θά τό δημοσιεύσουμε πλήρες).

Οι Ρουμάνοι της

διασποράς

Η παραπλεύρως φωτογραφία και ή συνέντευξις που ακολουθεϋ, όφείλεται στον κ. Γ. Συρεπίσιο, που εύρισκόμενος στο Παρίσι έπωφελήθηκε της εύκαιρίας και μäs τις παρεχώρησε:

Τό καθεστώς Τσαουσέσκου, που έπεβλήθη με τά όπλα των Ρώσων θεωρεϋται ως ένα από τά πλέον φιλελεύθερα..κομμουνιστικά, τόσο ώστε να διατηρη

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

- μόνον αυτό απ' όλη τήν άν. Εύρώπη - διπλωματικές σχέσεις μέ τό 'Ισραήλ. "Έτσι, τουλάχιστον, τό προβάλλουν ού έδώ φύλοι τής Ρουμανίας όπαδοί τοϋ ΚΚΕεσ. καί ό Εύρωκομμουνισμός. "Όμως, δέν είναι έτσι..

300 μέτρα από τόν πύργο τοϋ "Αΐφελ καί 100 μέτρα πίσω από τό 'Εθνικό θέατρο τών Παρισίων, πέντε οίκογένειες Ρουμάνων πολιτικῶν προσφύγων έχουν στήσει μία διαρκή διαμαρτυρία γι' αυτά, πού συμβαίνουν είς τήν Ρουμανία καί ιδίως είς τά έκευ μέλη τών οίκογενειῶν τους.

Μία μάνα - πού ό Μπρέχτ δέν θά τήν ώνόμαζε "κουράγιο" αλλά "μάνα-έλπίδα" - δέχθηκε νά μάς πῆ λίγα λόγια γιά τήν ιστορία καί τήν άδιαφορία. Γιά τήν ιστορία τών Ρουμάνων άντικομμουνιστῶν καί γιά τήν άδιαφορία τών Εύρωπαϊών πολιτικῶν.

- θά κρατήσετε τήν άνωθυμία μου γιατί στήν Ρουμανία υπάρχει ό γυιός μου, άρχισε.

'Αφοϋ τήν διαβεβαίωσαμε, μάς εΐπε ότι δέν υπάρχουν "Γκούλαγκ" μόνον στήν Ρωσία. υπάρχουν καί στή Ρουμανία.

- Μέ τήν κάθοδο τών Σοβιετικῶν τό 1945 έμεΐς φύγαμε από τήν Ρουμανία. 'Από τότε έχουμε νά δοϋμε τούς δικούς μας, γιατί ή Κυβέρνησις Τσαουσέσκου δέν τούς δύνει διαβατήρια. Προσφύγαμε παντοϋ. Στήν Γαλλική Κυβέρνησι, στους πολιτικούς άρχηγούς από τόν Σιράκ μέχρι καί τόν Μαρσαύ, στόν Διεθνή 'Ερυθρό Σταυρό, παντοϋ. "Όλοι μάς υπόσχονταν, όλοι μάς παρηγοροϋσαν. 'Αφοϋ εΐδαμε ότι τίποτε δέν γίνεται, δημιουργήσαμε αυτή τήν διαρκή διαμαρτυρία έδώ καί τυπώσαμε τίς κάρτες πού σās δώσαμε. "Αν εΐχαμε χήματα θά κάναμε καί άλλα.

Δυστυχῶς όμως. Οί πλουτοκράτες ένῶ έκμεταλλεύονται τήν περίπτωσή μας, γιά άντικομμουνισμό, δέν βάζουν τό χέρι στήν τσέπη.

Αυτά μάς εΐπε ή κ. Ν. 'Εμεΐς δέν έχουμε νά προσθέσουμε τίποτε άλλο παρά νά άπευθύνουμε, μέ τήν εύκαιρία αυτή, έκκλησι γιά άγῶνα ώστε νά άπελευθερωθῆ ή Εύρώπη.

Αυτή ήταν ή συνέντευξι. Τό "ΕΑ" έχει νά προσθέσει καί τά έξῆς: "Εξω από τήν Ρουμανία δροϋν 'Εθνικιστικές όμάδες τών έξοριστῶν Ρουμάνων, μέ έδρα πόλεις τής Δ. Εύρώπης. Μία από τίς όμάδες αυτές, μάς έστειλε τακτικά τό έντυπό της, μέχρις ότου

έληξε άδοξα ή "έπαφή" μας αυτή, όταν σέ ένα τεϋχος τους, δημοσίευσαν τόν χάρτη τής Μεγάλης Ρουμανίας. Περιλαμβανόταν σ' αυτόν καί ...ή Σαμαρίνα!. 'Απαντήσαμε κατάλληλα, βέβαια, ένημερώνοντας συγχρόνως καί τίς 'Ελληνικές 'Αρχές. 'Από τότε...δέν έχουμε νέα τους!

Οί Ρουμάνοι, σάν έθνικιστές, εργάζονται γι' αυτό τό όποιο θεωροϋν συμφέρον τής Πατρίδος τους. Οί "Ελληνες 'Εθνικιστές, έπιδιώκουν τό συμφέρον τής δικῆς τους Πατρίδος. Τά συμφέροντα αυτά συνήθως συγκρούονται. Γιαυτό καί ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ νά ύπάρξη ΔΙΕΘΝΗΣ έθνικιστῶν! Τό C' EDADE έγραφε πρόσφατα πώς ή Εύρωδεξιά είναι έβραιοκινούμενη.

'Η κυρία Πρόεδρος

Πρόεδρος τοϋ Εύρωπαϊκοϋ Κοινοβουλίου έπέλεγε ή Σιμόν Βέΐλ. Δέν γράφουμε "έξελέγη" γιατί πρίν από 6 μήνες εΐχαν συμφωνήσει ό Ζισκάρ καί ό Σμιτ, νά "έκλεγῆ" ή Βέΐλ.

Ποιά είναι τά προσόντα τής κυρίας;

'Ο Τύπος έγραφε ότι ως ύπουργός 'Υγειεινῆς τής Γαλλικής Κυβερνήσεως, έπέτυχε στήν άποστολή της, ιδίως όταν ψηφίσθηκε τό Νομοσχέδιο πού έπέτρεπε έλεύθερα τίς 'Αμβλώσεις! Αυτή ή έπιτυχία(!) της όμως δέν έφθανε γιά τόσο σημαντική θέσι. "Έχει όμως ένα δεϋτερο προσόν: Εΐναι έβραΐκῆς καταγωγῆς. Τό ότι ή "παρέα της τήν άποκαλει. γατούλα", σύμφωνα μέ τήν "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ", δέν νομί-

ζουμε νά έπαιξε μεγάλο ρόλο! 'Εν πάση περιπτώσει, έπειδή οί μόνου πού διαμαρτυρήθηκαν γιά τήν τοποθέτησί της στήν Προεδρεία ήταν οί πολέμιοι τών 'Αμβλώσεων, μάς κίνησε τήν περιέργεια.. καί φάξαμε! Χρειάστηκε νά μεταφερθοϋμε στό 1964, όπου τό περιοδικό "ΕΠΟΧΕΣ" τοϋ

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Σεπτ. 1964 (συγκρότημα Λαμπράκη) δημοσίευσε ένα άρθρο του IGNAZIO SILONI, γνωστού Ιταλού κομμουνιστή. Ο SILONI, στο άρθρο του "Η έκλογη Συντρόφων", διαπραγματεύεται τις φρικαλεότητες των κομμουνιστών στους διάφορους "έμφυλιους" πολέμους (κατά την δεκαετία του 1950 πλεῖστοι όσοι συγγραφείς κομμουνιστές, Έλληνες και ξένοι, καυτηρίασαν την τακτική της ήγερσίας τους για την είσοδο στις τάξεις τους δολοφόνων και δημίων. Και επειδή η ήγερσία τους άδιαφόρησε για τις καταγγελίες έφυγαν από τό Κόμμα. Προσεχώς θά δημοσιεύσουμε αποσπάσματα από αναμνήσεις κομμουνιστών της Ελλάδος). Αναφέρει λοιπόν και την Βεΐλ! Η οποία σέ ηλικία μικρότερη των 20 ετών, βρέθηκε μαζί με τους κομμουνιστές στην... Ισπανία, πολεμώντας τον φράνκο!.. Αξίζει όμως να δημοσιεύσουμε τις εμπειρίες της κομμουνίστριας, έβραίας και... γατούλας, πῦν Προέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Γράφει ο Σιλόνε:

"Δέν ξέρω αν έχετε υπ' όψη σας εκείνο τό τρομακτικό γράμμα πού έγραψε ή Σ. Βεΐλ στόν Μπερνανός (σημ: Ισπανός μοναρχικός, λογοτέχνης) τήν άνοιξη του 1938, μέ τήν εύκαιρία του έμφύλιου Ισπανικού πολέμου... έρχεται σαν αντίβαρο ή παρακτική έξομολόγηση της νεαρής έπαναστάτριας διανοουμένης, πού είχε πάει έθελοντικά στις τάξεις των δημοκρατικών. Τό γράμμα αυτό εκφράζει τή φρίκη μιās εύαισθητης γυναίκας μπροστά στις άνώφελες σφαγές πού συνόδεψαν εκείνα τά γεγονότα: αλλά εκείνη είχε παραβρεθεί σέ κάτι πού της έκανε πλό άλγεινή έντύπωση από τήν κτηνώδη βαρβαρότητα. Θά ήταν δύσκολο νά βρεθεί πλό άντικειμενικός μάρτυρας και ένα γεγονός πλό

παραστατικό.

"Δέν είδα ποτέ, γράφει, ούτε ανάμεσα στους Ισπανούς ούτε ανάμεσα στους Γάλλους πού ήρθαν νά πολεμήσουν ή νά περιδιαβάσουν, ούτε έναν πού νά εκφράζει, ένδόμυχα έστω, άποδοκιμασία ή άηδία ή έστω επίκριση για τό αίμα πού χυνόταν άνώφελα. Μιλάτε για φόβο. Ναί ο φόβος έχει συντελέσει σ' αυτές τις έκτελέσεις: αλλά εκεί πού βρισκόμουν έγώ δέν εξακρίβωσα νά έχει τό μερτικό πού έσεΐς του άποδίδετε. Άντρες μέ θαρραλέα εμφάνιση, στήν διάρκεια κάποιου ομαδικού τραπεζώματος διηγόνταν, μ' ένα γλυκό συναδελφικό χαμόγελο, μέ ποιό τρόπο είχαν έκτελέσει παπάδες και "φασίστες" - μιá λέξη μέ πολύ εύρύ νόημα. Σχημάτισα τήν έντύπωση πώς όταν οι έγκόσμιες και πνευματικές αρχές τοποθέτησαν μιá κατηγορία από ανθρώπινες ύπαρξεις έξω από κείνους πού ή ζωή τους έχει μιá κάποια αξία, τότε δέν υπάρχει πιά τίποτα τό θεμιτό για τόν άνθρωπο πού τους σκοτώνει. Όταν είναι γνωστό ότι μπορείς νά σκοτώεις χωρίς νά ριφokinδυνεύεις ούτε ποινη, ούτε μομφή, σκοτώνεις: ή τό λιγότερο χαμογελάς ένθαρρυντικά σέ κείνους πού σκοτώνουν. Άν κατά τύχη γεννιέται στήν αρχή κάποια άποστροφή, κρύβεται στά κατάβαθα και πνίγεται, από φόβο μήπως φανεΐ πώς λείπει ο άνδρισμός. Σ' αυτό υπάρχει μιá παρόρμηση, μιá μέθη πού είναι άδύνατο νά της αντίσταθείς χωρίς νά έχεις ένα σθένος ψυχικό, πού ασφαλώς πρέπει νά τό θεωρήσω έξαιρετικό άφοΰ δέν τό βρήκα σέ κανένα. Αντίθετα συνάντησα ήσυχους Γάλλους, πού ποτέ δέν θά τους έρχοταν μόνης της ή σκέψη νά πάνε νά σκοτώσουν, και πού βούλιαζαν σ' εκείνη τήν ποτισμένη μέ αίμα άτμόσφαιρα μέ ολο-

φάνερη ήδονή... Ξεικινās έθελοντής, μέ ίδανικά της θυσίας και ξεπέφτεις σ' ένα πόλεμο μισθοφόρων, μέ περισσότερες άκόμη ώμότητες".

"Έτσι, ή Βεΐλ, μετά από τήν άηδία πού έννοιωσε λόγω της βαρβαρότητας των συντρόφων της, άλλαξε στρατόπεδο, και από "κόκκινη" έγινε "ροζέ"! Σήμερα άνήκει στό Σοσιαλιστικό Κόμμα. Άλλαξε ο Μανωλης..."

Αυτήν τήν άλλαγή τήν δικαιολόγησε ή Βεΐλ, στό βιβλίο της "Η σκιά και ή χάρις". Γράφει: "νά είμαστε έτοιμοι νά αλλάξουμε στρατόπεδο, όπως ή δικαιοσύνη, αυτή ή λιποτάχτισσα από τήν παράταξη των νικητών!".

Σ' αυτή τήν φράση πρέπει νά σταθοΰμε. Τό δίκαιο των νικητών ή όπως λογοτεχνικά τό αναφέρει ή Βεΐλ "δικαιοσύνη, λιποτάχτισσα", έσχυσε και στήν δίκη της Νυρεμβέργης, έσχυσε και στήν δίκη των "πρωταιτίων της 21ης Απριλίου". Άλλά κανείς δέν τήν απέκαλεσε έτσι! Κανείς, από τους νικητές έννοείται! Άπεναντίας έθεωρήθη άπόδοσις δικαιοσύνης ή καταδίκη των νικημένων.

Αυτή είναι ή ιστορία της Σιλόν Βεΐλ. Κομμουνίστρια (στή συνέχεια "ροζέ"), έθελοντρια έναντιον του φράνκο (παρ' όλη τήν ρομαντική εικόνα πού παρουσίασε, δέν πάει κανείς έθελοντής σέ ξένο πόλεμο, αν ΔΕΝ θέλη νά σκοτώση), άποφυλακισθείσα από τό "Αουσβίτς και... γατούλα (!)", δέν χρειάζεται πολύ σκέψη για νά μαντέψουμε τήν πολιτική πού θά ακολουθήση! Μας κούρασε τό ψάξιμο για τήν Σιλόν Βεΐλ, αλλά άξιζε ο κόπος. Έχουμε τώρα μιá ολοκληρωμένη εικόνα!.

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Βιογραφία

Κ. ΠΛΕΥΡΗ

Μέ τήν "ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ Ι. ΜΕΤΑΞΑ", δίδεται μία απάντησις εἰς τοὺς λασπολόγους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι μὴ δυνάμενοι νὰ διακριθοῦν, λόγω τῆς ἀσημαντότητός των, ἐπιχειροῦν νὰ ρίψουν ἐκ τοῦ βάρου τοὺς ΗΡΩΑΣ!

Λησμονοῦν ὅμως, πῶς τό ὄνομα τοῦ ΜΕΤΑΞΑ δέν εἶναι γραμμένο μόνον εἰς τὰς πινακίδας τῶν ὁδῶν, ἀλλά κυρίως, εἰς τὰς καρδιάς μας. Καί ἀπό ἐκεῖ, ΟΥΔΕΜΙΑ ΜΙΚΡΟΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΚΟΠΙΜΟΤΗΤΑ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΤΟ ΑΦΑΙΡΕΣΗ!.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΛΕΥΡΗ

ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Ὑπὸ τὸ ἰδεολογικόν πρῖσμα
τῆς
Κοσμοθεωρίας τοῦ Ἐθνικισμοῦ

ΚΟΣΜΟΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΥ

ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ & ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΜΕΤΑΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

ΕΛΛΗΝΕΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΙ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ

ΑΝΤΙΔΗΜΟΚΡΑΤΗΣ

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΠΑΝΟΥ ΒΙΓΛΑΡΗ

ΦΙΛΟΠΑΤΩΡ ΕΝ ΟΨΕΙ ΒΑΡΒΑΡΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 1970

Κ. ΠΛΕΥΡΗ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ
ΦΥΣΕΩΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΤΟΥ ΣΚΑΚΙΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ
1978

CARLABERTO GRILLENZONI

ΤΟ ΣΥΝΤΕΧΝΙΑΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ

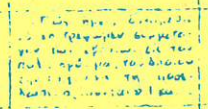
(ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΝΙΝΟΥ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ)

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ
ΑΘΗΝΑΙ
1935

ΛΟΥΚΑ ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ Ι. ΑΝΔΡΙΝΙΚΟΥ

ΙΟΥΔΑΣ

ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ
ΟΙ ΑΦΑΝΕΙΣ ΕΧΘΡΟΙ
ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

«Ο Ιουδαϊσμός είναι ο αρχαιότερος και ο πιο επικίνδυνος εθνικισμός που υπάρχει στον κόσμο»
ΕΡΕΥΝΗΤΗΣ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Π. ΜΕΛΙΣΣΑ, ΕΚΦΡΑΤΟΥΣ 76
1928